

(MR. SPEAKER)

that it is not that the procedure that is followed by us is one which should be binding upon us. If any member is desirous of having a change in the procedure, it can be sought to be done in a proper form rather than by interjections at a time when there is so much of work to be gone through. It was said that members were not allowed to move cut motions. With a view to save time, cut motions are not formally moved. This is not the direct point that was raised yesterday. To say that if there is a cut motion, it should be permitted to be moved and that the person who has moved a cut motion should be allowed to have his say in support of it is not quite correct.

Here, I may read a few sentences. "Usually, a demand is taken up, discussed and disposed of and then another demand passes through the same process. With a view to economise time, the Chair can club several demands together and place them together with cut motions for simultaneous discussion. When such an arrangement is adopted, the speeches must be confined to the subject matter of the cut motion and the demand concerned".

The Hon'ble Member Sri Muckannappa raised a point and read a ruling and it was commented upon by my friend Sri V. S. Patil. He emphasised the word 'ordinarily'. Certainly, ordinarily that is the procedure but to say that extraordinary circumstances should exist before the procedure can deviate is misplaced emphasis and he is not quite right. Anyhow, I mentioned it so that it might not happen again. Today, when further series of demands are going to be placed before the House, if any member is desirous he may meet me in my chamber in this behalf or if the House so wishes, I will put it before it at the appropriate time and give a ruling.

Sri C. J. MUCKANNAPPA (Sira).—Sir, since you have brought in my name, I would like to refer to the procedure followed by the Speaker on March 25, 1959. I do not know whether

the convention established or the Rules of Procedure have been followed. The then Speaker allowed Demand Nos. 23, 19, 26, etc., to be moved.

Mr. SPEAKER.—Is the Hon'ble Member referring to or citing instances? I have got a dozen of them. Whatever you may cite you may give it to me in writing in my chambers or you may send the same by post. If the Member wants to have a discussion, in the House, it may be taken up later on and not today.

Sri C. J. MUCKANNAPPA.—Rule 161(1) of the Rules of Procedure is very clear. That is why I raised an objection. If a ruling is given on that point, I am very glad to accept it. It is not my purpose to indulge in discussion and take the time of the House. There was another request which I made.

Mr. SPEAKER.—After tea-break is over we will take it up.

BUDGET ESTIMATES FOR 1962-63-- VOTING OF DEMANDS FOR GRANTS.

DEMAND No. 20—31. AGRICULTURE

22—33. ANIMAL HUSBANDRY.

(Debate continued.)

ಶ್ರೀ ಎಂ. ದೇವ್ (ಗುಬ್ಬಿ).—ಮಾನ್ಯ ಅಧ್ಯಕ್ಷರೇ, ಮೈಸೂರು ದೇಶದ ಮೂರನೇ ಪಂಚವರ್ಷಿಕ ಯೋಜನೆಯನ್ನು ರೂಪಿಸುವಾಗ, ನಮ್ಮ ಪ್ರಾಂತ್ಯದ ಭೂಮಿಯ ಮೇಲ್ಮೈ ಲಕ್ಷಣ, ಸಾಮಾಜಿಕ ಆರ್ಥಿಕ ಮತ್ತು ರಾಜಕೀಯ, ಇದರಲ್ಲಿ ಮೈಸೂರಿಗೆ ಇದ್ದಂಥ ಒಂದು ಮೈಶಿಷ್ಟ್ಯವನ್ನು ಗಮನದಲ್ಲಿಟ್ಟುಕೊಂಡಿಲ್ಲ. ಅದುದರಿಂದ ಈಗ ಯೋಜನೆಯನ್ನು ರೂಪಿಸಿರುವುದು ಸರಿಯಾಗಿಲ್ಲ. ಇದನ್ನು ಏತಕ್ಕೆ ಹೇಳುತ್ತೇನೆಂದರೆ ಮೈಸೂರಿನ ಮೈಶಿಷ್ಟ್ಯವನ್ನು ಇಂದಿಯಾ ದೇಶದ ಒಂದು ಸಮಗ್ರ ಚಿತ್ರದಲ್ಲಿ ಮೈಸೂರು ಯಾವ ತರಹ ಇದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಸ್ಪಷ್ಟ ಯೋಜನೆ ಮಾಡಬೇಕಾಗಿದೆ. ದಿಂಜಿಯಾ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಬೇರೆ ಯಾವ ಪ್ರಾಂತ್ಯದಲ್ಲೂ ಇಲ್ಲದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ವ್ಯವಸಾಯ, ಕೈಗಾರಿಕೆ, ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸ, ವಿದ್ಯುಚ್ಛಕ್ತಿ ಇವೆಲ್ಲವೂ ಕೂಡ ಒಂದು ವಿಶಿಷ್ಟ ಆರ್ಥಿಕ ಹಿನ್ನೆಲೆಯ ಮೇಲೆ ಚಲುವೆ ಆಗಿವೆ. ಮೈಸೂರು ದೇಶದ ಮೂರನೇ ಪಂಚವರ್ಷಿಕ ಯೋಜನೆಯು ಪುಟ 20ರಲ್ಲಿ,

"Mysore has an impressive tradition and record of achievement in the industrial field. Long

before basic industries were set up in the public sector in other states, Mysore had its iron and steel fertiliser factories, apart from other industrial undertakings."

ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಎಂದರೆ ಒಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಕೆಲವು ಆರ್ಥಿಕ ಕೆಲಸಗಳನ್ನು ಇಂಡಿಯಾ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಇನ್ನು ಯಾವ ದೇಶದಲ್ಲಿ ತೆಗೆದು ಕೊಳ್ಳದಿದ್ದರೂ ಮೈಸೂರಿನಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರ Public Sector ನಲ್ಲಿ ತೆಗೆದುಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ಎಷ್ಟೋ ಜನಗಳಿಗೆ ಹಳೆಯ ಮೈಸೂರಿನಲ್ಲಿ ಭೂನುಧಾರಣೆ ಎಂದರೆ ಎಷ್ಟೋ ಸಾರಿ ಅರ್ಥವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಕಾರಣ ಅಲ್ಲಿಯ Public Sector ಆರ್ಥಿಕ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಈ ನುಧಾರಣೆ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಹೊಸ ಮೈಸೂರು ಸ್ಟೇಟ್‌ಗೆ ಇದು ಅನ್ಯಾಯವಾಗುತ್ತದೆಂದು ಹೊರತು ಹಳೆಯ ಮೈಸೂರಿನಲ್ಲಿ ಇದನ್ನು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳುವುದು ಕಷ್ಟ ಏಕೆಂದರೆ ಭೂನುಧಾರಣೆ ಬಂದರೂ ಹೆಂಡಲು ಭೂಮಿ ಸಿಗುವುದಿಲ್ಲ, ಇದರಲ್ಲಿ ಎರಡು ಭಾಗಗಳನ್ನು ಮಾತ್ರ ಹಳೆಯ ಮೈಸೂರಿನವರು ಅಪ್ರಿಯಿಟೇಟ್ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಒಂದು ರೆವಲ್ಯೂಷನರಿ ಚೇಂಜ್ ಎರಡನೆಯದು ದೇವಸ್ಥಾನಗಳಿಗೆ ಸಂಬಂಧ ಪಟ್ಟ ಏಕಾರ. ಈ ತರಹ ಕೆಲವೊಂದು ಬಿಟ್ಟರೆ ಇನ್ನು ಎಲ್ಲಾ ಹೆಚ್ಚು ಕಡಮೆ ಇಲ್ಲ ಆಗಿದೆ. ಹಳೆಯ ಮೈಸೂರಿನಲ್ಲಿ 100-200 ಎಕರೆ ಜಮೀನು ಇರುವವರು ಬಹಳ ಕಡಮೆ ಜನ ಸಿಕ್ಕುತ್ತಾರೆ. ಹೊಸ ಮೈಸೂರು ಸ್ಟೇಟಿನಲ್ಲಿ ಸಾವಿರಾರು ಎಕರೆ ಇರುವವರು ಜಾಸ್ತಿ ಜನ ಇದ್ದಾರೆ. ಅಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬ ಮನುಷ್ಯ ಎಂದರೆ ಅವನಿಗೆ ಜಮೀನು ಆಸ್ತಿ ಇರುತ್ತದೆ ಇಲ್ಲದೆ ಇದ್ದರೆ ಪಾಪರ್ ಆಗಿರುತ್ತಾನೆ. ವಯಾಪ್ತಿಯಾದ ಹಳೆಯ ಮೈಸೂರಿನಲ್ಲಿದ್ದ ಹಾಗೆ (Middle Class People) ಇರುವುದಿಲ್ಲ. ಈ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಗೆ ಕಾರಣವೇನೆಂದರೆ ಈಗ ಪಬ್ಲಿಕ್ ಸೆಕ್ಟಾರಿನಲ್ಲಿ ವ್ಯವಸಾಯವನ್ನೇ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಿ, ಅಥವಾ ಕೈಗಾರಿಕೆಯನ್ನೇ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಿ, ಇವುಗಳಲ್ಲಿ ಮೈಸೂರು ಬಹಳ ಮುಂದೆ ಹೋಗಿತ್ತು. ಅಲ್ಲಿಂದ ಮುಂದಕ್ಕೆ ಹೋಗುವುದಕ್ಕೆ ನಮ್ಮ ಯೋಜನೆಯನ್ನು ರೂಪಿಸಬೇಕಾಗಿತ್ತು. ಈ ಯೋಜನೆಯನ್ನು ರೂಪಿಸುವಾಗ ಪಂಚವಾರ್ಷಿಕ ಯೋಜನೆಯ ಪುಟ 3ರಲ್ಲಿ.

"The steps leading to this take off are briefly (a) a Rejuvenation of the agricultural sector, (b) rapid industrialisation and (c) more productive and diversified employment patterns."

ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಈ ಆಧಾರದ ಮೇಲೆ ನಮ್ಮ ಪ್ರಾಂತ್ಯದ ಯೋಜನೆಯನ್ನು ಯಾವ ತರಹ ರೂಪಿಸಿದರೆ ನಮ್ಮ ದೇಶಕ್ಕೆ ಪರವಾಯಿಲ್ಲ ಎನ್ನುವ ದಿಶೆಯಲ್ಲಿ ಯೋಚಿಸಬೇಕು. ಇಲ್ಲದೆ ಹೋದರೆ ಬೇರೆ ಸ್ಟೇಟುಗಳಿಗೆ ಲೇಡಿಂಗ್ ಕೊಡಬೇಕು. ಇದರಿಂದ ದೇಶಕ್ಕೆ ಒಳ್ಳೆಯದಾಗಬಹುದು ಎನ್ನುವ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಮಾಡಬೇಕಾಗಿದೆ. ಪಂಚವಾರ್ಷಿಕ ಯೋಜನೆಯಲ್ಲಿ ಪಬ್ಲಿಕ್ ಸೆಕ್ಟಾರ್ ಮತ್ತು ಪ್ರೈವೇಟ್ ಸೆಕ್ಟಾರ್ ಎಂದು ಆಗಿದೆ. ಇದರಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚು ಕಡಮೆ ಅರ್ಧ ಭಾಗವನ್ನು ಪ್ರೈವೇಟ್ ಸೆಕ್ಟಾರ್ ಎಂದು ಇಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಅರ್ಧಕ್ಕಿಂತ ಸ್ವಲ್ಪ ಹೆಚ್ಚು ಭಾಗವನ್ನು

ಪಬ್ಲಿಕ್ ಸೆಕ್ಟಾರ್ ಎಂದು ಇಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಇದರಲ್ಲಿ ಒಂದು ದೊಡ್ಡ ನ್ಯೂನತೆ ಇದೆ. ಅದು ಏನೆಂದರೆ ಪ್ರೈವೇಟ್ ಸೆಕ್ಟಾರ್‌ಗೆ ಕೊಟ್ಟು ಮೀಡಿಯಮ್ ಸೈಜ್ ಇಂಡಸ್ಟ್ರಿಯನ್ನು ಸ್ಟಾರ್ಟ್ ಮಾಡಿ ಎಂದರೆ ಯಾರಲ್ಲೂ ಅಪಾರವಾದ ಹಣವಿಲ್ಲ. ಹಣ ಇರುವವರು ಬರಬೇಕಾದರೆ ಉತ್ತರ ಕರ್ನಾಟಕದಿಂದ ಬರಬಹುದು, ಕರ್ನಾಟಕದ ಸ್ವಲ್ಪ ಬರಬಹುದು, ಇಲ್ಲದೆ ಹೋದರೆ ಯಾರೂ ಮುಂದೆ ಬಾರದೆ ಮದ್ರಾಸಿನವರೋ, ಅಥವಾ ಗುಜರಾತಿನವರೋ ಮುಂದೆ ಬಂದು ಹಣ ಹಾಕಿ ಇಂಡಸ್ಟ್ರಿಯನ್ನು ಪುರು ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಅವರಲ್ಲಿ ಹಣವಿದೆ. ಅವರ ಟೈಡಿಷನ್ ಬೇರೆ. ಬರೀ ಬಂಡವಾಳಶಾಹಿಗಳೇ ಇದಕ್ಕೆ ಬರುತ್ತಾರೆ. ಅವರಿಗೆ ಇಂಡಸ್ಟ್ರಿ ಪುರು ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶ ಕೊಟ್ಟು ಅವರು ನಮ್ಮ ಮೈಸೂರಿನಲ್ಲಿ ಕೆಲಸ ಪುರು ಮಾಡಿದರೆ ನಮ್ಮವರಿಗೆ ಕೆಲಸ ಸಿಕ್ಕುತ್ತಾ ಇಲ್ಲ. ಒಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ನನ್ನ ಅಭಿಪ್ರಾಯ ಇಷ್ಟೆ. ಪ್ರೈವೇಟ್ ಸೆಕ್ಟಾರಿನಲ್ಲಿ ಇಂಡಸ್ಟ್ರಿಯನ್ನು ಪುರು ಮಾಡಬೇಕಾಗಿದ್ದರೆ, ನಮ್ಮ ದೇಶದವರಿಗೆ ಎಂದರೆ ಉತ್ತರ ಕರ್ನಾಟಕದವರಿಗೋ ಅಥವಾ ಕರ್ನಾಟಕದವರಿಗೋ ಕೊಟ್ಟು ಇಂಡಸ್ಟ್ರಿಗಳನ್ನೇರ ಸರ್ಕಾರದವರು ಇಟ್ಟಿರತಕ್ಕಂಥ ದುಡ್ಡನ್ನು ಅವರಿಗೆ ಕೊಟ್ಟು ಅವರಿಂದ ಇಂಡಸ್ಟ್ರಿಯನ್ನು ಪುರು ಮಾಡಿಸಿದರೆ ಒಳ್ಳೆಯದು. ಇಂಡಸ್ಟ್ರಿ ಮತ್ತು ಆಗ್ರಿಕಲ್ಚರ್ ಇವೆರಡನ್ನೂ ಕಂಪ್ಲೀಟ್ ಆಗಿ ಬೈಫರ್ ಕೇಟ್ ಮಾಡುವುದಕ್ಕಾಗುವುದಿಲ್ಲ ಎಂದು ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರದ ಪಂಚವಾರ್ಷಿಕ ಯೋಜನೆಯ ವರದಿಯಲ್ಲಿ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಯಾವ ಒಂದು ಕೆಲಸವನ್ನು ಮಾಡಬೇಕಾದರೂ ನಾವು ಒಂದು ತತ್ತ್ವದ ಆಧಾರದ ಮೇಲೆ ಮಾಡಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ.

ಈ ವೆಲ್ ಇರಿಗೇಷನ್ ವಿಷಯವನ್ನು ನಾನು ಪದೇ ಪದೇ ಹೇಳಿದ್ದೇನೆ. ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಇದರ ಮೈಟಿಷ್ಚ್ಚು ಏನು ಇರಬೇಕೆಂದರೆ ಕೆರೆಗಳ ಸುತ್ತಲೂ ಸರ್ಕಾರದವರೇ ಬಾವಿ ತೆಗೆದು ಅವುಗಳನ್ನು ಸಾರ್ವಜನಿಕರ ಉಪಯೋಗಕ್ಕೆ ಕೊಡಬೇಕು. ಕೋ-ಆಪರೇಟಿವ್ ಮೂಡ್‌ಮೆಂಟಿಗೆ ಪ್ರೋತ್ಸಾಹ ಕೊಟ್ಟು ಹಾಗಾಗುತ್ತದೆ. ಆ ರೀತಿ ಮಾಡಿದರೆ ಸಾರ್ವಜನಿಕರಿಂದ ಬಂದ ಹಣ ಸಾರ್ವಜನಿಕರಿಗೆ ಮುಟ್ಟುವ ಹಾಗಾಗುತ್ತದೆ. ಇಲ್ಲದೆಹೋದರೆ ನಮ್ಮದಿಯಿಂದ ಇರುವ ರೈತನು ಒಂದು ಕಡೆ ಸಾಹುಕಾರರಿಗೆ, ಮತ್ತೊಂದು ಕಡೆ ಸಹಕಾರ ಇಲಾಖೆಗೆ ಸಾಲಗಾರನಾಗಿ ಇಕ್ಕಳಕ್ಕೆ ಸಿಕ್ಕದ ಹಾಗಾಗುತ್ತದೆ. ಮೈಸೂರಿನಲ್ಲಿ ಪೂರ್ವದಿಂದ ಪಶ್ಚಿಮಕ್ಕೆ ಒಂದು ಚಿತ್ರವನ್ನು ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ಯೋಜನೆಯನ್ನು ಮಾಡಬೇಕಾಗಿದೆ. ಪುಟ (9)ರಲ್ಲಿ.

"Except for the Western Ghats which descend sharply into a narrow coastal plain, the terrain is that of a step-like table-land sloping eastward, varying in altitudes between 1200' and 3000."

ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಪಶ್ಚಿಮ ಘಟ್ಟದಿಂದ ಪೂರ್ವ ಘಟ್ಟಕ್ಕೆ ಬರುತ್ತಾ ಬರುತ್ತಾ 3000 ಅಡಿಯಿಂದ 1,200 ಅಡಿಗೆ ಬರುತ್ತದೆ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಇದರಿಂದಾಗಿ ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿ ನೆರೆಹಾವಳಿಗೆ ಬೇಕಾದಷ್ಟು ದುಡ್ಡನ್ನು ಒರ್ಪು ಮಾಡಿದರು. ಅದರೂ ನಾವು ಒಂದು ವಿಷಯವನ್ನು ಒಲ್ಲಾಪಕದಲ್ಲಿ ಇಟ್ಟುಕೊಳ್ಳಬೇಕು.

(ಶ್ರೀ ಎ. ಎಂ. ದೇವ್)

"In the maidan or flat table-lands, the annual precipitation is generally between 20 "and 40".
That is the rainfall.

ಇದು ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಗೊತ್ತಿರುತ್ತದೆ. ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಕೆಲವು ಕಡೆ 15" ನಷ್ಟು ಮಳೆ ಬರುತ್ತದೆ. ಇನ್ನು ಕೆಲವು ಕಡೆಗಳಲ್ಲಿ 20" ಗಳಷ್ಟು ಮಳೆಯಾಗುತ್ತದೆ. ಅಲ್ಲಿ ವ್ಯವಸಾಯ ಎನ್ನುವುದು It is a liability ಅಲ್ಲಿ ಕಟ್ಟಿ ಮತ್ತು ಭಾವಿಗಳನ್ನು ಮಾಡುವುದರಿಂದ ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ರಾಶಿ ಆಗುವುದಕ್ಕೆ ದಾರಿ ಇದೆ. ಮೈದಾನದಲ್ಲಿ surplus ಆಹಾರ ಬೆಳೆದಾ ಫಾರನ್ ಎಕ್ಸ್‌ಟ್ರಾಜು ವ್ಯಯಮಾಡದೆ ಇಂಪೋರ್ಟ್ ಮಾಡುವುದನ್ನು ನಿಲ್ಲಿಸಬಹುದು. ಮರನಾಡಿನಿಂದ ಫಾರನ್ ಎಕ್ಸ್‌ಟ್ರಾಜನ್ನು ನಾವು ಸಂಪಾದನೆ ಮಾಡಬೇಕು. ಈಗ ನಾವು ಫುಡ್‌ಸ್ಟಾಫನ್ನು ಬೆಳೆಯುತ್ತಿದ್ದೇವೆ. ಅದು ಸಾಲದು. ನದಿಗಳಿಗೆ ಎದುರಿನಲ್ಲಿ ಅಡ್ಡ ಕಟ್ಟಿಹಾಕಿ 15" ಮಳೆಯಾಗತಕ್ಕ ರಾಯಲ ಸೀಮೆವರೆಗೂ ನದಿಗಳನ್ನು ತಿರುಗಿಸಿ ಪೂರ್ವಕರು ಮಾಡಿರುವ ಹಾಗೆ ನಾವು ಈಗ ಮಳೆಯ ನೀರನ್ನು ಹೈವಾಯ್ ಕ್ಕೆ ಉಪಯೋಗಿಸಬೇಕಾಗಿದೆ. ಇದುವರೆಗೂ ಮಳೆ ಇಲ್ಲದ ಪ್ರದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ನೀರನ್ನು ಒದಗಿಸಲು ಸಣ್ಣ ನೀರಾವರಿ ಕೆಲಸಗಳಿಗಾಗಿ ಅಪಾರ ಹಣ ಖರ್ಚಾಗಿದೆ. ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರದವರು ಈ ಬಾಬಿಗೆ ಮೂರು ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೂ ಸರ್ಕಾರದವರು ನಮ್ಮ ರೈತರನ್ನು ಎಲೆಕ್ಷನ್ ಸಾಲಗಾರರನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಈಗಲೂ ಈ ಬಾಬಿನಲ್ಲಿ ಬಹಳ ದುಡ್ಡು ಇದೆ. ಸಾರ್ವಜನಿಕರ ಆ ದುಡ್ಡನ್ನು ಉಪಯೋಗಿಸಿ ದೊಡ್ಡ ದೊಡ್ಡ ಬಾವಿಗಳನ್ನು ತೆಗೆಯುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಸರ್ಕಾರದವರು P.W.D. ಇರಾಖೆಯ ಮೂಲಕ ಈಗಿರತಕ್ಕ ಹಣವನ್ನು ಸಾರ್ವಜನಿಕರಲ್ಲಿಗೂ ಉಪಯೋಗವಾಗಲು ದೊಡ್ಡ ಬಾವಿಗಳನ್ನು ತೋಡಿಸಬೇಕು. ಒಂದು ದೇಶ ಮುಂದುವರಿಯಬೇಕಾದರೆ ಅಲ್ಲಿನ ಜನಸಂಖ್ಯೆಯ ಬಹಳ ಕಡಮೆ ಭಾಗ ವ್ಯವಸಾಯವೃತ್ತಿಯನ್ನು ಅವಲಂಬಿಸಬೇಕು. ಅಮೇರಿಕಾದಲ್ಲಿ 94 ಪರ್‌ಸೆಂಟ್ ಜನರು ವ್ಯವಸಾಯ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾಗ ಆಹಾರವನ್ನು ಅಮದು ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದರು. ಈಗ ಯಾಂತ್ರೀಕರಣ ವ್ಯವಸಾಯದ ಮೂಲಕ ಕೇವಲ 13 ಪರ್‌ಸೆಂಟ್ ಜನರು ಮಾತ್ರ ವ್ಯವಸಾಯವನ್ನವಲಂಬಿಸಿ ಬೆಳೆದುದರಲ್ಲಿ ತಾವೂ ತಿಂದು ಪ್ರಪಂಚದ ಅನೇಕ ದೇಶಗಳಿಗೆ ರಫ್ತು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಈ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಏನಾಗಿದೆ ಎಂದರೆ, ಅವರು ತಮ್ಮ ದೇಶಕ್ಕೆ ಬೇಕಾಗುವಷ್ಟು ಆಹಾರ ಸಾಮಗ್ರಿಗಳನ್ನು ತಾವು ಬೆಳೆದುಕೊಳ್ಳುವುದಲ್ಲದೆ ಪ್ರಪಂಚಕ್ಕಿಲ್ಲಾ ಆಹಾರ ಧಾನ್ಯಗಳನ್ನು ಒದಗಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಈ ಸ್ಥಿತಿ ಇಲ್ಲಿ ಬರಲೇಬೇಕು. ಅಮೇರಿಕಾದಲ್ಲಿ ದೊಡ್ಡ ದೊಡ್ಡ ಹಿಡುವಳಿದಾರರಿದ್ದಾರೆ. ಅದೇ ರೀತಿ ಇಲ್ಲಿಯೂ ಕೊ-ಆಪರೇಟಿವ್ ಫಾರ್ಮಿಂಗ್ ಮಾಡಬೇಕು. ಅದನ್ನು ಇಲ್ಲಿ ಮಾಡಬೇಕಾದರೆ ನಮಗೆ ತತ್ವದ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಸರಿಯಾದ ತಿಳಿವಳಿಕೆ ಇರಬೇಕು. ನಾವು ಯಾವ ಕೆಲಸ ಮಾಡಬೇಕಾದರೂ ಅದನ್ನು ಬೇಗ ಇಲ್ಲಿ ಕೊ-ಆಪರೇಟಿವ್ ಫಾರ್ಮಿಂಗ್ ಬರುವುದು ಬಹಳ ಒಳ್ಳೆಯದು. ಇದನ್ನು ಮಾಡಬೇಕಾದರೆ ಅನೇಕ

ಕೆಲಸಗಳಿವೆ. ಬಾವಿಗಳನ್ನು ಕೊಡುವ ವಿಚಾರವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಚರ್ಚೆಮಾಡುವುದಾದರೆ ಮೈಯಕ್ತಿ ಕೆಲಸ ಬಾವಿ ತೋಡಲು ಒಡ್ಡೊಬ್ಬನಿಗೆ ಸಾಲ ಕೊಟ್ಟರೆ ಸಾರ್ಥಕವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಅದುದರಿಂದ ಸರ್ಕಾರದವರೇ P.W.D. ಯ ಮೂಲಕ ದೊಡ್ಡ ಪ್ರಮಾಣದ ಬಾವಿಗಳನ್ನು ತೋಡಿಸಿ ಸಾರ್ವಜನಿಕ ನೀರಾವರಿ ಉಪಯೋಗಕ್ಕೆ ಅನುಕೂಲವಾಗುವಂತೆ ಮಾಡಿದರೆ ಹೆಚ್ಚು ಉಪಯೋಗವಾಗುತ್ತದೆ. ರೈತರಿಗೆ ಕೊಡುವ ದುಡ್ಡು ಸದ್ವಿನಿಯೋಗವಾಗಬೇಕು. ಇದರಿಂದ ನೂರಾರು ಜನ ಒಂದು ಬಾವಿ ಮೇಲೆ ಕೆಲಸ ಮಾಡುವ ಒಂದು ಮನೋಭಾವ ಬೆಳೆಯುವುದಕ್ಕೆ ದಾರಿಯಾಗುತ್ತದೆ. ಪೂರ್ವದಲ್ಲಿ ಮೈಸೂರಿನಲ್ಲಿ ಎಕನಾಮಿಕ್ ಸೆಕ್ಟರ್‌ನಲ್ಲಿ ಪಬ್ಲಿಕ್ ಸೆಕ್ಟರ್ ಕೈಗಾರಿಕೆ ಮತ್ತು ನೀರಾವರಿ ಜಾನ್ಸಿ ಮಾಡಿದರೆಂದ ಭೂಸುಧಾರಣೆ ತಾನೇತಾನಾಗಿ ಬಂದಿತು. ಅದುದರಿಂದ ಮೈಸೂರು ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಸಾವಿರಾರು ಎಕರೆ ಜಮೀನುಳ್ಳವರು ಇಲ್ಲವೇ ಇಲ್ಲ. ಕೇವಲ ನೂರಾರು ಎಕರೆಗಳು ಇರತಕ್ಕವರ ಸಂಖ್ಯೆಯೂ ಕಡಮೆ. ಕೈಗೆಸಿಕ್ಕಿದ ಹಣವನ್ನು ಯಾವ ರೀತಿ ಖರ್ಚು ಮಾಡಬೇಕೆಂಬುದನ್ನು ಸ್ವಲ್ಪ ವಿಚಾರ ಮಾಡಬೇಕು. ಹಳೇ ಮೈಸೂರಿನ ಆರ್ಥಿಕ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯಲ್ಲಿ public sectorಗೆ ಪ್ರಾಧಾನ್ಯತೆ ಇರುವುದರಿಂದ ಪಾಸಗಿ ಜನರಲ್ಲಿ ಬಂಡವಾಳವಿರುವುದು ಕಡಮೆ. ಅಲ್ಪಸ್ವಲ್ಪ ಬಂಡವಾಳ, ಕೂಗು, ಉತ್ತರ ಮತ್ತು ದಕ್ಷಿಣ ಕರ್ನಾಟಕದ ಕೆಲವು ಪಾಸಗಿ ಜನಗಳಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರ ಇದೆ. ಅವರಿಗೆ ಮಾತ್ರ private sectorನಲ್ಲಿ ಕೈಗಾರಿಕೆಗಳನ್ನು ಸ್ಥಾಪಿಸಲು ನೆರವುಕೊಟ್ಟರೆ ಕನ್ನಡಿಗರಿಗೆ ಕೆಲಸ ಸಿಕ್ಕುತ್ತದೆ. ಮದರಾಸಿನವರಿಗೋ ಗುಜರಾತಿಗಳಿಗೋ ಕೊಟ್ಟರೆ ಕೆಲಸಗಾರರನ್ನು ಆಯಾ ದೇಶಗಳಿಂದಲೇ ತರುತ್ತಾರೆ. ಕನ್ನಡಿಗರಿಗೆ ಕೆಲಸ ಸಿಕ್ಕುವುದಕ್ಕೆ ಧಕ್ಕೆಯಾಗುತ್ತದೆ. ಹಿರಿಯನಾಯಕರಾದ ಶ್ರೀಮಾನ್ ಹೆಚ್‌ಜಿಗೌಡರು ಸಾರಂಗಪಾಣಿಯವರೇ, ಕೆಲಸಕೊಡಿ ಎಂದು ಹೋಗುವುದನ್ನು ತಪ್ಪಿಸಿ ಮದ್ರಾಸ್ ಮತ್ತು ಇತರ ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಪ್ರಾಂತಗಳಿಂದ ಬರುವ ಬಂಡವಾಳಗಾರರು ಜೊತೆಗೆ ಕೆಲಸಗಾರರನ್ನೂ ವಲಸೆ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಒಂದು ತರಹ ಕುಪ್ಪೆರೋಗವನ್ನು ತಂದಿರುವುದನ್ನೂ ಮತ್ತು ಕನ್ನಡ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಕನ್ನಡಿಗರಿಗೆ ಕೆಲಸವಿಲ್ಲದೆ ಹಾಗೆ ಮಾಡಿರುವುದನ್ನೂ ನೋಡಿದರೆ ನನಗೆ ಬಹಳ ಗಾಬರಿಯಾಗಿದೆ. ತಾತ್ವಿಕವಾಗಿ ನಾವು ಮೈಸೂರಿನವರು. ನಾವು ಆರ್ಥಿಕ ಮುನ್ನಡೆಯಲ್ಲಿ ಆರ್.ಇಂಡಿಯಾ ಲೀಡಿಂಗ್ ಕೊಡಬೇಕಾಗಿತ್ತು. ಹದಿನೈದು ವರ್ಷಗಳಿಂದ ಮಂತ್ರಿ ಮಂಡಲದಲ್ಲಿ ಬಹಳ ತಪ್ಪಾಗಿದೆ. ಪಂಚವಾರ್ಷಿಕ ಯೋಜನೆಗಳು ಕೇಂದ್ರದಿಂದ ಸಾಕಷ್ಟು ಹಣ ಸಿಕ್ಕದೆ ಮತ್ತು ಸದ್ವಿನಿಯೋಗವಿಲ್ಲದೆ ತರಳಿಕೆಕಾಗಿವೆ. 30ನೇ ಪೇಜ್‌ನಲ್ಲಿ ಅಗ್ರಿಕಲ್ಚರ್‌ಗೆ ಎಷ್ಟಾದರೂ ದುಡ್ಡು ಕೊಡಬೇಕು ಎಂದಿದೆ. ಆದರೆ ಈ ವರ್ಷದ ಬಡ್ಡೆಟ್ಟನ್ನು ನೋಡಿದರೆ ಎರಡನೆ ಪಂಚವಾರ್ಷಿಕ ಯೋಜನೆಯಲ್ಲಿ ಆದಳೆತದಲ್ಲಿ ತತ್ತ್ವದೃಷ್ಟಿಯ ಅಭಾವವಿರುವುದರಿಂದ ಖರ್ಚಾಗುತ್ತಿರುವ ಹಣದಿಂದ ಆಗಬೇಕಾದಷ್ಟು ಕೆಲಸಗಳೂ ಸಹ ಆಗುತ್ತಿಲ್ಲ. ಅದುದರಿಂದ ಸರ್ಕಾರದವರು ಏನೇನು ಮಾಡಬೇಕೆಂದಿದ್ದರೋ ಆ ಕೆಲಸಗಳೆಲ್ಲವೂ ಈಗ ಆಗಿಲ್ಲ. ಅದನ್ನು ಸರಿಪಡಿಸುವುದಕ್ಕೆ ನೀವು ಕಷ್ಟ ಪಡುತ್ತಿದ್ದರೂ ಪರಿಹಾರವಾಗಿದ್ದು ಎಂದು ಸರ್ವರಿಗೂ ಗೊತ್ತಿದೆ.

In formulating agricultural production programme in the III Five Year Plan the guiding consideration has been that the agricultural production should not be impeded in any manner for want of funds or other resources.

ಅಗ್ರಿಕಲ್ಚರ್‌ನಲ್ಲಿ ರಿಸೋರ್ಸ್‌ಸ್ ಬಹಳ ಮುಖ್ಯವಾದುದು. ಮೈಸೂರು ದೇಶದ ಪಂಚವಾರ್ಷಿಕ ಯೋಜನೆಯನ್ನು ತೆಗೆದು ನೋಡಿದರೆ It is really a case of the sins of the fathers visiting on the sons. ಇತ್ತೀಚೆಗೆ ಪವರ್, ಇಂಡಸ್ಟ್ರೀಸ್ ಮತ್ತು ಎಲ್ಲದಕ್ಕೂ ಬಹಳ ಕಡಮೆಯಾಗಿದೆ. ಪ್ರೈವೇಟ್ ಸೆಕ್ಟರ್‌ಗೆ ಹಣವನ್ನು ಬಾಸ್ತಿ ತೆಗೆದಿಟ್ಟಿರುವ ಕಾರಣದಿಂದ ಜನಗಳಿಗೆ ಆಹಾರ ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಬೆಲೆಯಿರುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಕಷ್ಟು ಹಣ ಇಲ್ಲವೇ ಇರುವ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಬಂದಿದೆ.

ಇನ್ನು ಸಿಮೆಂಟ್ ವಿಷಯ ಹೇಳುವುದಾದರೆ ನಮಗೆ ಈಗ ಶೇ. 50 ರಷ್ಟು ಉತ್ಪತ್ತಿ ನಹ ಬರುತ್ತಿಲ್ಲ. ಬೇರೆಯವರಿಗೆ ವಿಶೇಷವಾಗಿ ಸಹಾಯ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಈಗ ಭದ್ರಾವತಿ ಸಿಮೆಂಟ್ ಉತ್ಪಾದನೆ ಯನ್ನು expand ಮಾಡುವುದಿಲ್ಲ ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಅದರಿಂದೇನೂ ಪ್ರತಿಫಲವಿಲ್ಲವೆಂದು ನಾನು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಎಷ್ಟಾದರೂ ಸಿಮೆಂಟ್ ಕೋಟಾ ಮೈಸೂರಿನವರಿಗೆ ಕೊಡಿ ಎಂದರೆ ಸಾಕಷ್ಟು ನಿಕ್ಕುತ್ತಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಮದ್ರಾಸ್ ಮತ್ತು ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಪ್ರಾಂತಗಳಿಗೆ ಬಹಳ ಬಾಸ್ತಿ ಸಿಮೆಂಟ್ ಕೋಟಾ ವನ್ನು ಕೊಡುತ್ತಾರೆ. ಎಷ್ಟು ಉತ್ಪತ್ತಿ ಮಾಡಿದರೂ ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿ ನೂರು ವರ್ಷಗಳವರೆಗೂ ಅಥಾವ ಎರುತ್ತದೆ. ಈಗ ಎಷ್ಟೋ ಪ್ಲಾನು ಗಳನ್ನು ಮಾಡಿದ್ದೀರಿ. ಅದು ಬಹಳ ಸುಲಭದಲ್ಲದ್ದರೆ ಎಷ್ಟೋ ನಮಗೆ ರಿಲೀಫ್ ಆಗುತ್ತದೆ. ನಾನು ಇದನ್ನು ಬಹಳ ಕಳಕಳಿಯಿಂದ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ನಾನೀಗ ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ನಮ್ಮ ದೇಶದ ತಾತ್ವಿಕ ವಿಚಾರವಾಗಿ ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಮಾತನಾಡಿ ಬೇರೆ ವಿಚಾರ ಗಳನ್ನು ನನ್ನ ಮಾನ್ಯ ಸ್ಪೀಕರಿಗೆ ಬಿಟ್ಟು ಬಿಡುತ್ತೇನೆ. ನಾನು ಈಗ ಹೇಳುತ್ತಿರುವ ವಿಚಾರ ಗಳನ್ನು ಎಷ್ಟೋಸಾರಿ ಓದಿದ್ದೇವೆ ಆದರೆ ಅದು ನಮ್ಮ ಇಮ್ಮಾಜಿನೇಷನ್ನು ಕ್ಯಾಚ್ ಮಾಡುವುದಿಲ್ಲ. ಒಬ್ಬ ಮನುಷ್ಯನಿಗೆ ದಕ್ಷತೆ ಇರಬಹುದು. ಇದು ಸರಿಯೆಂದೂ ಗೊತ್ತಿರಬಹುದು ಇದರಿಂದ ರಾಭ ವಾಗುತ್ತದೆ ಇದನ್ನು ಮಾಡಬೇಕು ಎಂದು ಹೇಳು ತ್ತಿದ್ದರೂ ಒಂದೊಂದು ಸಾರಿ ರಾಭ ಬರುವವರೆಗೂ ಅವನಿಗೆ ಸುಮ್ಮನೆ ಬಹಳ ಪೇಚಾಟವಾಗಿರುತ್ತದೆ. A person may be very erudite, but the main idea embodied in the plan may not catch his imagination. ಆ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ನಾನು ಹೇಳುವುದಿಷ್ಟೆ: ಸಮಕಾವಾದ ಸಮಾಜ ತತ್ವ ವೇನೊಂದುನ್ನು ತಿಳಿದು ಅರ್ಥಿಕ ದೃಷ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ನ್ಯಾಯ ವನ್ನುಂಟು ಮಾಡುವ ಹಾಗೆ ನೀವು ಕೆಲಸ ಮಾಡ ಬೇಕು.

ಇನ್ನು ಕೆರೆಗಳನ್ನು ಕಟ್ಟುವ ವಿಚಾರ. ಶ್ರೀಮಾನ್ ಹುಚ್ಚೇಗೌಡರು ಈ ವಿಷಯವಾಗಿ ಬಹಳ ಮಾತನಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಸರ್ಕಾರದ ಗಮನಕ್ಕೆ ಅನೇಕ ವಿಷಯಗಳನ್ನು ತಂದಿದ್ದಾರೆ. ಗ್ರಾಮಾಂತರ ಪ್ರದೇಶ ಗಳಲ್ಲಿ ಕೆರೆಗಳನ್ನು ಮತ್ತು ರಸ್ತೆಗಳನ್ನು ನಿರ್ಮಾಣ ಮಾಡುವಾಗ local people initiative ತೆಗೆದು

ಕೊಳ್ಳಬೇಕು. It must be a people's plan. ಈ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಪೀಸ್‌ವರ್ಕ್ ಬೇಸಿಸ್ ಮೇಲೆ ಅಥವಾ department ಮುಖಾಂತರ ಆ ಕೆಲಸಗಳನ್ನು ಮಾಡುವುದು ಒಳ್ಳೆಯದು ಎಂದು ನಾನು ಕೇಳುತ್ತೇನೆ. ತೃತೀಯ ಪಂಚವಾರ್ಷಿಕ ಯೋಜನೆಯಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ದೇಶದ ಕೈಗಾರಿಕೆಗಳನ್ನು ವ್ಯವಸಾಯದ ಜೊತೆಗೆ side by side ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಬೇಕಾದಷ್ಟು ಪ್ರಾಂಜಿಫ್ ಇದೆ. Additional funds to the tune of twenty to forty crores, it is possible to get from the centre. ಈ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಇದನ್ನು ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಕೇಳು ತ್ತೇನೆ.

MR. SPEAKER.—We will adjourn now and meet again after half an hour.

The House adjourned for recess at Ten of the Clock and re-assembled at Thirty Minutes past Ten of the Clock.

[MR. DEPUTY SPEAKER in the Chair]

ಶ್ರೀ ಎ. ಎಂ. ದೇವ್.—ಒಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ರಿವರ್ ವ್ಯಾಲ ಪ್ರಾಜೆಕ್ಟುಗಳನ್ನು ಪ್ಲಾನ್ ಮಾಡುವಾಗ ರೀ ಒರಿಯಂಟೇಷನ್ (Re-orientation) ಆಗ ಬೇಕು. ಉಪನದಿಗಳನ್ನು ಮೈದಾನದ ಕಡೆಗೆ ತಿರು ಗಿಸಬೇಕು. ಮತ್ತು ಮಳೆ ಕಡಮೆ ಬೀಳುವ ಮೈದಾನ ದರ್ಮೆ ಹಿಂಗುವಂತೆ ಮಾಡಬೇಕು. ಯಾವ ಸೀಸನ್ ನರಾಗಲೇ ಕೆರೆಗಳು 1 ಅಥವಾ 2 ಸಾರಿ ಕೋಡಿ ಬೀಳುವ ಹಾಗೆ ಕೆರೆ ಅಥವಾ ಪ್ರವಾಹಗಳ ನೀರನ್ನು ಉಪನದಿಗಳ ಕಾಲುವೆಗಳಿಂದ ಮೈದಾನಕ್ಕೆ ತಿರುಗಿ ಸುಧ ಹಾಗೆ ಮಾಡಿದರೆ ನೆರೆ ಹಾವಳಿ ಕಡಮೆಯಾಗು ತ್ತದೆ. ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ನೆರೆ ಹಾವಳಿಯಿಂದ ನರಾಗರ ದವರಿಗೆ ಎಷ್ಟೋ ಹಣ ಖರ್ಚಾಗುತ್ತದೆ. ನೀವು ಎಷ್ಟೋ ಹಣ ಕೊಟ್ಟರೂ ಜನಕ್ಕೆ ಅದರಿಂದ ಉಪ ಯೋಗವಾಗುತ್ತಿಲ್ಲ.

ಇನ್ನೊಂದು ವಿಷಯ ನಮ್ಮ ದೇಶದ ಮೈವಿಧ್ಯತೆಗೆ ಮುಖ್ಯವಾದ ಪಬ್ಲಿಕ್ ಸೆಕ್ಟರ್ ಅದರಿಂದ ಟಾಟಾ, ಬರ್ಲಾ ಹುಟ್ಟಿಲ್ಲ. ಇವರಲ್ಲಾ ಸರ್ಕಾರವೇ ಆಗಿತ್ತು ಅಂದರೆ public sectorನಲ್ಲೇ ಕೈಗಾರಿಕೆ, ವ್ಯವಸಾಯಗಳು ಮುಂದುವರಿದು ಶ್ರೀ ವಿಶ್ವೇಶ್ವ ರಯ್ಯನಂತವರು ಹುಟ್ಟುವುದಕ್ಕೆ ದಾರಿಯಾಯಿತು. ಆ ದಿಶೆಯಲ್ಲೇ Public Sector ಮುಂದುವರಿಕುವ ಹಾದಿಯಲ್ಲಿ ಯೋಜನೆಗಳನ್ನು ರೂಪಿಸಬೇಕು. ಇನ್ನು ಮುಂದಾದರೂ ಕೂಡ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಡಿಪಾರ್ಟ್ ಮೆಂಟಿನಲ್ಲೂ ರಿಸರ್ಚ್‌ಗೆ ಬಹಳ ಪ್ರಾಮುಖ್ಯತೆ ಕೊಡ ಬೇಕು ಮತ್ತು ಅದನ್ನು ತಕ್ಷಣ ಅನ್ವಯಕ್ಕೆ ತರಬೇಕು. ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಉದಾಹರಣೆಯನ್ನು ಹೇಳ ಬಯಸುತ್ತೇನೆ. ಈ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟೋ ಜನ ಸದಸ್ಯರು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸಕ್ಕಾಗಿ ಹೊರದೇಶಗಳಿಗೆ ಅನೇಕರು ಹೋಗುತ್ತಾರೆ. ಅವರು ವಾಪಸು ಬರು ವುದೇ ಇಲ್ಲ, ಅರೋ ಇರುತ್ತಾರೆ ಎಂದು. ಇದೇನೋ ನಿಜ. ಶಾಮಾಶಾಸ್ತ್ರಿ ಎಂದು ಒಬ್ಬರು ಇದ್ದರು. ಮೈಸೂರು ಯೂನಿವರ್ಸಿಟಿಯಲ್ಲಿ ಗೋಲ್ಡ್ ಮೆಡರ್ ತೆಗೆದುಕೊಂಡಿದ್ದರು. ಅವರ ತಂದೆ ಪ್ರೈಮರಿ ಸ್ಕೂಲ್‌ಮಾನ್ಟರು. ಬಹಳ ಕಷ್ಟಪಟ್ಟು ಹೊರದೇಶಕ್ಕೆ

(ಶ್ರೀ ಎ. ಎಂ. ದೇವ್)

ಹೋದರು. ಹೋಗುವಾಗ ಹಿಂದಕ್ಕೆ ಬಂದು ಇಲ್ಲಿಗೆ ಮೊದಲು ಯಾವ ಕೆಲಸದಲ್ಲಿದ್ದರೋ ಅದೇ ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದರು. ಅಮೇರಿಕ, ಅರೇಬ್ ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಸೇರಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ; ನನಗೆ ಕೊಟ್ಟ ಹಣವನ್ನು ವಾಪಸು ಕೊಡುತ್ತೇನೆ; allow ಮಾಡಿ ಎಂದು ಕೇಳಿ ಕೊಂಡರು. ಅದಕ್ಕೆ ಅನುಮಾನವಿಲ್ಲ. ಇಲ್ಲಿಗೆ ವಾಪಸು ಬಂದರು. ಆ ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ರಾಜೀನಾಮೆ ಕೊಟ್ಟು, ಅಂಥ ದೊಡ್ಡ ಕೆಲಸವನ್ನು ಚರ್ಮ ಹದ ಮಾಡುವ ಕಾರ್ಖಾನೆಯಲ್ಲಿ ಸೇರಿಕೊಂಡರು. ಈ ತರಹ ಆಗಬಾರದು. ಆಗ್ರಿಕಲ್ಚರಲ್‌ಚರಿಸ್ಟಿಯನ್ ಕೂಡ ಪೂರ್ವನಾ ಗೋವೆಂದು ಎಂದು ಒಬ್ಬರು ಇದ್ದಾರೆ. ಅವರು ಹೇಳುವುದು ಸರಿಯೋ ತಪ್ಪೋ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ. "I am here for the love of any subject, not for anything else", ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಶಿವಬಸಪ್ಪ ಎಂಬವರು ಪೋಲೀಸ್ ಇಲಾಖೆಯಲ್ಲಿ ಇದ್ದಾರೆ. ಯಾವ ದೇಶದಲ್ಲೂ ವಿಧ್ಯಾ ವಂತರಿಗೆ ಪುರಸ್ಕಾರವಿರುವುದಿಲ್ಲವೋ ಆ ದೇಶ ಹಾಳಾಗುತ್ತದೆ. ಜನಾಂಗ ಹಾಳಾಗುತ್ತದೆ ಎಲ್ಲಾ ಹಾಳಾಗುತ್ತದೆ. ಈ ಘೋರಣಿ ಬಿಟ್ಟು ರಿಸರ್ಚ್‌ಗೆ ಪುರಸ್ಕಾರ ಕೊಡಬೇಕು. ಪುರಸ್ಕಾರ ಕೊಡುವುದು ಎಂದರೆ ವಿಧ್ಯಾವಂತರು ಮುಂದುವರಿಯುವುದಕ್ಕೆ ದಾರಿ ಮಾಡಿಕೊಡಬೇಕು. ರಿಸರ್ಚ್ ಮಾಡಿದುದನ್ನು ಹಳ್ಳಿಗಳ ಕಡೆ ಪ್ರಯೋಗ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡಬೇಕು.

ಶಿವಪ್ಪನಾಯಕನ ಶಿಸ್ತು ಎಂದು ಹಳ್ಳಿಯಲ್ಲಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡುವ ಜನಕ್ಕೆ ಗೊತ್ತು. ಇಲ್ಲಿ ಶ್ರೀಮಾನ್ ಕೃಷ್ಣಪ್ಪ ನವರಿಗೆ ಗೊತ್ತಿದೆ. ಅದಕ್ಕೆ ಮರ ಇಷ್ಟಿಷ್ಟೇ ದೂರ ಹಾಕಬೇಕು. ಇಷ್ಟಿಷ್ಟೇ ಅಂತರ ಇರಬೇಕು ಎಂದು ಇದೆ. ಅದಕ್ಕಿಂತ ಮುನ್ನ ಪೀಗೇ ಮಾಡಬೇಕೆಂದಿದೆ. ಆದ್ದರಿಂದಲೇ ಆತನ ಹೆಸರು ಇಂದಿಗೂ ಉಳಿದಿದೆ. ಅದೇ ರೀತಿ ಈಗ ನಾನು ಹೇಳುತ್ತಿರುವುದು ಬಹಳ serious matter. P. W. D. ಮಿನಿಸ್ಟರು ಹೇಳುತ್ತಾ ಇದ್ದರು. ಷೆಡ್ಯೂಲ್ಡ್ ರೇಟ್‌ಗಿಂತಲೂ 60 ಪರ್ಸೆಂಟ್, 70 ಪರ್ಸೆಂಟ್ ಜಾಸ್ತಿ ಮಾಡಿದ್ದೇನೆ ಎಂದು. ಆದರೂ ಕೆಲಸ ಆಗಲಿಲ್ಲ ಎಂದರೆ ಆರ್ಥವೇನು? ಐದು ವರ್ಷಗಳಲ್ಲಿ ಆಗಬೇಕಾದ ಕೆಲಸ ಹದಿನೈದು ವರ್ಷಗಳಾದರೂ ಆಗುವುದಿಲ್ಲ. ಅದೂ ಅಲ್ಲದೆ ಅದು ತತ್ತ್ವಕ್ಕೆ ವಿರೋಧವಾಗಿದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಪೀಸ್‌ವರ್ಕ್ ಮೇರಿಗೆ ಕೆಲಸ ಮಾಡಿಸಿ. ಶ್ರೀಮಾನ್ ಹುಚ್ಚೇಗೌಡರು ತಮ್ಮ ಕಚ್ಚೇರಿಯಲ್ಲಿ ಮಾರ್ಕೆಟಿಂಗ್ ನೋಟಿಸಿ ದ್ದಾರೆ. ತುಮಕೂರಿನ ಹತ್ತಿರ ಬೆಳ್ಳಾವೆ ಎಂದು ಇದೆ. ಅಲ್ಲಿ 1½ ತಿಂಗಳಿನಲ್ಲಿ ಒಂದು ಕೆರೆ ಕಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಪೀಸ್‌ವರ್ಕ್ ಮೇರಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡಿಸಿದರು. ಅದೇ ನಿಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಹೋಬಳಿ ಸೋಪುನಹಳ್ಳಿಯ ಕಡೆ 1959ರಲ್ಲಿ ಕೆರೆ ಕಟ್ಟಿ ಮುಗಿಸಿದರೂ ನೀರು ನಿಲ್ಲುತ್ತಿಲ್ಲ. ಕಾರಣ ಆರ್ಥ ಕೆರೆ ಏರಿಗೆ ವಾಯವ್ಯದ ನೀರು ನಿಲ್ಲುತ್ತಿಲ್ಲ. ಪೂರ್ವ ಇದನ್ನು ಇದುವರೆಗೂ ಸರಿಪಡಿಸಿಲ್ಲ. ಹೀಗಾದರೆ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಎಷ್ಟು ನಷ್ಟ? ಅದನ್ನು ಜಾಗೃತ ಮಾಡಿಸಬೇಕು.

Mr. DEPUTY SPEAKER.—At this stage, I would like to know how much time the Hon'ble Member wants still.

Sri V. M. DEO.—About twenty minutes, Sir.

Mr. DEPUTY SPEAKER.—No, no. You have already taken half-an-hour. There are many more Members who are anxious to participate in the debate. You may take five more minutes and conclude. I would also wish to know whether it would not be better to fix some time limit for each speaker; otherwise, it would be difficult to give chance to many speakers.

Sri D. PARAMESWARAPPA (Hon-nali).—Twenty minutes.

Sri H. R. KESHA VA MURTHY (Gandasi).—It would be better to fix fifteen minutes, Sir.

Mr. DEPUTY SPEAKER.—I think fifteen minutes would be all right so that many Hon'ble Members could take part in the debate. Sri Deo, will conclude in five minutes.

ಶ್ರೀ ಎ. ಎಂ. ದೇವ್.—ಈಗ ತಾವು ಮಾಡುತ್ತಾ ಇರುವ ಯೋಜನೆಯಲ್ಲಿ ಸ್ವಲ್ಪ ವ್ಯತ್ಯಾಸವಾಗಬೇಕು. ಟ್ರಾಕ್ಟರುಗಳನ್ನು ಹೈರೈಸ್‌ಟೇಸ್ ಮೇಲೆ ಕೊಡುತ್ತೀರಿ. ಅದಕ್ಕೆ ಬದಲಾಗಿ ಪಂಚಾಯತಿಗಳಿಗೆ ಕೊಡಬೇಕು. ಯಾವ ತರಹ ಕೊಡಬೇಕು ಎಂದರೆ, ಡ್ರೈವರ್, ಮೆಕ್ಯಾನಿಕ್ ಇವರಿಗೆಲ್ಲಾ ಟ್ರಾಕ್ಟರ್ ಎಷ್ಟು ದುಡಿಯುತ್ತದೋ ಅದರಲ್ಲೇ ಸಂಬಳ ಆಗಬೇಕು. ಆ ತರಹ ಕೊಡಿ. ನಾವು ಇನ್ನು ಕಷ್ಟ ಬಾವಿಯಲ್ಲಿ ಕುಳಿತುಕೊಂಡು ಕಣ್ಣು ಬಿಡುವಹಾಗೆ ಕಣ್ಣು ಬಿಡುತ್ತಾ ಇದ್ದೇವೆ. ಪ್ರಪಂಚದ ಸೋಷಿಯಲಿಸ್ಟಿಕ್ ಪ್ಯಾಟರ್ನ್ ದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ಹೇಗೆ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆಂಬುದನ್ನು ನೋಡಿ. ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ rate of production ಜಾಸ್ತಿಯಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದ ವ್ಯಕ್ತಿಗಳಿಗೆ ಟ್ರಾಕ್ಟರ್‌ಗಳನ್ನು ಹೈರೈಸ್‌ಟೇಸ್ ಸಿಸ್ಟಂ ಮೇಲೆ ಕೊಡುವುದಕ್ಕೆ ಬದಲಾಗಿ ಪಂಚಾಯತಿಗಳಿಗೆ ಎರಡು, ಮೂರು ಎಷ್ಟು ಆಗುತ್ತದೋ ಅಷ್ಟು ಕೊಡಿ. ಬರಬರುತ್ತಾ ಜಾಸ್ತಿ ಮಾಡುವುದು ಒಳ್ಳೆಯದು.

ಇನ್ನೊಂದು ವಿಷಯವೇನೆಂದರೆ, ಗ್ರಾಮ ಸೇವಕರನ್ನು ನೇಮಕ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ; ಇವರಿಗೂ ಹಳ್ಳಿಯ ಜೀವನಕ್ಕೂ ಸಂಬಂಧವೇ ಇರುವುದಿಲ್ಲ. ಎಲ್ಲ ನೋಡಿದರೂ poverty and squalor ಅದರಿಂದ ಅವರೂ ಹಳ್ಳಿಗರೊಂದಿಗೆ ಸಂಪರ್ಕ ಬೆಳೆಸಲು ಇಚ್ಛಿಸುವುದಿಲ್ಲ. ಷೇಕ್‌ದಾರರು ಅಲ್ಲಿ ಮನೆಗಳಿಗೆ ಹೋಗಿ ತೆರಿಗೆ ವಸೂಲು ಮಾಡದಿದ್ದರೆ ಅವರಿಗೆ ಸಂಬಳ ಕೊಡುವುದಿಲ್ಲ. ಹಾಗೆಯೇ ಇದನ್ನು ತಪ್ಪಿಸಲು ಪಂಚಾಯತಿಯವರು ಇಂಥಿಂಥ ಕರಗಳನ್ನು ಹಾಕಿದ್ದೇವೆಂದು ಕಾನೂನು ಮಾಡಿದಾಗ ವಸೂಲು ಮಾಡುವ ಹೊಣೆಯನ್ನು ಗ್ರಾಮಸೇವಕರಿಗೆ ಕೊಡಬೇಕು. ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಹಳ್ಳಿಗಳಲ್ಲಿ ಅವರು ಜೀವಿಸುವುದು ವ್ಯರ್ಥ. ಇನ್ನೊಂದು Animal Husbandry ಇಲಾಖೆಗೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ವಿಚಾರ. ಕೋಳಿ ಸಾಕಾಣಿಕೆಯನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡರೆ, ಕೋಳಿಗಳಿಗೆ antibiotic food ಕೊಡುತ್ತಾರೆ, ಅದರಿಂದ ಕೋಳಿಗಳಿಗೆ natural resistancy ಇರುವುದಿಲ್ಲ. ಹಳ್ಳಿಗಳ ಕಡೆ antibiotic food ನಿಕ್ಕದೇ ಹೋದರೆ ಕೋಳಿಗಳು ಸತ್ತು ಹೋಗುತ್ತವೆ. ಹಿಂದೆ ದನಗಳ ಮೇವಿಗೆ ಹುಲ್ಲು

ಬೆಳೆಯಲು ಎಷ್ಟೋ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಅಧಿಕಾರಕ್ಕೆ ಬಂದ ಮೇಲೆ ಕೆರೆಗಳನ್ನು ಒಡೆದು ಹಾಕುವುದಕ್ಕೆ ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿದರು. ಕೆರೆಗಳನ್ನು ದುರಸ್ತಿ ಮಾಡಿ, ಅಲ್ಲ ಹುಲ್ಲು, ಮುನುಕಿನ ಜೋಳ ಹಾಕಿದರೆ, ದೇಶಕ್ಕೆ ಒಳ್ಳೆಯ ವಾಗುತ್ತದೆ. ನಮ್ಮ ದೇಶ ಮುಂದೆ ಬರಬೇಕಾದರೆ ಎಲ್ಲ ಮಟ್ಟದಲ್ಲಿಯೂ ಯೋಜನೆ ಇರಬೇಕು.

On page 334 of the Third Plan : about community development and agriculture including minor irrigation :

“ Although efforts were made in several States to prepare block plans specially in agriculture, in the main, the plans of States have been prepared independently of local plans. The inference to be drawn from this is that much more effort will be needed before local plans can become a distinctive stage in the initial preparation of a Five Year Plan. In the present context of the Third Plan as formulated, what is important is that local plans should be worked out as a means for the more effective implementation of the State Plan.

“ Within the general frame work of the district plan, the block plan is intended to include all social and economic activities undertaken within the block which call for (a) planning initiated locally at the block and village levels and (b) co-ordination with the plans of various Department which are implemented within the block.”

ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿ ವ್ಯವಸಾಯ ಮುಂದುವರಿಯಬೇಕೆಂದರೆ ಕೆಲವು ನೀತಿಗಳನ್ನು ಸರಿಪಡಿಸಬೇಕು. ‘Agricultural Seminar’ ನಲ್ಲಿ ಏನು ತೀರ್ಮಾನವಾಯಿತೋ ಅದನ್ನು ಸರ್ಕಾರದ ಮುಂದಿಟ್ಟಿದ್ದೇನೆ. ಅದನ್ನು ಪರಿಶೀಲಿಸಿ ಮಾಡುತ್ತೇವೆಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಅದು ಈಗ ಯಾವ ಫಲವನ್ನೂ ತರುವುದನ್ನು ಹೇಳಬೇಕೆಂದು ಕಳಕಳಿಯಿಂದ ಕೇಳುತ್ತೇನೆ. ಇನ್ನೊಂದು ಎಷಯ ವೇನೆಂದರೆ, ಯೋಜನೆಗಳನ್ನು ಯಶಸ್ವಿಯಾಗಿ ಕಾರ್ಯಗತ ಮಾಡಬೇಕಾದರೆ, ಸುಮ್ಮನೆ ಆಗುವುದಿಲ್ಲ. ಇಂಡಿಯಾ ದೇಶದ ಮತ್ತು ಮೈಸೂರು ದೇಶದ ಟೋಪೋ ಗ್ರಾಫಿಕ್ ಗಳಿರುತ್ತವೆ. ತಾಲ್ಲೂಕು ಬೋರ್ಡಿನ ಮುಂದೆ, ವಿಧಾನ ಸೌಧದ ಮುಂದೆ ಅವುಗಳನ್ನು ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಕಾಣುವಂತೆ ಇಟ್ಟರೆ, ಎಷ್ಟೋ ಜನ plan minded ಆಗುವುದಕ್ಕೆ ವಕಾಶವಾಗುತ್ತದೆ. ಇಂಡಿಯಾ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಮೈಸೂರಿನ ವೈಶಿಷ್ಟ್ಯವನ್ನು ಗುಣವಾಗಿ ಯೋಜನೆ ಮಾಡಿಕೊಂಡರೆ ಜನ ಆದಾಯಿಲ್ಲ ಹೋಗುವುದಕ್ಕನುಕೂಲವಾಗುತ್ತದೆ. ಅಂತೂ ಇಂಥ ಟೋಪೋ ಗ್ರಾಫಿಕ್ ಗಳನ್ನಿಟ್ಟರೆ ಒಳ್ಳೆಯದು.

ಅದರಲ್ಲಿ ಬೆಟ್ಟಗುಡ್ಡಗಳು, ಹೊಳೆಗಳು ಎಲ್ಲವೂ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಕಾಣಿಸುತ್ತವೆ. ಎಲ್ಲ ದೊಡ್ಡ ದೊಡ್ಡ ಕಚೇರಿಗಳಲ್ಲಿಯೂ, ತಾಲ್ಲೂಕು ಬೋರ್ಡ್ ಕಚೇರಿಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಇವುಗಳನ್ನಿಟ್ಟರೆ ಒಳ್ಳೆಯದು.

ಕೊನೆಯದಾಗಿ ನಾನು ಹೇಳುವುದಿಷ್ಟು; ಮಂತ್ರಿಗಳಾಗಲಿ, ಮಂತ್ರಿಮಂಡಲಗಳಾಗಲಿ, ಯಾವ ವ್ಯಕ್ತಿಗಳಾಗಲಿ ಬರಿಯ ಅಧಿಕಾರ ಬಲದಿಂದ ಬ್ಯಾತಿಗಳನ್ನುವುದಿಲ್ಲ. ದೇಶವನ್ನು ಮುಂದೆ ತರುವುದಿಲ್ಲ. ಜಾತ್ಯಾತೀತವಾಗಿ ವರ್ತಿಸುತ್ತಾ ಹೊಟ್ಟೆಗಿಲ್ಲದ ಜನರಿಗೆ ಆಹಾರವನ್ನೊದಗಿಸುವ ಮಾರ್ಗವನ್ನು ಹುಡುಕಿ socialistic pattern of societyಯನ್ನು ನಿರ್ಮಾಣ ಮಾಡಬೇಕು. ದೇಶದಲ್ಲಿ Agricultural crisis ಬಂದಿದೆ. ಯಾವ ವ್ಯಕ್ತಿ ನಿಜವಾಗಿ, ಪ್ರಾಮಾಣಿಕವಾಗಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಾನೋ, ಅವನು ಮಂತ್ರಿಮಂಡಲದಲ್ಲರಲಿ, ಇಲ್ಲದಿರಲಿ ಅವನಿಂದ ದೇಶದ ಕೆಲಸಗಳು ಚೆನ್ನಾಗಿ ಆಗುತ್ತವೆ. “Socialistic pattern of society” ಮಾಡಬೇಕಾದರೆ, ಅದೇಶ ಮತ್ತು ಯೋಜನೆಗಳು ತತ್ವಕ್ಕನುಗುಣವಾಗಿ ಹೇಗೆ ಇರಬೇಕು ಎಂಬುದನ್ನು ಬಹಳ ಎಚ್ಚರಿಕೆಯಿಂದ ನೋಡಿಕೊಂಡು ಕೆಲಸ ಮಾಡಲು ಶ್ರಮಪಡುತ್ತಾರೆಂದು ನಂಬಿದ್ದೇವೆ.

Sri C. J. MUCKANNAPPA.—The Speaker has directed that the inconsistent statement made by the Minister for Education would be clarified after tea break. What has happened to it, Sir?

Mr. DEPUTY SPEAKER.—That may be taken up on Monday.

ಶ್ರೀ ಕೆ. ಎ. ಬೈರೇಗೌಡ (ಯಶವಂತಪುರ).—ಮಾನ್ಯ ಸಭಾಪತಿಗಳೇ, ನಮ್ಮ ಮುಂದಿರತಕ್ಕ ಎರಡು ಮುಖ್ಯವಾದ ಬೇಡಿಕೆಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಮಾತನಾಡಬೇಕೆಂದು ನಿಂತಿದ್ದೇನೆ. ಸ್ಕೂಲು, ಈ ಸಭೆಯಲ್ಲಿರುವವರಲ್ಲಿ ಸೇಕಡ ಸುಮಾರು ೭೫ರಷ್ಟು ಜನ ಗ್ರಾಮಾಂತರಗಳಿಂದ ಚುನಾಯಿತರಾಗಿ ಬಂದಿರುವವರು. ದೇಶದಲ್ಲಿ ವ್ಯವಸಾಯವನ್ನು ನಂಬಿಕೊಂಡಿರುವವರಿಗೆ ನಂಬಂಪಟ್ಟ ಬೇಡಿಕೆಗಳು ನಮ್ಮ ಮುಂದಿವೆ. ನಮ್ಮ ದುರಾದೃಷ್ಟದಿಂದ ಹತ್ತಾರು ವರ್ಷಗಳಿಂದಲೂ ಭಾಷಣಗಳ ರೂಪದಲ್ಲಿ ಮುಂದೆ ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದೇವೆಯೇ ಹೊರತು ಪರಿಣಾಮಕಾರಿಯಾಗಿ ಕಾರ್ಯಗತವಾಗಿಲ್ಲ. ದೇಶದಲ್ಲಿ ವ್ಯವಸಾಯದ ಸಬನ್ನನ್ನು ನಂಬಿಕೊಂಡಿರುವ ಜನರ ಅರ್ಥಿಕಸ್ಥಿತಿ ಉತ್ತಮಗೊಂಡಿಲ್ಲವೆಂದೆನ್ನಿಸುತ್ತದೆ. ಸರ್ಕಾರದವರು ದೇಶದಲ್ಲಿ ದೊಡ್ಡ ದೊಡ್ಡ ನಿರಾವರಿ ಕಾಮಗಾರಿಗಳನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಅದರಿಂದ ಅಚ್ಚುಕಟ್ಟು ಹೆಚ್ಚಾಗಿದೆ. ದೇಶದ ಪ್ರಗತಿ ಪಾಣಿಜ್ಯ ಮತ್ತು ವ್ಯವಸಾಯ ಎರಡನ್ನೂ ಅವಲಂಬಿಸಿದೆ. ಈ ಎರಡು ಕ್ಷೇತ್ರಗಳನ್ನೂ ಅರ್ಥಿಕವಾಗಿ ನೋಡಿದರೆ, ಎಷ್ಟು ಮುಂದುವರಿಯಬೇಕಾಗಿತ್ತೋ ಅಷ್ಟು ಮುಂದುವರಿದಿಲ್ಲವೆಂದು ಅಂಕಿ ಅಂಶಗಳ ಆಧಾರದ ಮೇಲೆ ಹೇಳಬಹುದು. ಈಗ ನಾವು ವ್ಯವಸಾಯವನ್ನು ಎಷ್ಟು ಆತುರದಿಂದ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡಿದರೂ ಅಷ್ಟು ಫಲದಾಯಕವಾಗಿಲ್ಲವೆಂದು ಬಹಳ ದುಃಖದಿಂದ ಹೇಳಬೇಕಾಗಿದೆ. ನಾವು ಗ್ರಾಮಾಂತರದ ಜನರ ಮತ್ತು ವಿದ್ಯಾವಂತರ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ನೋಡಿದಾಗ ದುಃಖವಾಗುತ್ತದೆ. ಇದನ್ನು ಸರ್ಕಾರ ದೀರ್ಘವಾಗಿ ಆರೋಚಿಸಿ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸುತ್ತೇನೆ.

(ಶ್ರೀ ಕೆ. ಎ. ಬೈರೇಗೌಡ)

ಹಳ್ಳಿಗಾಡಿನ ವ್ಯಾಪಾರ ವಿದ್ಯಾವಂತನಾದಮೇಲೆ ಅಭಿವಾಸಶಾಲೆಯಾಗಿ ವಿಶ್ವಾಸದಿಂದ ವ್ಯವಸಾಯ ಕ್ಷೇತ್ರಕ್ಕೆ ಬರುತ್ತಿಲ್ಲ. ಕೇವಲ ಸರ್ಕಾರಿ ಉದ್ಯೋಗ ಗಳಿಸಿವೆ, ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರ, ರಾಜ್ಯ ಸರ್ಕಾರಗಳ ಕೈಗಾರಿಕೆಗಳನ್ನೇ ಅಲ್ಲಿಗೆ ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಹೋಗಲು ಆಕರವಾಗಿರುತ್ತಾನೆ. ತಮ್ಮ ಕಸಬಾದ ಹಾಗೂ ವಂಶಪಾರಂಪರ್ಯವಾಗಿ ಮಾಡುತ್ತಿರುವ ವ್ಯವಸಾಯ ದಲ್ಲಿ ಇಂಥವರಿಗೆ ಅಷ್ಟು ಅಭಿವಾಸವಿಲ್ಲ. ಇದಕ್ಕೆ ಕಾರಣವೇನೆಂಬುದನ್ನು ಕಂಡುಹಿಡಿಯಬೇಕಾಗಿದೆ. ನಾನು ವ್ಯವಸಾಯದಲ್ಲಿ ಅತ್ಯಂತ ಅಭಿವಾಸದಿಂದ ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ನನ್ನ ತಂದೆಯವರು ನನಗೆ ಹೇಳಿದ ಮಾತಿನಿಂದ ವ್ಯವಸಾಯವನ್ನು ವಲಂಬಿಸಿದೆ. ಆದರೆ ಈಗ ಒಂದೊಂದು ಬಾರಿ, ನಾನು ವ್ಯವಸಾಯ ಕಸಬನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬಾರದಾಗಿತ್ತು ಎಂದು ಪಶ್ಚಾತ್ತಾಪವಾಗುತ್ತದೆ. ಬೇರೆ ಯಾವುದಾದರೂ ವಾಣಿಜ್ಯ ಅಥವಾ ಬೇರೆ ಕಸಬನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳ ಬೇಕಾಗಿತ್ತು ಎನ್ನುತ್ತದೆ. ವ್ಯವಸಾಯದ ಉತ್ಪನ್ನ ಗಳ ಮಾರುಕಟ್ಟೆಯ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯನ್ನು ಸರ್ಕಾರ ಸರಿಯಾಗಿ ಮಾಡಿಲ್ಲ. ವ್ಯವಸಾಯವನ್ನೇ ನಂಬಿರುವ ಹಳ್ಳಿಯವರಿಗೆ ಅಗತ್ಯವಾದ ಅನುಕೂಲತೆಗಳು ಸಾಕಷ್ಟಿಲ್ಲ. ನಮ್ಮ ನಾಯಕರೂ ಜವಾಬ್ದಾರಿ ಸ್ಥಾನಗಳಲ್ಲಿರುವವರೂ ಗ್ರಾಮಾಂತರಗಳಲ್ಲಿ ಸಂಚಾರ ಮಾಡುವ ವೇಳೆ ಪ್ರಚಾರ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಇಂಥ ಬೆಳೆ ಬೆಳೆಯಬೇಕು, ಇಂಥ ಕಸಬು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳ ಬೇಕೆಂದು ಇವರು ಹೇಳಿದಾಗ, ಇವರ ಮಾತಿನಲ್ಲಿ ಜನತೆ ವಿಶ್ವಾಸವಿಟ್ಟು ಹಾಗೆ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಅವರುಗಳ ಹಿತೋಕ್ತಿ ಕೇಳಿ ಮಾಡಿದ ಮೇಲೆ ಕೈಬಿಟ್ಟ ದ್ವಾರವೆಂದು ಹೇಳಿದರೆ ತಪ್ಪಾಗುತ್ತದೆ. ಈಗ ಕಟ್ಟಿನ ಬೆಳೆ ದೇಶದಲ್ಲಿ ವಿಪರೀತವಾಗಿದೆ. ಸಕ್ಕರೆ ಕಾರ್ಖಾನೆ ಗಳಿರುವ ಕಡೆ ಕಟ್ಟು ಬೆಳೆಯುವ ರೈತರು ಕಟ್ಟನ್ನು ಕಾರ್ಖಾನೆಗೆ ಸರಬರಾಯಿ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ, ಆದರೆ ಸಕ್ಕರೆ ಕಾರ್ಖಾನೆ ಇಲ್ಲದಿರುವ ಸ್ಥಳಗಳಲ್ಲಿ ಕಟ್ಟಿನಿಂದ ಬೆಲ್ಲ ಮಾಡಿ ಮಾರುವವರು ಬಹಳ ಮಟ್ಟಿಗೆ ಬೆರೆಗಳ ಏರು ಪೇರುಗಳಿಂದ ಕಷ್ಟಕ್ಕೆ ಸಿಕ್ಕಿ ದ್ದಾರೆ. ಅವರು ಬುಣಮುಕ್ತ ರಾಗಲು ಬಹಳ ವರ್ಷ ಗಳು ಬೇಕು. ಇಂಥವರು ಸೊಸೈಟಿಯಲ್ಲಿ ಮತ್ತೆ ಸಾಹುಕಾರರಲ್ಲಿ ಸಾಲ ತೆಗೆದುಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ವ್ಯವ ಸಾಯಗಾರರಿಗೆ ಸಾಕಷ್ಟು ಉತ್ಪತ್ತಿಯಿಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ವ್ಯವಸಾಯ ಮಾಡಲು ಆಸಕ್ತಿಯಿರುವುದಿಲ್ಲ. ವ್ಯವ ಸಾಯಕ್ಕೆ ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಪ್ರೋತ್ಸಾಹ ಕೊಡುವುದಾದರೆ ಬೆಳೆದ ಪದಾರ್ಥಗಳಿಗೆ ಮಾರುಕಟ್ಟೆ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಯನ್ನು ಸರಿಯಾಗಿ ಮಾಡಬೇಕು. ವ್ಯವಸಾಯಗಾರರಿ ಸ್ಥಿತಿಗತಿಯನ್ನು ಉತ್ತಮಪಡಿಸುವ ಜವಾಬ್ದಾರ ಸರ್ಕಾರದ ಮೇಲಿದೆ. ಅವರಿಗಿರುವ ಕಷ್ಟಗಳನ್ನು ಹೋಗರಾಡಿಸಬೇಕು. ನಾನೂ ಸಹ ವ್ಯವಸಾಯ ದಲ್ಲಿ ಸಿಕ್ಕಿಕೊಂಡು ಬಹಳ ನೋವುಪಡುವ ಸನ್ನಿವೇಶ ಪಾತ್ರವಾಗಿದೆ.

ಬೆಂಗಳೂರು ಮತ್ತು ಕೋರಾರ ಜಿಲ್ಲೆಗಳಲ್ಲಿ ದ್ರಾಕ್ಷೆ ಬೆಳೆಯಲು ಒಳ್ಳೆಯ ಅನುಕೂಲವಿದೆ. ಎಲ್ಲ ಕಡೆಗಳಿಗಿಂತಲೂ ಇಲ್ಲಿ ಉತ್ತಮವಾದ ಈ ಬೆಳೆಗೆ ಎಂದರೆ ದ್ರಾಕ್ಷೆಗೆ ಅವಕಾಶ ಚೆನ್ನಾಗಿದೆಯೆಂದು ತಜ್ಞರೂ ಮತ್ತು ರೆವೆನ್ಯೂ ಮಂತ್ರಿಗಳಿಗೆ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಈ ಭರವಸೆಯ ಮೇಲೆ ನೂರಾರು ಎಕರೆಗಳಲ್ಲಿ ದ್ರಾಕ್ಷೆ ಬೆಳೆಯಲು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿದರು. ಆದರೆ ದುರ್ದೈವ ದಿಂದ ಈ ಬೆಳೆಗಾರರಿಗೆ ಸಾಕಷ್ಟು ಪ್ರಯೋಜನ

ದೊರೆಯುತ್ತಿಲ್ಲ. ಸಹಕಾರ ಸಂಘಗಳ ಮೂಲಕ ಪಾದರೂ ಸರಿಯಾದ ಸಹಾಯ ದೊರೆಯುತ್ತಿಲ್ಲ. ಏನಾದರೂ ಮಾರ್ಪಾಡು ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಿದರೂ ಕೂಡ ನಿರ್ಲಕ್ಷ್ಯವಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಮೈನ್ ತಯಾರಿ ಸಲು ಅವಕಾಶ ಮಾಡಿಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಎಷ್ಟೋ ದಿವಸಗಳಿಂದ ಹೇಳಿದರೂ ಮಾಡಿಲ್ಲ. ನಮ್ಮ ದುರ ದಷ್ಟದಿಂದಲೇ ಏನೋ ಯಾವುದೋ ಒಂದು ಸೆಂಟಿ ಮೆಂಟ್ ಇಟ್ಟುಕೊಂಡು ಮೈನ್ ತಯಾರಿಕೆಗೆ ಅವಕಾಶ ಮಾಡಿಕೊಡದಿರುವುದು ಬಹಳ ವಿಪಾದಕ. ದ್ರಾಕ್ಷಾ ರಸವು ಮಾದಕ ಪದಾರ್ಥವಲ್ಲ. ಅದು ಹಗ್ಗಿನ ರಸ, ಆರೋಗ್ಯ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದಲೂ ಕೂಡ ಸೇವಿಸುವುದು ಒಳ್ಳೆಯದು; ಅದರಲ್ಲಿ ತಪ್ಪೇನೂ ಇಲ್ಲ. ಈಗರಾದರೂ ಈ ಕಡೆ ಹೆಚ್ಚು ಗಮನಕೊಟ್ಟು ದ್ರಾಕ್ಷೆ ಬೆಳೆಯುವ ಬಡ ರೈತರಿಗೆ ನೆರವು ನೀಡಬೇಕು. ಈಗ ಅವರ ಕಷ್ಟ ವಿಪರೀತವಾಗಿದೆ. ಅವರು ದ್ರಾಕ್ಷೆ ಬೆಳೆಯುವುದನ್ನು ಮುಂದುವರಿಸಬೇಕೆ ಅಥವಾ ಬಿಡಬೇಕೆ ಎಂಬುದು ತೋಚದೆ ಒದ್ದಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಬೆಳೆದರೆ ಮಾರು ಕಟ್ಟಿಯಿಲ್ಲದಿರುವುದರಿಂದ ಸಹಾಯ ವಾಗುತ್ತಿಲ್ಲ. ಹೀಗಾಗಿ ವ್ಯವಸಾಯವನ್ನೇ ನಂಬಿಕೊಂಡಿರುವ ರೈತರ ಮೇಲೆ ಬಹಳ ದುಷ್ಪರಿಣಾಮವಾಗುತ್ತಿದೆ; ಹಾಗಾಗಬಾರದು. ಹೀಗೆಯೇ ವ್ಯವಸಾಯದ ಇತರ ಬೆಳೆಗಳ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿಯೂ ತೊಂದರೆಯಾಗಿದೆ.

ಈರಳ್ಳಿ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಬೆಳೆಯುವ ರೈತರಿಗೆ ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಖರ್ಚು ಸಹ ಹುಟ್ಟುತ್ತಿಲ್ಲ. ಅದನ್ನು ದಾಸ್ತಾನಿಡುವ ಹಾಗಿಲ್ಲ. ಹೆಚ್ಚುಕಾಲ ಇಟ್ಟರೆ ಕೆಟ್ಟು ಹೋಗುತ್ತದೆ. ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಹೀಗಿರುವುದರಿಂದ ಇರಾಖೆ ಯವರು ಇಂಥ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಇಂಥ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ ಈ ಬೆಳೆ ಬೆಳೆಯಬೇಕು ಎಂದು ಜನರಿಗೆ ತಿಳಿಸಬೇಕು. ಹಾಗೆ ಮಾಡಿ ವ್ಯವಸಾಯಾಭಿವೃದ್ಧಿಗೆ ಅವಕಾಶ ಮಾಡಿಕೊಡ ಬೇಕು. ಹಾಗೆ ಮಾಡದಿದ್ದರೆ ವ್ಯವಸಾಯಗಾರರು ಸಾಲಗಾರರಾಗುತ್ತಾರೆ ಮತ್ತು ಇನ್ನು ಮುಂದೆ ವ್ಯವಸಾಯವನ್ನೇ ಮಾಡಬಾರದೆಂಬ ಮನೋಭಾವನೆ ಅವರಲ್ಲಿ ಮೂಡುತ್ತದೆ. ಅನುಕೂಲಸ್ಥರು ಕೆಲವರು ವ್ಯವಸಾಯಕ್ಕಾಗಿ ಹಣ ಹಾಕುತ್ತಾರೆ. ಆದರೆ ಕೆಲವು ಕಾಲದ ಮೇಲೆ ಅವರ ವ್ಯವಸಾಯದ ರೆಕ್ಕ ಪತ್ರಗಳ ಆಧಾರದ ಮೇಲೆ ಲುಕ್ಸಾನು ಕಂಡುಬಂದು ಕೈಬಿಡು ತ್ತಾರೆ. ಇಂಥ ದೃಷ್ಟಾಂತಗಳಿವೆ. ತುಮಕೂರು ರಸ್ತೆಯ ಒಂಬತ್ತನೆಯ ಮೈಲಿಯ ಬಳಿ ಕಿರೋಲ್ ಸ್ಕರ್ ಕಂಪೆನಿಯವರು ನೂರು ಎಕರೆಗಳ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ ವ್ಯವಸಾಯ ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿದರು. ಅವರು ಬಹಳ ಬುದ್ಧಿವಂತರು, ಕೈಗಾರಿಕಾ ತಜ್ಞರು. ಐದಾರು ವರ್ಷಗಳ ಹಿಂದೆ ವ್ಯವಸಾಯ ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿದ ಅವರು ಅದು ರಾಭದಾಯಕವಲ್ಲವೆಂಬುದನ್ನು ಅಂಕಿ ಅಂಶ ಗಳಿಂದ ಅರಿತು ತಮ್ಮ ಎಸ್ಟೇಟನ್ನು ಮಾರಿ ವ್ಯವ ಸಾಯವನ್ನು ಬಿಟ್ಟುಬಿಟ್ಟರು. ಪ್ರಣಿವಂತರಾದ ರೈತರೇ ಈ ರೀತಿ ಮಾಡುತ್ತಿರುವಾಗ ಇತರರ ಗತಿ ಯೇನು? ಬಡವರು ಮಾತ್ರ ವ್ಯವಸಾಯ ಬಿಟ್ಟು ಹೋಗಲು ಅವಕಾಶವಿಲ್ಲದೆ ಒದ್ದಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಬೇರೆ ಕ್ಷೇತ್ರಗಳಿಗೆ ಹೋಗಲು ಅವಕಾಶವಿಲ್ಲದವರು ಮಾತ್ರ ವ್ಯವಸಾಯವನ್ನು ಕಟ್ಟಿಕೊಂಡು ನರಳುತ್ತಿ ದ್ದಾರೆ. ವ್ಯವಸಾಯದ ಬಾಬಿನಲ್ಲಿ ಆದಾಯವಿದೆ ಯೆಂದು ಹೇಳಲು ನನಗಂತೂ ಧೈರ್ಯವಿಲ್ಲ. ಒಂದು ವೇಳೆ ಈ ಕಸಬು ರಾಭದಾಯಕವಾಗಿದ್ದರೆ ಇದರಲ್ಲಿ ನಿರತರಾಗಿದ್ದವರು ಬೇರೆ ಕ್ಷೇತ್ರಗಳಿಗೆ ಹೋಗುತ್ತಿರ ಲಿಲ್ಲ. ಉದಾಹರಣೆಗೆ ಈಚೆಗೆ ಬೆಂಗಳೂರು ಡಿವಿಜ ನಲ್ ಕಮಿಷನರು ಹದಿನೈದು ಜನ ಸಬ್‌ರೀನ್ಯಾರರ ನೇಮಕಕ್ಕಾಗಿ ಅರ್ಜಿಗಳನ್ನು ಕರೆದಾಗ ೫೦೦ ಅರ್ಜಿ

ಗಳು ಬಂದುವು. ಪದವೀಧರರೂ ಸಹ ಅರ್ಜಿ ಹಾಕಿದ್ದರು. ದಿನಗಳುಗಟ್ಟಲೆ ಈ ಉದ್ಯೋಗಕ್ಕೆ ಕಾದಿದ್ದರೂ ವ್ಯವಸಾಯದಲ್ಲಿ ನಿರತರಾಗಿರುವವರು ಅದನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಬೇರೆ ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಹೀಗೆ ಹೋಗುತ್ತಿರುವುದಕ್ಕೆ ಕಾರಣವೇನೆಂಬುದನ್ನು ತಿಳಿಯಬೇಕು. ತಿಳಿದು, ತಕ್ಕ ಅನುಕೂಲ ಕಲ್ಪಿಸದೆ ಬರೀ ಬಾಯಿ ಮಾತಿನಲ್ಲಿ "Grow More Food" ಎಂದು ಹೇಳಿದರೆ ಪ್ರಯೋಜನವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಅದನ್ನು ಬೇಗ ವ್ಯವಸ್ಥಾಪಿಸುವುದಿಲ್ಲ. ಮಾರುಕಟ್ಟೆ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಮಾಡಿಕೊಡಬೇಕಾದ್ದು ಮುಖ್ಯವಾದ ಒಂದು ಮಾರ್ಗ. ಮಾನ್ಯ ಮಿತ್ರರು ಹೇಳಿದಂತೆ ಇತರ ದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ಹೇಗೆ ವ್ಯವಸಾಯದ ಉತ್ಪನ್ನಗಳಿಗೆ ಅವಕಾಶ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆಂಬುದನ್ನು ನೋಡಿ ಜಾರಿಗೆ ತರಬೇಕು. ಮೂರನೆಯ ಸಂಚರಣಾಪೀಠ ಯೋಜನೆಯಲ್ಲಿ ಸಹಕಾರ ಸಂಘಗಳಿಗೆ, ವ್ಯವಸಾಯಾಭಿವೃದ್ಧಿಗೆ, ಪಶುಪಾಲನೆಗೆ ವಿಶೇಷ ಅವಕಾಶ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಅದನ್ನು ಅನುಷ್ಠಾನಕ್ಕೆ ತರಬೇಕಾದ್ದು ಅವಶ್ಯಕ. ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಸಹಾಯವಾಗುವುದಿಲ್ಲ.

ವ್ಯವಸಾಯದ ಇಲಾಖೆಯ ಮುಖ್ಯಾಧಿಕಾರಿಗಳು ಇವರ ಕೈಕೆಳಗಿನ ಇತರ ಅಧಿಕಾರಿಗಳಲ್ಲಿ ಉತ್ತಮವಾದ ಸಂಬಂಧ, ಒಳ್ಳೆಯ ರೀಕ್ಷಣಾಪೀಠ ಇಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳಿದರೆ ತಪ್ಪಲ್ಲ. ಇದು ಬಹಿಷ್ಕಾರವಾಗಿ ಗೊತ್ತಾಗಿದೆ. ಎರಡನೆಯ ಮತ್ತು ಮೂರನೆಯ ಯೋಜನೆಗಳಲ್ಲಿ ಬೇಕಾದಷ್ಟು ವ್ಯವಸಾಯಾಭಿವೃದ್ಧಿಗೆ ಮತ್ತು ಪಶುಪಾಲನೆಗೆ ಯೋಜನೆಗಳಿವೆ. ಆದರೆ ಅವುಗಳಲ್ಲಿ ಕೆಲವನ್ನು ಕಾರ್ಯರೂಪಕ್ಕೆ ತರಲು ಅವಕಾಶವಾಗಿಲ್ಲ. ಹಾಗಾಗಬಾರದು. ಇಲಾಖೆಯವರು, ಮಂತ್ರಿಗಳು ಮತ್ತು ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ಅಧಿಕಾರಿಗಳು ಗ್ರಾಮಾಂತರಗಳ ಕಡೆ ಆಗಾಗ್ಗೆ ಹೋಗಿ ಏನಾಗುತ್ತಿದೆ, ಯೋಜನೆ ಪ್ರಕಾರ ಸಿಬ್ಬಂದಿ ಕೆಲಸಕಾರ್ಯ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆಯೆ ಎಂದು ನೋಡಬೇಕು. ಈಗ ಈ ರೀತಿ ಸರಿಯಾಗಿ ಮಾಡುತ್ತಿಲ್ಲ ಎಂದು ಧೃಢವಾಗಿ ಹೇಳಬೇಕಾಗಿದೆ. ಈ ದಿವಸ ಹಳ್ಳಿಯ ಜನರು ಕೊಲ್ಕತ್ತಾದ ಹೆರನ್ನು ಸ್ಮರಿಸುತ್ತಾರೆಯೇ ಎನಾ ಇತರ ಅಧಿಕಾರಿಗಳ ವಿಚಾರವನ್ನೇ ಪ್ರಸ್ತಾಪಿಸುವುದಿಲ್ಲ, ಹಾಗೆ ಮಾಡಲು ಅವರಿಗೆ ಇಷ್ಟವಿಲ್ಲ. ಇದು ಬಹಳ ದುರ್ದೈವದ ಸಂಗತಿ; ಹೀಗಾಗಬಾರದು. ಇಲಾಖೆಯಲ್ಲಿ ಗೊಂದಲವಿರಬಾರದು. ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಮತ್ತು ಅಧಿಕಾರಿಗಳೂ ರೈತರಲ್ಲಿ ವಿಶ್ವಾಸದಿಂದ ವರ್ತಿಸಬೇಕು. ಪರಿಣಾಮಕಾರಿಯಾದ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯನ್ನು ಬೇಗ ಮಾಡದಿದ್ದರೆ ನಿಜವಾಗಿಯೂ ವ್ಯವಸಾಯಕ್ಕೆ ಬಹಳ ಧಕ್ಕೆ ಬರಬಹುದು. ಈ ದಿವಸ ಜನರಿಗೆ ವ್ಯವಸಾಯ ಇಲಾಖೆಯನ್ನೇ ನಿಲ್ಲಿಸಿದರೆ ಸಾಕು ಎಂಬ ಭಾವನೆ ಬರಬಾರದು. ಇದಕ್ಕೆ ಸೂಕ್ತ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಗಮನಕೊಟ್ಟು ಮಧುರ ಬಾಂಧವ್ಯ ಬೆಳೆಸಬೇಕು.

ಹಾಗೆಯೇ ಹಣ್ಣುಗಾರಿಕೆ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಹೇಳುವುದಾದರೆ ದೊಡ್ಡ ಮೊದ್ದ ನಗರಗಳ ಮತ್ತು ಮುತ್ತು ವಿಶೇಷವಾಗಿ ಹಣ್ಣುಗಳು, ತರಕಾರಿಗಳನ್ನು ಬೆಳೆಯಬಹುದು. ಈ ದಿವಸ ಆಹಾರ ಧಾನ್ಯಗಳ ಕೊರತೆಯೇನಿದೆ ಅದನ್ನು ಸರಿದೂಗಿಸಲು ಹಣ್ಣು ಮತ್ತು ತರಕಾರಿ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಬೆಳೆಯಬೇಕಾದ್ದು ಅತ್ಯಾವಶ್ಯಕ. ಇದಕ್ಕಾಗಿ ವ್ಯವಸಾಯದ ಇಲಾಖೆ ಮತ್ತು ಹಾರ್ಡಿ ಕಲ್ಚರರ್ ಇಲಾಖೆಯನ್ನು ಪ್ರತ್ಯೇಕ ಮಾಡಿದರೆ ಬೇಕಾದಷ್ಟು ಬೆಳೆಯಲು ಅವಕಾಶವಾಗುತ್ತದೆ. ಅಧಿಕ ಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ಉತ್ತಮಪಡಿಸಲು ಹಣ್ಣು ಮತ್ತು ತರಕಾರಿ ಬೆಳೆಯಲು ಪ್ರತ್ಯೇಕವಾಗಿ ಸಾಕಷ್ಟು ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಮಾಡ

ಬೇಕಾಗಿದೆ. ಹಾಗೆ ಮಾಡಿದರೆ ಆಹಾರದ ಅಭಾವ ಹೋಗಲಾಡಿಸಬಹುದು, ಹೊರದೇಶದಿಂದ ಆಹಾರ ಪದಾರ್ಥಗಳು ಸಾಲದೆಂದು ತಿಳಿಸುವುದನ್ನು ಕಡಮೆ ಮಾಡಬಹುದು. ಆದುದರಿಂದ ಇದಕ್ಕೆ ತಕ್ಕ ನಿರ್ವಾಹ ಮಾಡಬೇಕು.

11 A.M.

ಆದರೂ, ಹೆಚ್ಚಿನದೇನೂ ಆಗಿಲ್ಲ. ಪಶುಪಾಲನೆ ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಕ್ಷೀಣವಾಗುತ್ತಿದೆ. ಇದಕ್ಕೆ ಕಾರಣ ಮೊದಲನಿಂದಲೂ ತಜ್ಞರ ಅಭಿಪ್ರಾಯಕ್ಕೂ ಸಾಮಾನ್ಯ ಜನರ ಅಭಿಪ್ರಾಯಕ್ಕೂ ವ್ಯತ್ಯಾಸ ಬಂದಿರುವುದೇ ಆಗಿದೆ. ಈಗ ಬೆಂಗಳೂರಿನ ಸುತ್ತಮುತ್ತಲೂ ಹಾಲಿನ ಕೇಂದ್ರಗಳನ್ನು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದೀರಿ. ಜನರು mixed breed ಇಟ್ಟುಕೊಂಡರೆ ಅನುಕೂಲವೆಂದು ಭಾವನೆ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ, ತಜ್ಞರು mixed breed ನಿಂದ ಮುಂದಿನ ತಲೆ ಒಳ್ಳೆಯದಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದ ಹಾಲಿನ ಇರುವ ತಿಳಿಯನ್ನು upgrade ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಈ ಬಗ್ಗೆ ಸರಿಯಾದ ತಿಳಿವಳಿಕೆ ಕೊಟ್ಟು ಬೆಂಗಳೂರಿನ ಸುತ್ತಲೂ ಹಾಲಿನ ತಳಿಗಳನ್ನು ಹೆಚ್ಚು ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ.

ಇನ್ನು ಮಿಕ್ಕ ಪ್ರದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ನಮ್ಮಲ್ಲಿಯೇ ಹಿಂದಿನಿಂದಲೂ ಇರುವ ಉತ್ತಮ ತಳಿಗಳನ್ನು ಅಂದರೆ, ಹಳ್ಳಿಕಾರು ಮತ್ತು ಅಮೃತ ಮಹರ್ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಮಾಡಬೇಕು. ಇದನ್ನು ಮಾಡದೆ ಹೋದರೆ ನಮ್ಮ ವ್ಯವಸಾಯ ಹಾಳಾಗಿ ಹೋಗುತ್ತದೆ. ಏಕೆಂದರೆ, ಈಗ ನಮ್ಮ ವ್ಯವಸಾಯಕ್ಕೆ ಉಪಯೋಗಿಸುವ ಯಂತ್ರ ಸಲಕರಣೆಗಳ ಮೇಲೆ ನಾವು ನಂಬ ಕೆಲಸ ಮಾಡುವಂತಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಒಂದು ಸಣ್ಣ ಭಾಗ ಕಟ್ಟು ಹೋಯಿತೆಂದರೆ ಅದು ಕೆಲಸ ಮಾಡುವುದಿಲ್ಲ. ಅದನ್ನು ಸರಿಪಡಿಸೋಣವೆಂದರೆ ಸುಲಭವಾಗಿ ಸಾಮಾನುಗಳು ಸಿಕ್ಕುವುದಿಲ್ಲ. ಕಂಪೆನಿಯವರನ್ನು ಕರೆಸಿ ಅದನ್ನು ತಕ್ಷಣ ಸರಿಪಡಿಸುವಂತೆ ಹೇಳಲು ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಸಾಮರ್ಥ್ಯವಿಲ್ಲ. ಇಂಥ ನಿರೀಕ್ಷಿಸುವ Agricultural Engineering ಶೆಕ್ಷಣ ಏಕೆ ಇಟ್ಟುಕೊಂಡಿದ್ದೀರೋ ಕಾಣಿ. ದೊಡ್ಡ ಬಲ್ಬಿಂಗ್ ಕಟ್ಟಿಕೊಂಡು ಅಷ್ಟೊಂದು ನಮ್ಮ ಹಣ ಖರ್ಚುಮಾಡಿ ಇಂಥ ವರ್ಕ್ ಷಾಪ್ ಇಟ್ಟುಕೊಂಡೇನು ಪ್ರಯೋಜನ? ರೈತರ ಚಿಲ್ವುಕರು ಕಟ್ಟುಹೋದರೆ ಅಲ್ಲಿ ರಿಪೇರಿ ಮಾಡಿಕೊಡುವುದಕ್ಕಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಕಂಪೆನಿಯವರಲ್ಲಿಗೆ ಹೋಗಿ ಅವರು ಕೇಳಿದಷ್ಟು ರಿಪೇರಿ ಬೆರೆ ಕೊಟ್ಟು ಮಾಡಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಗಿದೆ. ಸರ್ಕಾರದವರು ಏನೇನೋ ಸ್ಕೀಮುಗಳನ್ನಿಟ್ಟುಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ಅವೆಲ್ಲಾ ಬರೀ ಪುಸ್ತಕದ ಸ್ಕೀಮುಗಳಾಗಿವೆಯೇ ಹೊರತು ಜನರಿಗೆ ನೂ ಈ ವ್ಯವಸಾಯದ ಇರ ಬೆಯಿಂದ ಪ್ರಯೋಜನವಾಗುತ್ತಿಲ್ಲ. ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಕೈಗಾರಿಕೆಗಳು ಅಭಿವೃದ್ಧಿಯಾಗುವವರೆಗೂ ನಮ್ಮ ದೇಶದ ಒಳ ಸಂಪತ್ತನ್ನು ಬೆಳೆಸಬೇಕು. ಏಕೆಂದರೆ ಪರ ದೇಶದ ಯಂತ್ರೋಪಕರಣಗಳನ್ನೇ ಅವಲಂಬಿಸಿಕೊಂಡು ನಾವು ವ್ಯವಸಾಯ ಮಾಡುವಹಾಗಿಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದ ಹಳ್ಳಿಕಾರರು ಮತ್ತು ಅಮೃತ ಮಹರ್ ತಳಿಗಳನ್ನು ಈ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ನಾವು ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಮಾಡಬೇಕು. ಅಮೇರಿ ಬೆಂಗಳೂರಿನ ಸುತ್ತ ಮುತ್ತಲೂ ಹಾಲಿನ ತಳಿಗಳನ್ನು ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ನಾನು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ.

ಪೌಲ್ಟಿ (ಕೋಳಿ ಸಾಕಾಣಿಕೆ) ವಿಚಾರ ಹೇಳುವುದಾದರೆ, ಇದೀಗ ಚೆನ್ನಾಗಿ ನಡೆಯುತ್ತದೆಯೆಂದು ನಾನು ಹೇಳಬಲ್ಲೆ. ಅಂದರೆ ಹೆಸರುಘಟ್ಟದ

(ಶ್ರೀ ಕೆ. ಎ. ಬೈರೇಗೌಡ)

ಫಾರಂ ಬಹಳ ಲಾಭದಾಯಕವಾಗಿಯೂ ಇದೆ. ಆದರೆ ಪ್ರಾರಂಭದಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟು ನಿಬ್ಬಂದಿಯತ್ತೋ ಈಗಲೂ ಅಷ್ಟೇ ಇದೆ. ಈಚೆಗೆ ಹತ್ತು ಹದಿನೈದು ಸಾವಿರ ಹಕ್ಕುಗಳಾದರೂ ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಆಗಿವೆ. ಅದಕ್ಕೆ ತಕ್ಕಂತೆ ನಿಬ್ಬಂದಿ ಜಾರಿ ಮಾಡಿಲ್ಲ. ಇನ್ನಾದರೂ ಇದುವರೆಗೂ ಪಟ್ಟಿಯನ್ನೇ ಆಗಲಿ, ವಿಗ್ರಹಿಯನ್ನೇ ಆಗಲಿ ಅದನ್ನೇ ನಂಬಿ ಜೀವನ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಕೈ ಹಾಕಿದರೆ ಅವನು ನಾಶವಾಗುತ್ತಾನೆ, ಅಷ್ಟೇ. ಏಕೆಂದರೆ ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ರಿಸರ್ಚ್ ವಿಧಾನವನ್ನು ಕಾಯಿಲೆಗಳನ್ನು ತಡೆ ಟ್ಟುವಷ್ಟು ಪರಿಪೂರ್ಣವಾಗಿಲ್ಲ. ಏನೋ ದೈವ ವಶಾತ್ ಹಿಂದೆ ಒಬ್ಬ ತಜ್ಞರು ಕೋಳಿಗೆ ಬರುವ ಕೊಕ್ಕರೆ ರೋಗವನ್ನು ಕಂಡುಹಿಡಿದರು. ಅಂಗೆ ಕೃಷ್ಣರಾಗಿರಬೇಕು. ಈಚೆಗೆ ಇನ್ನೊಂದು ಬಗೆಯ ರೋಗ ಬಂದಿದೆ. ಅದ್ದರಿಂದ ಈ ಪ್ರಾಣಿಗಳಿಗೆ ಒಳ್ಳೆಯ ಆಹಾರ ಔಷಧಿಗಳನ್ನು ಒದಗಿಸುವ ಬಗ್ಗೆ ತಕ್ಕ ತೀವ್ರತೆ ಜನರಿಗೆ ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ನಮ್ಮ ಪಾಲಿ ಸ್ತಾನಕ್ಕನ್ನು ಉತ್ತಮ ಪಡಿಸಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ನಮ್ಮ ಆಗ್ರಿಕಲ್ಚರಲ್ ಕಾರ್ಪೊರೇಷನ್ ವೆಟರಿನರಿ ಕಾರ್ಪೊರೇಷನ್ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಬೆಳೆಯುತ್ತಿವೆ. ಈ ಕಾರ್ಪೊರೇಷನ್ ಗಳ ಸುತ್ತ ಮುತ್ತಲಿರುವ ಪ್ರದೇಶ ಕೂಡ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಬೆಳೆಸುವುದು ಅವಶ್ಯಕ. ಈಗಿನ ಸರ್ಕಾರದವರು ರೂರಲ್ ಯೂನಿವರ್ಸಿಟಿಯೆಂದು ಪ್ರಾರಂಭ ಮಾಡಬೇಕೆಂದಿದ್ದರೂ ಅದನ್ನು ಇಲ್ಲಿ ಕಾರ್ಯಗತ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಈ ಕಾರ್ಪೊರೇಷನ್ ಬಡಾವಣೆ ಮಾಡುವುದರಿಂದ ಇನ್ನೂ ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಿಗೆ ಅವಕಾಶ ಮಾಡಬಹುದಾಗಿದೆ. ಈಗ ಈ ಕಾರ್ಪೊರೇಷನ್ ಗಳ ಮುಂಭಾಗದ ಜಾಗವನ್ನು ಖಾಸಗಿ ಜನರು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು (Private and Trust Board ನವರು) ಅಲ್ಲಿ ಸೈಟುಗಳನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಇದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶಕೂಡದೆ ಈ ಜಾಗವನ್ನು ಈ ಕಾರ್ಪೊರೇಷನ್ ಗಳಿಗೆ ಉಳಿಸಿಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ.

ಕಡೆಯದಾಗಿ ಒಂದು ವಿಷಯ. ಈ ಇಲಾಖೆಯ ಅಧಿಕಾರಿಗಳಲ್ಲಿ ಕೆಲವರಿಗೆ ಬಹಳ ಅನ್ಯಾಯವಾಗಿದೆ. ಕೆಲವರು ತಮ್ಮ ಪರಮೋಷನಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಹೈಕೋರ್ಟಿಗೆ ರಿಟುಕಾಕಲು ಕೂಡ ಹೋಗಿದ್ದಾರೆ. ಹೀಗೆ ಸ್ಥಾನ ಮಾನಗಳನ್ನು ಉಳಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದರಲ್ಲೇ ನಿರತರಾದರೆ ಇನ್ನು ಯಾವರೀತಿ ಇವರು ನಮ್ಮದಿಯಿಂದ ಕೆಲಸ ಮಾಡಿಯಾರು! ಇದನ್ನು ಮನಗಂಡು ಇಲಾಖಾ ಮುಖ್ಯಾಧಿಕಾರಿಗಳು ಹೆಚ್ಚು ಜವಾಬ್ದಾರಿಯಿಂದ ನಿರ್ವಹಣೆಗಾಗಿ ಮತ್ತು ನಿಷ್ಪಕ್ಷಪಾತವಾಗಿ ವರ್ತಿಸಿ ಎಲ್ಲರಿಗೂ ನ್ಯಾಯ ದೊರಕಿಸುವಂತೆ ಕೆಲಸ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಇಲಾಖೆಯಲ್ಲಿರುವವರಲ್ಲಿರೂ ನಮ್ಮವರು, ನಮ್ಮ ಅಣ್ಣತಮ್ಮಂದಿರೊಬ್ಬ ಮನೋಭಾವನೆಯನ್ನು ತಾಳಿ ಕಾರ್ಪೊರೇಷನ್ ಮತ್ತು ಇಲಾಖೆಯ ಅಧಿಕಾರಿಗಳಿಗೆ ಯಾವ ಎಡರುತೊಡೆಗಳೂ ಇಲ್ಲದಂತೆ ನೋಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ.

ಒಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ವ್ಯವಸಾಯದಮೇಲೆ ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಜನ ಡೀವಲಪ್ಪಿಂಗಿರುವ ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಇನ್ನು 50 ವರ್ಷಗಳಲ್ಲಾದರೂ ಇದರಲ್ಲಿ ಅರ್ಧಭಾಗದಷ್ಟು ಜನ ರಾದರೂ ವ್ಯವಸಾಯವನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಕೈಗಾರಿಕೋದ್ಯಮಿಗಳಾಗಿದ್ದರೆ ನಮಗೆ ಮೋಕ್ಷವಿಲ್ಲ. ಅಲ್ಲಿಯ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಈ ಬಾಬಿನ್ನು ಸುಭದ್ರವಾಗಿ ನಡೆಸಿಕೊಂಡು ಉಳಿಸುವ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ.

ಶ್ರೀ ಬಿ. ಎಂ. ಗೌಡ (ಚಿಕ್ಕಕೆರೆ): ವ್ಯವಸಾಯ,

ವ್ಯವಸಾಯವೇ ಪ್ರಧಾನವಾಗಿರುವ ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಆಹಾರದ ಅಭಾವ, ಕೊರತೆಯಾಗಿದೆ ಎಂದರೆ, ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ಬಂದು ಇಷ್ಟು ದಿನವಾದರೂ ಸ್ವಾವಲಂಬನೆಯಾಗಿಲ್ಲವೆಂದರೆ, ನಮ್ಮ ಗುರಿಯಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟರ ಮಟ್ಟಿಗೆ ಸಫಲರಾಗಿದ್ದೇವೆಂಬುದು ವಿಶದವಾಗುತ್ತದೆ. 1940-41ರ ವೇಳೆಗೆ ಅಂದರೆ, ಮೊದಲನೆಯ ಮತ್ತು ಎರಡನೆಯ ಪಂಚವಾರ್ಷಿಕ ಯೋಜನೆ ಮುಗಿಯುವ ಹೊತ್ತಿಗೆ ನಮ್ಮ ಮೈಸೂರು ನಂಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ಆಹಾರದ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಸ್ವಪರಿಪೂರ್ಣತೆಯಿರುತ್ತದೆ, ಆಹಾರದ ಅಭಾವವೇ ಇರುವುದಿಲ್ಲ ಎಂದು ಅಧಿಕಾರಿಗಳು ಪದೇ ಪದೇ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದರು. ಆದರೆ ಅಂಕಿ ಅಂಶಗಳನ್ನು ನೋಡಿದ್ದರಲ್ಲಿ 1940-41ರ ಅಖೈರಿನಲ್ಲಿ ಮೊದಲ ಬಾರಿಗೆ 38 ಸಾವಿರ ಟನ್ ಗಳಷ್ಟು ಆಹಾರದ ಉತ್ಪಾದನೆಯಲ್ಲಿ ಕಡಮೆಯಾಯಿತು, ಹಿಂದೆ 41 ಸಾವಿರ ಟನ್ ಗಳಷ್ಟಿರುವಾಗ 1940-41ರಲ್ಲಿ ಆಗಿರುವುದು ಕೇವಲ 38 ಸಾವಿರ ಟನ್ ಗಳು. ಈ ರೀತಿಯಿರುವಾಗ, ನಾವು ಹಾಕುತ್ತಿರುವ ಯೋಜನೆಗಳಿಂದ, ಅವುಗಳನ್ನು ಕಾರ್ಯಗತಮಾಡುವ ರೀತಿಯಿಂದ ಎಷ್ಟು ಸಫಲತೆಯನ್ನು ಹೊಂದಿದ್ದೇವೆ, ಎಲ್ಲಿಯವರೆಗೆ ಗುರಿ ಮುಟ್ಟಿದ್ದೇವೆಂಬುದನ್ನು ಈ ಸಭೆ ಯೋಚಿಸುವುದೇ ಬೇಕಾಗಿದೆ. ಹೀಗಿರುವಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿ ವ್ಯವಸಾಯವನ್ನು ಮುಂದುವರಿಸುವುದಕ್ಕೆ ವ್ಯವಸಾಯದಲ್ಲಿ ಸ್ವಪರಿಪೂರ್ಣತೆಯನ್ನು ಹೊಂದುವುದಕ್ಕೆ ಇರುವ ತೊಡಕುಗಳೇನೆಂಬುದನ್ನು ಈ ಸಭೆ ಗಮನಿಸುವುದು ಮುಖ್ಯ. ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಇಂದಿಗೂ ಹಿಂದಿನ ಮಾದರಿಯಲ್ಲೇ ವ್ಯವಸಾಯವನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಿರುವುದರಿಂದ ಮತ್ತು ವ್ಯವಸಾಯವನ್ನು ಯಾಂತ್ರಿಕ ಅಥವಾ ಯೋಜನೆಯ ನಡೆಸದಿರುವುದರಿಂದ ನಾವು ವ್ಯವಸಾಯದಲ್ಲಿ ಹಿಂದೆ ಬಿದ್ದಿದ್ದೇವೆಂಬುದು. ಅದರಿಂದ ನಮ್ಮ ರೈತರು ಅನುಸರಿಸುತ್ತಿರುವ ಹಿಂದಿನ ಪದ್ಧತಿಗಳನ್ನು ಹೋಗಿ ರಾಡಿಸಬೇಕಾದರೆ ಗ್ರಾಮಾಂತರ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ ಮಾದರಿ ವ್ಯವಸಾಯದ ಫಾರಂಗಳನ್ನು ಹೆಚ್ಚು ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಸ್ಥಾಪನೆ ಮಾಡಬೇಕು. ಈ ಮಾದರಿ ಫಾರಂಗಳನ್ನು ಗೊತ್ತಾದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಪ್ರದರ್ಶನ ನಡೆಸಿ ರೈತರಿಗೆ ತೋರಿಸಿದರೆ, ರೈತರಿಗೆ, ತಾವು ಮಾಡುತ್ತಿರುವ ಪದ್ಧತಿಗಿಂತಲೂ ಇಲಾಖೆಯವರು ಫಾರಮ್ಸ್ ನಲ್ಲಿ ಮಾಡುತ್ತಿರುವ ಪದ್ಧತಿ ಸರಿಯಾಗಿದೆಯೆಂದು ಗೊತ್ತು ಪಡಿಸಿದರೆ, ಅವರು ತಾವೇ ತಾವಾಗಿ ಅದರೀತಿಯಾಗಿ ಅನುಸರಿಸಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸುತ್ತಾರೆ. ಅದರಿಂದ ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಒಂದು ಜಿಲ್ಲೆಗೆ ಒಂದಾದರೂ ಫಾರಂ ಏರ್ಪಡಿಸುವುದು ಅವಶ್ಯಕ. ಈ ಬಗ್ಗೆ ಜಾಗೃತ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮ ಕೈಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದು ನಾನು ಸರ್ಕಾರದವರಿಗೆ ಮನವಿ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ.

ಇನ್ನೊಂದೇನೆಂದರೆ, ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ವ್ಯವಸಾಯದ ಉತ್ಪತ್ತಿಯನ್ನೂ ಜಾರಿ ಮಾಡಬೇಕೆಂದರೆ Intensive Methodನ್ನು ಜಾರಿಗೆ ತರಬೇಕು. ಈಗ ರಾಜ್ಯದ Intensive Methodನ್ನು ಅನುಸರಿಸಲು ಸರಿಯಾದ ಅನುಕೂಲಗಳಿಲ್ಲ. ವ್ಯವಸಾಯಕ್ಕೆ ಬೇಕಾದ ಗೊಬ್ಬರಕ್ಕೆ ಬಹಳ ಕೊರತೆ ಬಂದಿದೆ. ಅದರಿಂದ, ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಎಲ್ಲೆಲ್ಲಿ ಹೊಸ ಮಾದರಿಯ ವ್ಯವಸಾಯ ಮಾಡುತ್ತಾರೋ, ಎಲ್ಲೆಲ್ಲಿ ರೈತರು ಪ್ರಗತಿ ಮನೋಭಾವನೆ ಉಳ್ಳವನಾಗಿದ್ದಾರೋ ಅಲ್ಲಿ ನೀಮೆ ಗೊಬ್ಬರವನ್ನು ಒದಗಿಸುವುದಕ್ಕೆ ತಕ್ಕ ಏರ್ಪಾಡು ಮಾಡಬೇಕು. ನೀಮೆ ಗೊಬ್ಬರವನ್ನು ಹಿಂದೆ ಇರಾಕಿನವರು ಒದಗಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಈಗ ಅದರೀತಿಯನ್ನು ಬದಲಾವಣೆ ಮಾಡಿ ಸರ್ಕಾರ ಸಂಘಗಳ ಮೂಲಕ ಒದಗಿಸಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಿ ಈ ಕೆಲಸವನ್ನು ಪೂರ್ಣವಾಗಿ

ತಮ್ಮ ಕೈಬಿಟ್ಟಿದ್ದೀರಿ. ಇದರಿಂದ ಏನಾಗಿದೆ? ಸಹ ಕಾರ ಸಂಘಗಳಿಂದ ಸೀಮೆ ಗೊಬ್ಬರ ರೈತರಿಗೆ ಸರಿಯಾಗಿ ಸಿಕ್ಕುತ್ತಿಲ್ಲ. ಈ ಬಗ್ಗೆ ಸೆಮಿನಾರ್‌ಗಳಲ್ಲೂ, ತಾಲ್ಲೂಕ್‌ಬೋರ್ಡ್‌ ನಿರ್ಣಯಗಳ ಮುಖಾಂತರವೂ ಎಷ್ಟೇದಫ ತಮಗೆ ಹೇಳಿದರೂ ತಾವು ಕಿವಿಗೊಡದೆ, ರೈತರ ಅಭಿರಾಜ್ಯವನ್ನು ಕಡೆಗಣಿಸಿರುವುದನ್ನು ನೋಡಿದರೆ ಬಹಳ ವಿಷಾದವಾಗುತ್ತದೆ. ರೈತರೇ ಬೆನ್ನುಮೊಳೆಯೆಂದು ಹೇಳುವುದು, ಅವರು ಕೇಳುವ ಒಂದು ಮಾತನ್ನೂ ನಡೆಸಿಕೊಡದಿರುವುದೆಂದರೆ ಏನು ಹೇಳೋಣ! ಅದ್ದರಿಂದ ಸಹಕಾರ ಸಂಘಗಳು ಈ ಜವಾಬ್ದಾರಿಯನ್ನು ಹೊರುವುದಕ್ಕೆ ಶಕ್ತರಾಗುವ ವರೆಗೂ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಮೊದಲದ್ದೇನು ವ್ಯವಸಾಯಿ ಇರಾಖೆಯ ಮೂಲಕವೇ ಗೊಬ್ಬರ ಮತ್ತು ಇತರ ರಾಸಾಯನಿಕ ಪದಾರ್ಥಗಳನ್ನು ಒದಗಿಸಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ.

ಬೀಜದ ಬೀಜಯದಲ್ಲ ಹೇಳುವುದಾದರೆ, ಬಿತ್ತುವ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಬೀಜ ಸಿಕ್ಕುವುದಿಲ್ಲ. ಬಿತ್ತುವ ಕಾಲ ಕಳೆದ ಮೇಲೆ ಬೀಜವನ್ನು ಒದಗಿಸುತ್ತಾರೆ. ಇದು ಬಹಳ ವಿಷಾದಕರ. ಬೀಜಗಳ ಹಂಚುವಿಕೆಯನ್ನು ಸಹಕಾರ ಸಂಘಗಳ ಮೂಲಕ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಎಷ್ಟೋ ಕಡೆ ಸಹಕಾರ ಸಂಘಗಳಲ್ಲಿ ಬೀಜಗಳು ಸ್ವಾಕು ಮಾಡಬೇಕಾದರೆ ಅವರಿಗೆ ಸಾಕಷ್ಟು ಹಣ ಏರುವುದಿಲ್ಲ. ಆದಕಾರಣ ಸರಿಯಾದ ಬೀಜಗಳು ಸಕಾಲದಲ್ಲಿ ಸಿಕ್ಕುವಂತೆ ವಿರ್ಪಾದುವುದೇಬೇಕು.

ಪ್ರಾಮುಖ್ಯವಾದ ವ್ಯವಸಾಯವನ್ನು ಸೈಂಟಿಫಿಕ್ ಆಗಿ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಹಾಗೆ ಮಾಡಲು ವ್ಯವಸಾಯದಲ್ಲಿ ಸರಿಯಾದ ಶಿಕ್ಷಣ ಕೊಡುವುದು ಮುಖ್ಯ. ಈಗ ವ್ಯವಸಾಯದ ಕಾರ್ಲೇಜಿಗೆ ಹೆಚ್ಚು ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಜನಗಳು ಬರುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಅದರಿಂದ ಇನ್ನೂ ಒಂದೆರಡು ಅಗ್ರಿಕಲ್‌ಚರು ಕಾಲೇಜುಗಳನ್ನು ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಮಾಡುವುದು ಒಳ್ಳೆಯದು. ಅಲ್ಲದೆ ಈ ಕಾಲೇಜುಗಳಲ್ಲಿ ಒದಲಕ್ಕೆ ಬರವವರಿಂದ ಒಂದು ರೀತಿಯ ಸರ್ವಿಸ್ ಅಂದರ್‌ಟೇಕಿಂಗನ್ನು—ಎಂದರೆ ಈ ಕಾಲೇಜಿನಿಂದ ಪಾಸಾದಮೇಲೆ ತನ್ನ ಸ್ವಂತ ಜಮೀನಿನ ಕೆಲಸದ ಮೇಲೆಯೇ ನಿಲ್ಲುತ್ತೇನೆ. ಎಂಬ ಅಂಡರ್‌ಟೇಕಿಂಗ್ ತೆಗೆದುಕೊಂಡರೆ, ಜಮೀನನ್ನು ಉತ್ತಮರೀತಿಯಲ್ಲಿ ವ್ಯವಸಾಯ ಮಾಡಬಹುದು. ಜಮೀನುಳ್ಳವರಿಗೆ, ತಮ್ಮ ಜಮೀನಿನ ಮೇಲೆ ವ್ಯವಸಾಯದ ಕೆಲಸವನ್ನು ಮಾಡಲು ಅವಕಾಶ ಮಾಡಿಕೊಡಬೇಕು. ಇದಕ್ಕಾಗಿ ಅವರಿಗೆ ಶಾಸ್ತ್ರೀಯವಾಗಿ ವ್ಯವಸಾಯ ಮಾಡುವ ವಿಧಾನವನ್ನು ಕಲಿಸಲು ವ್ಯವಸಾಯ ಕಾಲೇಜುಗಳನ್ನು ಹೆಚ್ಚು ಮಾಡಬೇಕು. ಈಗಿರುವ ಕಾಲೇಜುಗಳಲ್ಲಿನ ಸೀಟುಗಳನ್ನಾದರೂ ಹೆಚ್ಚುಮಾಡಬೇಕು. ಇನ್ನೊಂದು ವಿಷಾದಕರವಾದ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಈ ವ್ಯವಸಾಯದ ಕಾಲೇಜುಗಳಲ್ಲಿದೆ. ಅದು ಇಲ್ಲಿನ ಸ್ವಾಫ್ ವಿಚಾರ. ಬಾಕಿ ಎಜುಕೇಷನರ್ ಇನ್‌ಟಿಟ್ಯೂಷನ್ನುಗಳಲ್ಲಿರುವಂತೆ ಇಲ್ಲಿಯೂ ಲೆಕ್ಚರರು ಗಳಿರುತ್ತಾರೆ. ಇವರು ಕಡಮೆ ಸಂಬಳ ಪಡೆಯುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಯೂನಿವರ್ಸಿಟಿಗಳಷ್ಟು ಕಾಲೇಜುಗಳಲ್ಲಿನ ಲೆಕ್ಚರರುಗಳಿಗೆ ೨೫೦ ರೂಪಾಯಿ ಕೊಟ್ಟರೆ ಈ ಅಗ್ರಿಕಲ್‌ಚರು ಕಾಲೇಜಿನ ಲೆಕ್ಚರರುಗಳಿಗೆ ೧೫೦ ರೂಪಾಯಿ ಸಂಬಳ ಕೊಡುತ್ತಾರೆ. ಪ್ರೊಫೆಸರುಗಳಿಗೆ ಅಲ್ಲ ೪೫೦ ರೂ. ಕೊಡುತ್ತಾರೆ ಇಲ್ಲ ೨೫೦ ರೂ. ಕೊಡುತ್ತಾರೆ. ಈ ತಾರತಮ್ಯವೇಕೆ? ಅಗ್ರಿಕಲ್‌ಚರು ಎನ್ನುವುದು ಒಂದು ಶಾಸ್ತ್ರೀಯ ಪದ್ಧತಿಯಲ್ಲವೇ? ಅಲ್ಲದೆ ಈ ಅಗ್ರಿಕಲ್‌ಚರ್ ಕಾಲೇಜುಗಳಲ್ಲಿ ಪದವೀ ಧರರಾದಮೇಲೆ ಈ ವ್ಯವಸಾಯ ಪದ್ಧತಿಯನ್ನು

ಮುಂದುವರಿಸಿ ಎದ್ದಾಬಾಳುವ ಮಾಡಲು ಬೇರೆ ಕಡೆ ಗಳಿಗೆ ಹೋಗಬೇಕು. ಇದಕ್ಕೆ ಈಗ ಅನುಕೂಲಗಳಿಲ್ಲ. ಪೋಸ್ಟು ಗ್ರಾಜುಯೇಟ್ ಕೋರ್ಸ್ ಎಂದರೆ ಸ್ವಾತ ಕೋತ್ತರ ಶಿಕ್ಷಣಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶವಿಲ್ಲ. ಇಂತಹ ಮುಖ್ಯ ಶಿಕ್ಷಣವಾದ ವ್ಯವಸಾಯಕ್ಕೆ ಡೆಲ್ಟಾ ಮಿತ್ರಿ ತರ ಕಡೆಗಳಿಗೆ ಹೋಗಬೇಕು. ಈಗ ಈ ತರಹದ ಒಂದು ಅವಕಾಶ ನಮ್ಮ ಕಾಲೇಜಿನಲ್ಲಿ ಇಲ್ಲ. ಇಲ್ಲಿಯೂ ಕೂಡ ಪೋಸ್ಟು ಗ್ರಾಜುಯೇಟ್ ಕೋರ್ಸ್‌ಗಳನ್ನು ತೆರೆಯಬೇಕೆಂದು ಕೇಳುತ್ತೇನೆ. ಪೋಸ್ಟು ಗ್ರಾಜುಯೇಟ್ ಕೋರ್ಸ್ ಗಳಿಗೆ ಇಲ್ಲಿಯೂ ಅವಕಾಶ ಮಾಡಿಕೊಡಬೇಕು.

Indian agriculture is gambling against monsoons ಈ ರೀತಿ ಅನೇಕ ಹಳ್ಳಿಗಳಲ್ಲಿ ಸಕಾಲದಲ್ಲಿ ಮಳೆ ಬರುವುದಿಲ್ಲ. ಬೇರೆ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಬರುವ ಮಳೆಯು ನೀರನ್ನು ಉಪಯೋಗಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಅದನ್ನು ಸರಿಯಾಗಿ ಸ್ಪೋರು ಮಾಡಲು ಅವಕಾಶವಿಲ್ಲ. ಅದರಿಂದ ಸಾಯಿರ್ ಕನ್‌ಸರ್ವೇಷನ್ (Soil Conservation) ಮಾಡುವುದನ್ನು ಜಾರಿಗೆ ತಂದರೆ ನೀರನ್ನು ಸರಿಯಾಗಿ ಉಪಯೋಗಿಸಿಕೊಂಡು ಹೆಚ್ಚಿನ ಬೆಳೆ ಬೆಳೆಯಲು ಅನುಕೂಲವಾಗುತ್ತದೆ. ಈ ರೀತಿ ಈಗ ಮಾಡುತ್ತಿಲ್ಲ. ಕೊನೆಯಪಕ್ಷ ಮಳೆ ಬಂದಾಗ ಆ ನೀರನ್ನು ಸ್ವಾಕು ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಅನುಕೂಲ ಮಾಡಿಕೊಡಬೇಕೆಂದು ರಾ್ಯಂಡು ಇಂಫ್ರೂವ್‌ಮೆಂಟು ಆಕ್ಟುಮಾಡಿದ್ದರೂ ಅದನ್ನು ಇನ್ನೂ ಜಾರಿಗೆ ತಂದಿಲ್ಲ. ಇದನ್ನು ಬೇಗನೆ ಜಾರಿಗೆ ತರಬೇಕು. ಸಾಯಿರ್ ಕನ್‌ಸರ್ವೇಷನ್, ಆಫ್‌ಫೀರ್ಟೈಲಿಷನ್, ಇದನ್ನೆಲ್ಲಾ ಜಾರಿಗೆ ತರಬೇಕೆಂದು ಒತ್ತಾಯವಾಗಿ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಈ ಒಂದು ಇರಾಖೆಯಲ್ಲಿಯೂ ಸಹ ಆಫೀಸರುಗಳನ್ನು ಮೇಲೆಕಳೆಗೆ ಹಾಕುವ ಪದ್ಧತಿ ಬಂದಿದೆ. ಹನ್ನೆರಡು ವರ್ಷಗಳಿಂದ ಕೆಲಸ ಮಾಡಿದ ಇಬ್ಬರು ಅಧಿಕಾರಿಗಳನ್ನು ಸೀನಿಯಾರಿಟಿ ಮಾಡುವಾಗ ಮೇಲೆಕಳೆಗೆ ಹಾಕಿರುವರೆಂದು ತಿಳಿದುಬರುತ್ತದೆ. ಈ ರೀತಿ ಮೇಲೆಕಳೆಗೆ ಮಾಡಿದರೆ ಅಧಿಕಾರಿಗಳಲ್ಲಿ ಆತ್ಮಪ್ರಿ ಹುಟ್ಟಿ ಸರಕಾರದ ಕೆಲಸ ಹದಗೊಳ್ಳುತ್ತದೆ. ಯಾವಾಗಲೂ ಅಧಿಕಾರಿಗಳು ತೃಪ್ತಿ ಕರವಾಗಿರಬೇಕಾದರೆ, ಅವರಿಗೆ ನ್ಯಾಯವಾಗಿ ದೊರಕಬೇಕಾದ ಸೌಕರ್ಯಗಳನ್ನು ಒದಗಿಸಿಕೊಡಬೇಕು. ಹೀಗೆ ಶ್ರೀ ಬಿ. ಎ. ಬಿ. ನಾಯ್ಡು ಎನ್ನುವವರು ವ್ಯವಸಾಯದ ಇರಾಖೆಯಲ್ಲಿ ದ್ದಾರೆ. ಹಿಂದೆ ಮಂತ್ರಿಗಳಾಗಿದ್ದ ಶ್ರೀಮಾರ್ ರಾಚಯ್ಯನವರ ಗಮನಕ್ಕೂ ಅವರ ವಿಚಾರತಂದಿದ್ದೆ.

ಶ್ರೀ ಬಿ. ರಾಚಯ್ಯ (ಅರಣ್ಯ ಮತ್ತು ಮೀನುಗಾರಿಕೆ ಶಾಖೆಗಳ ಮಂತ್ರಿಗಳು).—ಶ್ರೀ ಬಿ. ಎ. ಬಿ. ನಾಯ್ಡು ಎನ್ನುವವರನ್ನು ಎಲ್ಲಿಗೆ ಹಾಕಿದ್ದಾರೆ?

ಶ್ರೀ ಬಿ. ಎಂ. ಗೌಡ.—ಏತಕ್ಕೋಸರ ಆ ರೀತಿ ಆಯಿತು ಎನ್ನುವುದನ್ನು ತಾವು ಪರಿಶೀಲನೆಮಾಡಿ.

ನಾನು ಓದುತ್ತಿದ್ದ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ತೃಪ್ತಿ ಕರವಾಗಿ ರಾ್ಯಬರೇಟರಿ ಎಕ್ಸ್‌ಪೆರ್ಮೆಂಟು ಈ ಕಾಲೇಜಿನಲ್ಲಿ ಇತ್ತು. ನಾನೂ ನಹ ಓದಿದ್ದೆ. ಈ ನವ ಕರ್ನಾಟಕ ಉದಯ ವಾದ ಕಾಲದಲ್ಲಿಯೂ ಕೂಡ ಇದರ ಕಡೆಗೆ ಗಮನ ಕೊಟ್ಟಿಲ್ಲ. ಈಗ ಹತ್ತು ವರ್ಷಗಳ ಕೆಳಗೆ ಏನಿತ್ತೋ ಅದಕ್ಕಿಂತ ಕೊಂಚ ಎಂದರೆ ಶೇಕಡಾ ಐದರಷ್ಟು ಪ್ರಗತಿ ರಾ್ಯಬರೇಟರಿ ಎಕ್ಸ್‌ಪೆರ್ಮೆಂಟಿನಲ್ಲಾಗಿದೆ. ಈ ರಾ್ಯಬರೇಟರಿ ಎಕ್ಸ್‌ಪೆರ್ಮೆಂಟುಗಳಿಗಾಗಿ ಇನ್ನೂ ಹೆಚ್ಚಿನ ಹಣವನ್ನು ಒದಗಿಸಬೇಕೆಂದು ನಾನು ಒತ್ತಾಯಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ.

ಇನ್ನು ರೀಸರ್ಚ್ ಸ್ಟೇಷನ್‌ಗಳು ಎಂದರೆ ಸಂಶೋಧನಾಲಯಗಳು ಬಹಳ ಕಡಮೆ. ವ್ಯವಸಾಯ ಪ್ರಗತಿದಾಯಕವಾಗಿ ಆಗಬೇಕಾದರೆ, ಮತ್ತು ಹೆಚ್ಚಿನ

(ಶ್ರೀ ಬಿ. ಎಲ್. ಗೌಡ)

ಅಹಾರವನ್ನು ಜನಗಳಿಗೆ ಒದಗಿಸಬೇಕಾದರೆ, ಪ್ರತಿ ಯೊಂದು ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿಯೂ ಕೃಷ್ಣವೈನು, ದಿವಿಜನ್ನು ವೈನು ಆಗಿ ಎಕ್ಸ್‌ಪರಿಮೆಂಟಲ್ ಸ್ಟೇಷನ್ನುಗಳಾಗಿ ಬೇಕು. ಒಂದೊಂದು ಸ್ಟೇಷನ್ನುನಲ್ಲಿಯೂ ಬಂದ ತಿಳಿ ವಳಿಕೆಯನ್ನು ಆಧಾರವಾಗಿಟ್ಟು ಕೊಂಡು ಅದನ್ನು ಪ್ರಯೋಗಮಾಡಿ ಎಲ್ಲ ಕೃಷಿ ಫೆಲ್ಯೂರು ಆಗುತ್ತದೆ ಎನ್ನುವುದನ್ನು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಬಹುದು. ಈಗ ಜನಕ್ಕೆ ಸಾಕಷ್ಟು ಪ್ರಮಾಣದಲ್ಲ ಇದರಿಂದ ಪ್ರಯೋಜನ ದೊರಕುತ್ತಿಲ್ಲ. ಈ ರೀತಿಯ ಸ್ಟೇಷನ್ನುಗಳನ್ನು ಆಯಾ ಪ್ರದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಡಿಲ್ವಿಗೊಂದರಂತೆ ಸ್ಟೇಷನ್ನುಗಳನ್ನು ತೆಗೆಯಬೇಕು. ಇದರ ಪ್ರಯೋಗ ವನ್ನು ಜನರೂ ಅರಿತುಕೊಳ್ಳಬಹುದು.

ಇನ್ನು ಬುರ್ಡೋಜರು ಮತ್ತು ಟ್ರ್ಯಾಕ್ಟರು ಸ್ಕ್ರೀಮಿಗಳ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಹೇಳುವುದಾದರೆ, ಸರಕಾರ ವಿಫಲವಾಗುತ್ತಿರುವುದು ನಿಜವಾಗಿಯೂ ನಾಚಿಕೆ ಪಡತಕ್ಕ ಸ್ಥಿತಿಯಾಗಿದೆ. ರೈತರಿಗಾಗಿ ಸಾಲ ವನ್ನು ಕೊಡುವಾಗ ಇಷ್ಟು ಸಾವಿರದಷ್ಟು ಕೊಡುತ್ತಾರೆ, ಆದರೆ ಇದರ ಬೆರೆ ಈಗ ನುಮಾರು 29,000 ಎಷ್ಟಿದೆ. ಹೀಗಿರುವಾಗ ಇದನ್ನು ಕೊಳ್ಳಲು ಅದಕ್ಕೆ ತಕ್ಕಷ್ಟು ಸಾಲದ ರೇಷನ್‌ನಲ್ಲಿ ಪೂರ್ತಿಯಾಗಿ ಹಣ ಕೊಡುವುದನ್ನು ಜಾಲಿಗೆ ತರಬೇಕು.

ಪಶು ಸಂಗೋಪನದ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಹೇಳುವಾಗ ಈಗಿನೋ ಪೆಟರ್ನರಿ ಕಾಲೇಜಿದೆ. ಆದರೆ ಇದರಲ್ಲಿ ಅಡ್ಡಿಯನ್ನು ಬಹಳ ಕಡಮೆ. ಪಾಂಡಿವಾರ್ಷಿಕ ಯೋಜನೆಯಲ್ಲಿ ಬೇಕಾದಷ್ಟು ಶಾಲೆಗಳನ್ನು ಮಾಡುವುದಿದೆ. ಆದರಂತೆ ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿಯೂ ಕೂಡ ಇನ್ನೊಂದು ಪೆಟರ್ನರಿ ಕಾಲೇಜನ್ನು ತೆಗೆದರೆ ಒಂದುವರಿಗೆ ಹೆಚ್ಚಿನ ಅವಕಾಶ ಸಿಕ್ಕುತ್ತದೆ. ಇದರ ಬಗ್ಗೆ ತಾವು ಯೋಚನೆ ಮಾಡಬೇಕು.

ಇನ್ನು ಹಾಲಿನ ಸುಬರಾಜು ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಪಟ್ಟಣಗಳಲ್ಲಿಯೇ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ತಾವು ಇಟ್ಟುಕೊಂಡಿದ್ದೀರಿ. ಇದನ್ನು ದೇಶದ ಇತರ ಭಾಗಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಮಾಡುವಂತೆ ಮಾಡಲು ಸಾಧ್ಯವೇ ಎಂದು ಯೋಚನೆ ಮಾಡಬೇಕು. ಪಟ್ಟಣಗಳಲ್ಲಿರುವ ಜನಗಳು ಹೆಚ್ಚು ಹೆಚ್ಚಾಗಿರುವ ಕಡೆಗಳಲ್ಲಿ Milk Co-operative Societies ಗಳನ್ನು ರಚಿಸಬೇಕು. ಹಾಲು ಕರೆಯುವ ರಾಯಗಳನ್ನು ಮುಂದಕ್ಕೆ ತರಲು ಹೊರಗಡೆಯಿಂದ ತಳಿಗಳನ್ನು ತರಿಸಿ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಪಡಿಸುವ ಯೋಜನೆ ಇದೆ. ಇದರ ಬಗ್ಗೆ ತಾವೇನನ್ನೂ ಮಾಡಿಲ್ಲ. Scrub Bulls Castration Scheme ಎಂದು ಇದೆ. ಅದಕ್ಕೆ ತಕ್ಕಂತೆ ಕಾನೂನು ಮಾಡಿದೆ; ಆದರೆ ಅದನ್ನು ಸರಿಯಾಗಿ ಜಾರಿಗೆ ತರಬೇಕು. ತಳಿಯ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಮಾಡಲು ಆರ್ಟಿಫಿಷಿಯಲ್ ಇನ್‌ಸೆಮಿನೇಷನ್ ಬಹುಮುಖ್ಯ. ಅರೀತಿ ಗ್ರಾಮಾಂತರ ಪ್ರದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ತಳಿಯ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಮಾಡಬೇಕು. ಹೆಚ್ಚಿನ ಜನ ರೈತರಿಗೆ ಅನುಕೂಲವಾಗುವಂತಹ ಈ ತರಹದ ಯೋಜನೆಗಳನ್ನು Re-vitalise ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ನಾನು ಒತ್ತಾಯಮಾಡುತ್ತೇನೆ. ಪಶುಪಾಲನೆ ಇಲಾಖೆಯಲ್ಲಿ ಬಹಳ ಮುಖ್ಯವಾದುದು ಎಂದರೆ fodder. ಇದನ್ನು ಸರಕಾರ neglect ಮಾಡಿದೆ. ಇದರ ಬಗ್ಗೆ ಯೋಜನೆ ಮಾಡುವುದು ಅವಶ್ಯಕ. Fodderನ್ನು ಸಪ್ಲೈ ಮಾಡತಕ್ಕ ಗೋಸೂಳಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಸಾಗುವಳಿಗೆ ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಇದಕ್ಕಾಗಿ forestನ್ನು ಕೂಡ ರಿಲೀಸ್ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಈ ರೀತಿ ಇರುವ

ದರಿಂದ ಹುಲ್ಲಿನ ಅಭಾವ ಬಾಸ್ತಿಯಾಗಿದೆ. ಇದಕ್ಕಾಗಿ ಹೊಸ ಹೊಸ ಯೋಜನೆಗಳನ್ನು ಹಾಕಿ ಹುಲ್ಲನ್ನು ಬೆಳೆಸುವಂತೆ ಮಾಡಬೇಕು. ಈ ದಿನೆಯಲ್ಲಿ ಯೋಜನೆಗಳನ್ನು ಮಾಡುವುದು ಕಡಮೆ. ಜಮೀನುಗಳಲ್ಲಿ ಬೆಳೆ ಮಾಡುವಂತೆ ಹುಲ್ಲನ್ನೂ ಬೆಳೆಯುವಂತೆ ಮಾಡಬೇಕು. ಎಲ್ಲ ಯೋಜನೆಗಳಂತೆ ಇದೂ ಬಹು ಮಹತ್ವವಾದುದು, ಇದಕ್ಕೋಸ್ಕರ ಗ್ರಾಮಾಂತರ ಪ್ರದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ಡೆಮಾನ್‌ಸ್ಟ್ರೇಷನ್ ಸ್ಟೇಟುಗಳನ್ನು ಮಾಡಬೇಕು.

ಇನ್ನು ವ್ಯವಸಾಯದ ಇಲಾಖೆಯಲ್ಲಿ ಡಿಪ್ಲೊಮೇ ಫಡೆರಲ್‌ತಕ್ಕವರ ಬಗ್ಗೆ ಒಂದು ಸಣ್ಣ ವಿಚಾರವನ್ನು ತಿಳಿಸಬೇಕಾಗಿದೆ. ವ್ಯವಸಾಯದಲ್ಲಿ ಡಿಪ್ಲೊಮೇ ಫಡೆರಲ್‌ತಕ್ಕವರನ್ನು ಈಗ ಅಲ್ಲಲ್ಲಿ ಕೆಲವು ಕಡೆ ವಿದ್ಯಾ ಇಲಾಖೆಗೆ ಎರವಲು ಕೊಡಲಾಗಿದೆ. ಆದರೆ ವ್ಯವಸಾಯದ ಇಲಾಖೆಯಲ್ಲೇ ಕೆಲಸಮಾಡುತ್ತಿರುವ ಈ ಎಲ್. ಎ. ಟಿ. ಡಿಪ್ಲೊಮೇ ಹೊಲ್ಡರುಗಳಿಗೆ ಆ ಇಲಾಖೆಯಲ್ಲೇನು ಅವರಿಗೆ ಸಂಬಳ ಸಾರಿಗೆಗಳನ್ನು ಕೊಡಲಾಗುತ್ತಿದೆಯೋ ಅದೇ ಸಂಬಳ ಸಾರಿಗೆಗಳನ್ನು ವಿದ್ಯಾ ಇಲಾಖೆಯಲ್ಲಿ ಕೆಲಸಮಾಡುತ್ತಿರುವವರಿಗೆ ಕೊಡುತ್ತಿಲ್ಲ. ಸರ್ಕಾರದವರು ಜಾಗೃತಿಯಾಗಿ ಈ ಅನ್ಯಾಯವನ್ನು ಸರಿಪಡಿಸಬೇಕು. ಈ ವ್ಯವಸಾಯದಲ್ಲಿ ಡಿಪ್ಲೊಮೇ ಫಡೆರಲ್‌ತಕ್ಕವರು ಎಲ್ಲೆ ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಿರಲಿ ಅವರುಗಳಿಗೆಲ್ಲ ಒಂದೇ ರೀತಿಯ ಸಂಬಳ ಸಾರಿಗೆಗಳಿರಬೇಕಾದ್ದು ನ್ಯಾಯ. ಈ ದಿವಸ ಇಂಥ ಒಂದು ನಿಯಮ-ನೀತಿಗಳಿಲ್ಲದಿರುವುದರಿಂದ ಕೆಲಸ ಕಾರ್ಯಗಳು ಸರಿಯಾಗಿ ನಡೆಯುತ್ತಿಲ್ಲ. ಅವರಲ್ಲಿ ಒಂದು ರೀತಿಯ ಅತ್ಯಲ್ಪ ಉಂಟಾಗಿದೆ. ಇದನ್ನು ಕೂಡಲೆ ಹೋಗಲಾಡಿಸಬೇಕು. ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಒಂದೇ ರೀತಿಯಾದ ಸಂಬಳ ಸಾರಿಗೆಗಳಿರಬೇಕೆಂದು ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಿ ನನಗೆ ಇಷ್ಟು ಮಾತನಾಡಲು ಅವಕಾಶ ಕಲ್ಪಿಸಿಕೊಟ್ಟುದಕ್ಕಾಗಿ ನಾನು ಅಧ್ಯಕ್ಷರಿಗೆ ನನ್ನ ವಂದನೆಗಳನ್ನರ್ಪಿಸಿ ನನ್ನ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಮುಗಿಸುತ್ತೇನೆ.

† ಶ್ರೀ ಎಸ್. ಡಿ. ಸಾಮ್ರಾಜ್ಯ (ಬ್ರಹ್ಮಾವರ).— ಅಧ್ಯಕ್ಷರೇ, ಈಗ ಸಭೆಯ ಮುಂದಿಟ್ಟಿರತಕ್ಕ ಬೇಡಿಕೆಗಳಲ್ಲಿ ನಾನು ವ್ಯವಸಾಯ ಮತ್ತು ಪಶುಸಂಗೋಪನ ಬೇಡಿಕೆಗಳ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಕೆಲವು ವಿಚಾರಗಳನ್ನು ಈ ಸಭೆಯ ಗಮನಕ್ಕೆ ತರಬೇಕೆಂದು ಇಚ್ಛಿಸಿದ್ದೇನೆ.

ಎಲ್ಲ ದೇಶಗಳಲ್ಲಿರತಕ್ಕ ಕೃಷಿಗಾರರನ್ನು ನೋಡುವುದಾದರೆ ನಮ್ಮ ಹಿಂದೂಸ್ತಾನದಲ್ಲಿ ರತಕ್ಕಷ್ಟು ಜಾನ್ಸಿ ಕೃಷಿಗಾರರ ಸಂಖ್ಯೆ ಬೇರೆ ಯಾವ ದೇಶದಲ್ಲಿಯೂ ಇಲ್ಲ. ಆದರೆ ಇಲ್ಲಿ ಈ ಕೃಷಿಗಾರ ಜನಗಳಿಗಿರತಕ್ಕಷ್ಟು ಕಷ್ಟಗಳು ಬೇರೆ ಯಾರಿಗೂ ಇಲ್ಲ. ನಮ್ಮ ಕೃಷಿಗಾರರಲ್ಲಿ ಶೇಕಡ 90 ರಷ್ಟು ಜನಕ್ಕಿಂತ ಜಾನ್ಸಿಯಾಗಿ ಸಾಲಗಾರರಿದ್ದಾರೆ. ಅವರು ಕೋ-ಆಪರೇಟಿವ್ ಸೊಸೈಟಿಗಳಲ್ಲಿ ತೆಗೆದುಕೊಂಡಿರತಕ್ಕ ಸಾಲವನ್ನು ಸಹ ಪಾಪನ್ನು ಕೊಡಲು ಅವರಿಗೆ ಸಾಧ್ಯವಾಗುತ್ತಿಲ್ಲ. ಕಾರಣ ಏನೆಂದರೆ ಅವರು ಬೆಳೆಯತಕ್ಕ ಧಾನ್ಯಗಳಿಗೆ ಏನಿಲ್ಲದ ಒಂದು ಮಾರ್ಕೆಟ್ ಸಿಕ್ಕದೆ ಅವರ ಜೀವನ-ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಬಹಳ ಚಿಂತಾಜನಕವಾಗಿದೆ.

ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಪ್ರಪ್ರಥಮವಾಗಿ ನಾನು ನೂಟಿಸಬೇಕಾಗಿರುವುದೇನೆಂದರೆ ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಸಾಯಿಲ್ ಟೆನ್ಸನ್ನು ಮಾಡಿ ಯಾವ ಮಣ್ಣಿನಲ್ಲಿ ಜನ ಬೆಳೆ ಇಡಬೇಕೆಂಬುದನ್ನು ತಿಳಿದು ಆದರಂತೆ ಬೆಳೆ ಇಡುತ್ತಾ ಹೋದರೆ ರೈತರಿಗೆ ಒಳ್ಳೆಯ ಬೆಳೆ ಬರುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ಈ ದಿವಸ ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಈ

ಸಾಯಿರ್ ಚೆನ್ನನ್ನು ಕೇವಲ ಕೆಲವೊಂದು ಕಡೆಗಳಲ್ಲಿ ಮಾದಿರೆ ಇದರಿಂದ ದೇಶದಾದ್ಯಂತವೂ ಉತ್ತಮ ಪರಿಣಾಮ ಸಿಕ್ಕಿರಲಾರದು. ಅದುದರಿಂದ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ತಕ್ಕ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಜಿಲ್ಲೆಯಲ್ಲೂ ಈ ಸಾಯಿರ್ ಚೆನ್ನನ್ನು ಮಾಡಲು ಅವಕಾಶ ಕಲ್ಪಿಸಬೇಕು. ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಜಿಲ್ಲೆಯಲ್ಲಿಯೂ ಮಣ್ಣನ್ನು ಪರೀಕ್ಷೆ ಮಾಡಲು ಜಿಲ್ಲೆಗೊಂದು ಸಾಯಿರ್ ಚೆನ್ನ ಕೇಂದ್ರವನ್ನು ಸ್ಥಾಪನೆಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಈ ನಮ್ಮ ಸಲಹೆಯನ್ನು ಸರ್ಕಾರದವರ ಮುಂದೆ ಇಡಬಿಟ್ಟೆನು.

ಇದೇ ರೀತಿ ಆ ಸಾಯಿರ್ ಎರೋಜನ್ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿಯೂ ತಕ್ಕ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳನ್ನು ಕೈಗೊಳ್ಳಬೇಕಾಗಿದೆ. ಮರನಾದ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ ಮತ್ತು ಕರಾವಳಿ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚಿನ ಮಳೆ ಬೀಳುತ್ತಿರುವುದರಿಂದ ಮಣ್ಣು ಸ್ವಲ್ಪತಕ್ಕ ಸಾರವೆಲ್ಲ ಸಮುದ್ರಕ್ಕೆ ಕೊಚ್ಚಿಕೊಂಡು ಹೋಗುತ್ತದೆ. ಈ ಒಂದು ತೊಂದರೆಯಿಂದ ಕೃಷಿಗಾರರು ಜಮೀನುಗಳಿಗೆ ಎಷ್ಟೇ ಗೊಬ್ಬರ ಹಾಕಲಿ ಈ ಸಾಯಿರ್ ಎರೋಜನ್ನಿನಿಂದ ಭೂಮಿ ನಿರ್ವಾರವಾಗಿ ಬೆಳೆ ಸರಿಯಾಗಿ ಆಗುತ್ತಿಲ್ಲ. ಇದಕ್ಕೇನಾದರೂ ಒಂದು ಉಪಾಯವನ್ನು ಸರ್ಕಾರದವರು ಕಂಡು ಹಿಡಿಯಲೇಬೇಕು. ಹೀಗೆ ಒಂದು ಉಪಾಯವನ್ನು ಕಂಡುಹಿಡಿದು ಈ ಸಾಯಿರ್ ಎರೋಜನ್ನನ್ನು ತಪ್ಪಿಸಿದರೆ ಆಗ ಇಲ್ಲಿ ಉತ್ತಮ ಬೆಳೆಯಾಗಿ ಕೃಷಿಗಾರರಿಗೆ ಸ್ವಲ್ಪ ಅನುಕೂಲವಾಗುವುದು. ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ನಾವು ಈ ಸಾಯಿರ್ ಎರೋಜನ್ನನ್ನು ತಡೆಗಟ್ಟಲು ಅಥವಾ ನಿಲ್ಲಿಸುವುದಕ್ಕೆ ವಿವಿಧವಾದ ಕ್ರಮಗಳನ್ನು ಮಾಡುವುದಿಲ್ಲವೋ ಅಲ್ಲಿಯ ತನಕ ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಉತ್ತಮ ಬೆಳೆ ತೆಗೆಯುವುದಕ್ಕೆ ಹೆಚ್ಚಿನ ಅವಕಾಶಗಳಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಅದರಿಂದ ಈ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಕೂಡಲೆ ಕ್ರಮ ಕೈಗೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದು ನನ್ನ ಒಂದು ಸಲಹೆ ಇದೆ.

ಇನ್ನು ವ್ಯವಸಾಯಕ್ಕೆ ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದ ಟ್ರಾಕ್ಟರ್‌ಗಳ ವಿಚಾರಕ್ಕೆ ಬಂದರೆ-ಮೊದಲು ನಮ್ಮ ಪ್ರಾಂತ್ಯ ಮದ್ರಾಸ್ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಸೇರಿದ್ದಾಗ ಆ ಸರ್ಕಾರದವರು ಎಕರೆಯೊಂದಕ್ಕೆ ಐದು ರೂಪಾಯಿಗಳಂತೆ ಈ ಟ್ರಾಕ್ಟರ್‌ಗಳಿಗೆ ಭಾರ್ಜು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಆಗ ಹಳ್ಳಿಯ ಜನರಿಗೆ ಎಷ್ಟೋ ಉಪಕಾರವಾಗುತ್ತಿತ್ತು. ಆದರೆ ಈಗ ಟ್ರಾಕ್ಟರ್ ಭಾರ್ಜನ್ನು ಜಾಸ್ತಿ ಮಾಡಿರುವುದರಿಂದ ಹೆಚ್ಚು ಜನರಿಗೆ ಅನುಕೂಲವಾಗುತ್ತಿಲ್ಲ. ಹೀಗಾಗಿ ಅನೇಕರಿಗೆ ಬಹಳ ತೊಂದರೆಯಾಗಿದೆ. ಕೃಷಿಕ ಜನಗಳಿಗೆ ಹೆಚ್ಚು ಬೆಳೆ ತೆಗೆಯಲು ಸರ್ಕಾರದವರು ಅವರಿಗೆ ಹೆಚ್ಚು ಸಹಾಯಗಳನ್ನು ಮಾಡಬೇಕು. ಈ ವಿಷಯ ನಾವು ಹೊರಗಡೆಯಿಂದ ದವಸಧಾನ್ಯಗಳನ್ನು ತರಿಸುತ್ತಿದ್ದೇವೆ. ಇದಕ್ಕಾಗಿ ಬಹಳ ಹಣ ಖರ್ಚಾಗುತ್ತಿದೆ. ಅದಕ್ಕೆ ಬದಲಾಗಿ ಇಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ಕೃಷಿಗಾರರಿಗೆ ಹೆಚ್ಚು ಸಹಾಯ ನೀಡಿದರೆ ಇದ್ದೇ ಹೆಚ್ಚು ಧಾನ್ಯಗಳನ್ನು ಬೆಳೆಯಲು ಸಾಧ್ಯವಿದೆ. ನಾವು ಉತ್ತಮ ಬೆಳೆ ತೆಗೆಯಬೇಕಾಗಿದ್ದರೆ ಜಮೀನನ್ನು ಸಮಮಾಡಲು ರೇವರ್ ಮಾಡಲು ಗಡ್ಡೆ ಮಾಡಲು ಈ ಬುರ್ಲೋ ಜರುಗುವುದು ಕಡಮೆದರದಲ್ಲಿ ಒದಗಿಸಿದರೆ ನಿಜವಾಗಿಯೂ ರೈತರಿಗೆ ಇದರಿಂದ ಒಂದು ದೊಡ್ಡ ಉಪಕಾರವಾದೀತಾಗುತ್ತದೆ. ಈ ರೀತಿಯನ್ನು ಕಡಮೆಮಾಡಬೇಕು. ಇನ್ನು ಈ ಡೆಮಾನ್‌ಸ್ಟ್ರೇಷನ್ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಮಾತು. ಈ ಡೆಮಾನ್‌ಸ್ಟ್ರೇಷನ್ ಮಾಡತಕ್ಕದ್ದು ಪ್ರತಿ ಆರು ಮೈಲಿಗೊಂದಂತೆ ಇದ್ದರೆ ಬಹಳ ಒಳ್ಳೆಯದು. ಆ ರೀತಿ ಈ ಡೆಮಾನ್‌ಸ್ಟ್ರೇಷನ್ ಕೇಂದ್ರಗಳನ್ನು ಆರು ಮೈಲಿಗೊಂದಂತೆ ತೆರೆಯಬೇಕೆಂದು ಸಲಹೆಮಾಡುತ್ತೇನೆ. ಕೃಷಿಗಾರರಿಗೆ ನಮ್ಮ ದೇಶದ ವ್ಯವಸಾಯದಲ್ಲಿ ತಕ್ಕ ಸಲಹೆ

ಗಳನ್ನು ಆಗಾಗ್ಗೆ ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ ಅವರಿಗೆ ಉತ್ತಮ ಬೆಳೆ ತೆಗೆಯಲು ಕೃಷಿಗಾರರಿಗೆ ಒಳ್ಳೆಯ ಅನುಕೂಲವಾಗುತ್ತದೆ. ಈ ವಿಷಯ ಅನೇಕ ಕಡೆ ಜಮೀನನ್ನು ವ್ಯವಸಾಯ ಮಾಡದೆ ಹಾಗೆ ಬಂಜರ್ ಬೆಡಲಾಗುತ್ತಿದೆ. ಸರ್ಕಾರದವರು ಭೂಮಾಲೀಕನಿಗೆ ಎಷ್ಟೇ ನೋಟೀಸ್‌ಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟರೂ ಏನೂ ಪ್ರಯೋಜನವಾಗುತ್ತಿಲ್ಲ. ಅದರಿಂದ ಸರ್ಕಾರದವರು ಈ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚಿನ ನಿಗಾ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಇಲ್ಲಿ ದಿದ್ದರೆ ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಉತ್ತಮ ಬೆಳೆತೆಗೆಯಲು ಅವಕಾಶ ಕಡಮೆಯಾಗುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ಇತ್ತೀಚೆಗೆ ಈ ದೊಡ್ಡ ದೊಡ್ಡ ಒಕ್ಕಲುಗಳನ್ನು ಬಿಡಬಾರದು ಎಂಬ ಕಾನೂನು ಜಾರಿಗೆ ಬಂದಿದೆ. ಇದೇನೋ ಒಳ್ಳೆಯದು. ಆದರೆ ಕೆಲವು ಕಡೆ ಗೇಣೀದಾರರು ಗೇಣಿಯನ್ನೂ ಕೊಡುತ್ತಿಲ್ಲ; ಜಮೀನನ್ನೂ ಸಹ ಸಾಗುವಳಿ ಮಾಡುತ್ತಿಲ್ಲ. ಇಂಥವರ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಸರ್ಕಾರದವರು ಸರಿಯಾದ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳನ್ನು ಕೂಡಲೇ ಕೈಗೊಳ್ಳಬೇಕು. ಈ ವಿಷಯ ರಾಜ್ಯಕ್ಕೆ ತುಂಬಾ ನಷ್ಟವಾಗುತ್ತದೆ. ಅದರಿಂದ ಸರ್ಕಾರದವರು ಈ ಹೊತ್ತು ಜಮೀನ್ದಾರರಲ್ಲಿ ಇಲ್ಲವೇ ಗೇಣೀದಾರರ ಈ ಇಬ್ಬರ ಪೈಕಿ ಒಬ್ಬರಾದರೂ ಭೂಮಿಯನ್ನು ಬಂಜರ್ ಬೆಡದಂತೆ ವ್ಯವಸಾಯ ಮಾಡುವವರಾಗಿ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮವನ್ನು ಕೈಗೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದು ತಮ್ಮ ಮುಂದೆ ಈ ಸಲಹೆಯೊಂದನ್ನು ಇಡಬಿಟ್ಟೆನು.

ಇನ್ನು ಈ ಸೀಡ್ ಫಾರಂಗಳ ವಿಚಾರಕ್ಕೆ ಬಂದರೆ ಕೆಲವು ತಾಲ್ಲೂಕುಗಳಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರ ಈ ಕೇಂದ್ರಗಳಾಗಿವೆ. ಇನ್ನು ಕೆಲವು ಕಡೆ ಆಗಿಲ್ಲ. ಕೆಲವು ಕಡೆ ತಾಲ್ಲೂಕುಗಳು ದೊಡ್ಡದಾಗಿರುತ್ತವೆ, ಇನ್ನು ಕೆಲವು ಕಡೆ ಅವು ಸಣ್ಣದಾಗಿರುತ್ತವೆ. ಚಿಕ್ಕ ತಾಲ್ಲೂಕುಗಳನ್ನು ಜೋಡಿಸಿ ಅಲ್ಲಗೆ ಒಂದು ಬ್ಯಾಂಕ್‌ಮಾಡಿ ಈ ಕೇಂದ್ರ ಸ್ಥಾಪನೆ ಮಾಡಬಹುದು. ದೊಡ್ಡ ತಾಲ್ಲೂಕುಗಳಿಗೆಲ್ಲ ಒಂದೊಂದು ಪ್ರತ್ಯೇಕ ಈ ಸೀಡ್ಲಿಂಗ್ ಕೇಂದ್ರಗಳನ್ನೇ ಬೇಕು. ಸರ್ಕಾರದವರು ರೈತನಿಗೆ ಒಳ್ಳೆ ಬೀಜಗಳನ್ನು ಒದಗಿಸಿದರೆ ಆತನು ಉತ್ತಮ ಬೆಳೆ ತೆಗೆಯುವುದರಲ್ಲಿ ಸಂತಯಿಲ್ಲ. ಅದರಿಂದ ಇಂಥ ಒಂದೊಂದು ಸೀಡ್ಲಿಂಗ್ ಫಾರಂ ಅನ್ನು ಪ್ರತಿಯೊಂದು ತಾಲ್ಲೂಕ್ ಹೆಡ್‌ಕ್ವಾರ್ಟರ್ಸ್‌ನಲ್ಲಿ ತೆರೆಯಬೇಕು. ಇದರಿಂದ ಜನಗಳಿಗೆ ತುಂಬಾ ಉಪಕಾರವಾಗುತ್ತದೆ. ತಾವು ಇದನ್ನು ಮಾಡಲೇಬೇಕೆಂದು ತಮ್ಮಲ್ಲಿ ಕೇಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ.

ಇನ್ನು ಲಿಫ್ಟ್ ಇರಿಗೇಷನ್ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಸರ್ರೆ ಎಸ್ಕಿ ಮೇಟ್ ಇತ್ಯಾದಿಗಳಲ್ಲಿ ತಯಾರಾಗಿದೆ. ಇದನ್ನು ಜಾರಿಗೆ ತಂದರೆ ಒಂದು ಬೆಳೆ ಆಗುವ ಕಡೆ ಎರಡು ಬೆಳೆಗಳೂ, ಎರಡು ಬೆಳೆಗಳಾಗತಕ್ಕ ಕಡೆ ಮೂರು ಬೆಳೆಗಳನ್ನೂ ತೆಗೆಯಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಇದಕ್ಕಾಗಿ ಒಂದು ಆಗ್ರಿಕಲ್‌ಚೇಂಜರ್ ಕಾರ್ಪೊರೇಷನ್ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಗಾಗಿ ತೆರೆಯಬೇಕಾದುದು ಅವಶ್ಯಕ. ಸಾಧ್ಯವಾದಮಟ್ಟಿಗೂ ಇದನ್ನು ದಕ್ಷಿಣ ಕನ್ನಡ ಜಿಲ್ಲೆಯಲ್ಲಿ ಸ್ಥಾಪನೆ ಮಾಡಲು ಅವಕಾಶಗಳಿವೆ. ಅಲ್ಲಿ ಅನುಕೂಲಗಳಿವೆ, ಅದುದರಿಂದ ಒಂದೊಂದು ತರಬೇತಿ ಕನ್ನಡ ಜಿಲ್ಲೆಯಲ್ಲಿ ತೆರದರೆ ಉತ್ತಮವಾಗುವುದೆಂದು ನಾನು ಅಭಿಪ್ರಾಯ ಪಡುತ್ತೇನೆ.

ಇದರಲ್ಲಿ ಒಂದು ಮುಖ್ಯಾಂಶ ಏನೆಂದರೆ ಕೃಷಿಗಾರರಿಗೆ ಟ್ರೈನಿಂಗ್ ಕೊಡಬೇಕು ಎಂಬುದು. ನಮ್ಮವರು ಇನ್ನೂ ಆ ಹಿಂದಿನ ಹಳೇ ಬೇಸಾಯದ ಕ್ರಮದಲ್ಲೇ ಇದ್ದಾರೆ. ಅದುದರಿಂದ ಇವರು ಮುಂದಕ್ಕೆ ಬರಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗುತ್ತಿಲ್ಲ. ಅದುದರಿಂದ ಒಂದೊಂದು ತರಬೇತಿ ಕೇಂದ್ರದಲ್ಲಿ 30-35 ಜನ ಕೃಷಿಗಾರರಿಗೆ ಟ್ರೈನಿಂಗ್.

(ಶ್ರೀ ಎಸ್. ಡಿ. ಸಾಮಾಜ್ಯ)

ಕೂಡತಕ್ಕ ಅವಕಾಶ ಏರುವಂತೆ ಈ ಕೇಂದ್ರಗಳನ್ನು ಸ್ಥಾಪಿಸಬೇಕು. ಇದನ್ನು ಮಾಡಿದರೆ ಕೃಷಿ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ಉತ್ತಮ ಫಲ ದೊರೆಯಲು ಅವಕಾಶವಾಗುತ್ತದೆ. ಅದುದರಿಂದ ಅದಕ್ಕೂ ಅಲ್ಲದೇ ಈ ಟ್ರೈನಿಂಗ್ ಕೇಂದ್ರಗಳನ್ನು ಸ್ಥಾಪಿಸಿ ಕೃಷಿಗಾರರಿಗೆ ತರಬೇತು ಕೊಡತಕ್ಕದ್ದು ಒಳ್ಳೆಯದಾಗಿದೆ ಎಂಬ ಈ ಒಂದು ಸಣ್ಣ ಸೂಚನೆಯನ್ನು ನಾನು ತಮ್ಮ ಮುಂದೆ ಇಡುತ್ತಿದ್ದೇನೆ.

ಈಗ ಈ ಇರಿಗೇಷನ್ ಭಾಗದಲ್ಲಿ ಹೊಸ ಕೆರೆಗಳಿಗೆ ಮಾತ್ರ ಹೆಚ್ಚಿನ ಗವನ ಕೊಡಲಾಗುತ್ತಿದೆ. ಹಳೇ ಕೆರೆಗಳಲ್ಲಿ ಕೆಸರನ್ನು ತೆಗೆಯುವ ಕೆಲಸ ನಿಂತೇ ಹೋಗಿದೆ. ಅನೇಕ ಕೆರೆಗಳು ಹೂತು ಹೋಗಿವೆ. P.W.D. ಅವರು ಹೂಳು ತೆಗೆಯಲು ಅವಕಾಶವಿಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದಾರೆ, ಹೊಸ ಕೆರೆಗಳನ್ನು ಮಾಡುವುದರ ಜೊತೆಗೆ ಹಳೇ ಕೆರೆಗಳನ್ನು ಜೀರ್ಣೋದ್ಧಾರ ಮಾಡುವುದು ಒಳ್ಳೆಯದು.

11-10 A.M.

ಇನ್ನು ಒಳ್ಳೇ ಜಾತಿಯ ತಳಿ ಹೋರಿಗಳನ್ನು ಒದಗಿಸುವ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಮಾತನ್ನು ಹೇಳಲು ಬಯಸುತ್ತೇನೆ. ಹಳೇ ಮೈಸೂರು ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ ಬಹಳ ಅನುಕೂಲ ಮಾಡಿಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ ಎಂಬುದನ್ನು ನಾನು ನೋಡಿದ್ದೇನೆ. ಆದರೆ ನಮ್ಮ ಜಿಲ್ಲೆಯಲ್ಲಿ ಇದು ಬಹಳ ಹೀನಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿದೆ. ಎರಡು ಮೂರು ಮೈಸೂರಿನ ಅಂತರದಲ್ಲಿರುವ ಹಳ್ಳಿಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು ಬೀಜದ ಹೋರಿಯನ್ನು ಇಡುವು ೨ ಹಳ್ಳಿಗಳಿಗೆ ಸಾಧ್ಯವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಅದರಿಂದ ಅರ. ಮೈಸೂರಿನ ಅಂತರದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಕೃತಕ ಗರ್ಭ ಧಾರಣೆಯ ಕೇಂದ್ರವನ್ನು ತೆರೆಯಬೇಕು. ಕೃತಕ ಗರ್ಭಧಾರಣೆಯ ಕೇಂದ್ರವನ್ನು ಪ್ರಾರಂಭಿಸುವುದರಿಂದ ದನಗಳಿಗೆ ರೋಗಾದಿಗಳು ಬಂದರೂ ಕೂಡ ಬಿಷಫೋಸಫೇಟ್‌ನ ನಡೆಸಲು ಅನುಕೂಲವಾಗುವುದು ಮದ್ರಾಸ್ ಸರ್ಕಾರದವರು ಒಂದು ತಳಿ ಹೋರಿಗಾಗಿ 200 ರೂಪಾಯಿ ಧನ ಸಹಾಯ ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದರು, ಆದರೆ ಇದು ಸಾಕಾಗುವುದಿಲ್ಲ! ಮತ್ತು ಸರಿಯಾಗಿ ತಳಿಹೋರಿಯ ಅನುಕೂಲತೆ ಮಾಡಿಕೊಡಲು ಹಳ್ಳಿಯವರಿಗೆ ಆಗುವುದಿಲ್ಲ, ಅದುದರಿಂದ ಹಳ್ಳಿಗಳಿಗೆ breeding bull ಕೊಡುವುದು ಉತ್ತಮ. ನಮ್ಮ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ ಒಳ್ಳೇ ಜಾತಿಯ ಹೋರಿಗಳು ಬಹಳ ಕಡಿಮೆಯಾಗಿವೆ. ಏಕೆಂದರೆ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ರೈತರು ಕೋಣಗಳನ್ನು ಉಪಯೋಗಿಸುತ್ತಾರೆ. ಇದಲ್ಲದೆ ಎಮ್ಮೆಗಳನ್ನು ಸಾಕುವುದರಿಂದ ಹಾಲು, ಬೆಣ್ಣೆ ಹೆಚ್ಚು ದೊರೆಯುತ್ತವೆ. ಅದನ್ನು ಮಾರಾಟಮಾಡಿ ಜಾಸ್ತಿ ಉತ್ತಮ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ. ಎಮ್ಮೆಗಳನ್ನು ಜಾಸ್ತಿಯಾಗಿ ಎಲ್ಲರೂ ಇಟ್ಟು ಕೊಳ್ಳುವುದರಿಂದ ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಕೋಣಗಳು ಹೆಚ್ಚಾಗಿವೆ. ಅದರಿಂದಲೇ ಕೋಣಗಳ ಸಂಖ್ಯೆ ಹೆಚ್ಚು ಪ್ರಮಾಣದಲ್ಲಿ ಆದರೆ ನಮ್ಮ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ breeding bulls ಸಂಖ್ಯೆ ಜಾಸ್ತಿಯಾಗಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಬಯಸುತ್ತೇನೆ.

ಇನ್ನು grazing lands ಬಗ್ಗೆ ಒಂದು ಮಾತನ್ನು ಹೇಳುವುದಕ್ಕೆ ಬಯಸುತ್ತೇನೆ. ನಮ್ಮ ಕಡೆ ಅನೇಕ ಹಳ್ಳಿಗಳಲ್ಲಿ grazing lands ಸಾಕಷ್ಟು ಇರುವುದಿಲ್ಲ. ಈ ಬಗ್ಗೆ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಅನೇಕ ಸಾರಿ ಹೇಳಿಕೊಂಡರೂ ಸಹ ಹಳ್ಳಿಗಳಲ್ಲಿ ಸಾಕಷ್ಟು ಗೋವಾಳ

ಬಿಡುವುದು ಕಾರ್ಯಗತವಾಗಿಲ್ಲ. ನಮ್ಮ ತಾಲ್ಲೂಕು ನಲ್ಲಿಯೂ ಸಹ ಪಂಚಾಯಿತಿಗಳು ಗ್ರಾಂಟಿ ಮಾಡಿ ಸಾಕಷ್ಟು ಗೋವಾಳ ಇಟ್ಟುಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಒತ್ತಾಯ ಮಾಡಲಾಗಿದೆ. ಆದರೆ ಫಾರೆಸ್ಟ್ ಡಿಪಾರ್ಟ್‌ಮೆಂಟು ಈ ಪ್ರದೇಶವನ್ನು ಆಕ್ರಮಣ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಈ ರೀತಿ ಗೋವಾಳವಿಲ್ಲದೇ ಹೋದರೆ ದನಗಳಿಗೆ ಮೇವು ಸಿಕ್ಕುವುದಿಲ್ಲ. ಹುಲ್ಲು ದೊರೆಯದೆ ಇದ್ದರೆ ದನಗಳ ಬೆಳವಣಿಗೆಯಾಗಲಾರದು. ಫಾರೆಸ್ಟ್ ಡಿಪಾರ್ಟ್‌ಮೆಂಟಿನವರು ಆಕ್ರಮಣ ಮಾಡಿಕೊಂಡಿರುವ ಪ್ರದೇಶವನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಕೊಟ್ಟು, ಅದನ್ನು ಗೋವಾಳಕ್ಕಾಗಿ ಕಾಯ್ದು ಬೇಕೆಂದು ನೂಟರುತ್ತೇನೆ. ಈ ಬಗ್ಗೆ ಪರಿಶೀಲನೆ ಮಾಡಿ ತಕ್ಕ ಕ್ರಮ ಕೈಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದು ಕೇಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ.

ಹಾಲು ಸರಬರಾಯಿ ಯೋಜನೆಯೊಂದನ್ನು ಮಂಗಳೂರಿನಲ್ಲಿ ವೂರನೇ ಪಂಚವಾರ್ಷಿಕ ಯೋಜನೆಯ ಅವಧಿಯಲ್ಲಿ ಮಾಡಬೇಕೆಂದಿದೆ. ಮಂಗಳೂರಿಗೆ ಹಾಲು ಸರಬರಾಯಿ ಯೋಜನೆಯ ಅಗತ್ಯ ಬಹಳವಾಗಿದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಅದಷ್ಟು ಬೇಗನೆ ಈ ಹಾಲು ಸರಬರಾಯಿ ಯೋಜನೆಯು ಪ್ರಾರಂಭವಾಗಿ ಮಂಗಳೂರಿನಲ್ಲಿ ಸ್ಥಾಪನೆ ಮಾಡಬೇಕು. ಈಗ ಸದ್ಯಕ್ಕೆ ಹಾಲಿನ ಪೂರೈಕೆ ಸರಿಯಾಗಿಲ್ಲ, ಹಳ್ಳಿಗಳಿಂದ ಹಾಲು ತರಲಾಗುತ್ತದೆ. ಹಳ್ಳಿಗಳಿಂದ ಹಾಲು ತರುವುದು ಬಹಳ ಕಷ್ಟವಾಗಿದೆ. ಅದುದರಿಂದ ಹಾಲು ಸರಬರಾಯಿ ಯೋಜನೆಯ ಬೇಡಿಕೆಯನ್ನು ಮಂಗಳೂರಿಗೆ ಅದಷ್ಟು ಬೇಗನೇ ಒದಗಿಸಿಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಕೇಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ.

ಶ್ರೀ ಬಿ. ರಾಜಯ್ಯ:—ಸ್ವಾಮಿ, ಫಾರೆಸ್ಟ್ ಡಿಪಾರ್ಟ್‌ಮೆಂಟಿನವರು ಆಕ್ರಮಣ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆಂದು ಈಗ ತಾನೆ ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರು ಹೇಳಿದರು. ರೆವಿನ್ಯೂ ಲ್ಯಾಂಡ್ ಇರುವ ಕಡೆ ಫಾರೆಸ್ಟ್ ಬಾರ್ಡರ್‌ನಲ್ಲಿ 110 ಗಜ ಪ್ರದೇಶ ಬಿಡಬೇಕೆಂಬ ಒಂದು ಯೋಜನೆಯು ಪಾಲಿಸಿಯ ಮೇರೆ 110 ಗಜ ಬಿಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಎಲ್ಲ ಕಡೆಗೂ ಅನ್ವಯಿಸಿದ ಹಾಗೆ ದಕ್ಷಿಣ ಕನ್ನಡ ಜಿಲ್ಲೆಯಲ್ಲಿಯೂ ಸಹ ಮಾಡಲಾಗಿದೆ. ದಕ್ಷಿಣ ಕನ್ನಡ ಜಿಲ್ಲೆಯೊಂದಕ್ಕೆ ಹಾಗೆ ನೂ ಮಾಡಿಲ್ಲ.

ಶ್ರೀ ಎಸ್. ಡಿ. ಸಾಮಾಜ್ಯ:—110 ಗಜ ಮಾತ್ರ ಬಿಟ್ಟಿರುವುದು ಬಹಳ ಕಡಿಮೆಯಾಗುತ್ತದೆ. ಅದರಲ್ಲಿಯೂ ನಮ್ಮ ಜಿಲ್ಲೆಯಲ್ಲಿ ಭೂಮಿಯಲ್ಲಿ ಸತ್ತವು ಇಲ್ಲ. ಗೊಬ್ಬರ ಹಾಕಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಸೊಪ್ಪು ಸಹ ಹಾಕಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಯಾವುದಾದರೂ ಒಂದು ಸರಿಯಾದ ಕ್ರಮ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಜಾನುವಾರುಗಳ ಸಂರಕ್ಷಣೆಗೆ ಗೋವಾಳವಿರುವುದು ಅಗತ್ಯ. ಆದರೆ ನಮ್ಮನ್ನು ಕೇಳದೇ ಫಾರೆಸ್ಟ್ ಇಲಾಖೆಯವರು ಈ ಪ್ರದೇಶವನ್ನು ಆಕ್ರಮಣ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ.

ಒಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ಮಂಗಳೂರು ಪಟ್ಟಣದಲ್ಲಿ ಅದಷ್ಟು ಬೇಗನೆ ಹಾಲು ಸರಬರಾಯಿ ಯೋಜನೆ ಮಾಡಬೇಕು. ಇನ್ನು ಮಿ.ನುಗಾರಿಕೆಯ ವಿಷಯವನ್ನು ಹೇಳಬೇಕೆಂದಿದ್ದೇನೆ. ದಕ್ಷಿಣ ಕನ್ನಡ ಜಿಲ್ಲೆಗೆ ಸಮುದ್ರ ಕರಾವಳಿಯು ಇರುವುದರಿಂದ ಮೀನುಗಾರಿಕೆಯು ಅಭಿವೃದ್ಧಿಗೆ ಬರುವುದಕ್ಕೆ ಬಹಳ ಅನುಕೂಲವಿದೆ. Deep Sea fishing ಗಾಗಿ ಈಗಿರುವ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಸಾಲದು. ಇದಕ್ಕಾಗಿ ಬೇಕಾಗುವ ಎಲ್ಲ ಸೌಕರ್ಯಗಳನ್ನೂ ಒದಗಿಸಿಕೊಟ್ಟು ಅನುಕೂಲ ಮಾಡಿಕೊಡಬೇಕು. ಮೀನುಗಾರಿಕೆಯಿಂದ ಜನರಿಗೆ ಆಹಾರ ಒದಗಿಸಲು ಸಾಧ್ಯವಿದೆ. ಈ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಮೀನುಗಾರಿಕೆಯ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಗೆ ಹೆಚ್ಚು ದನಸಹಾಯ ಒದಗಿಸುವುದು ಅಗತ್ಯ. ಈಗ ಕೈಕೊಂಡಿರುವ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ಮುಂದು

ವರಿಸಿಕೊಂಡು ಬರಬೇಕೆಂದು ಸರಕಾರವನ್ನು ಕೇಳಿ ಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ. ಈ ಮೀನುಗಾರರು ಬಹಳ ಬಡವರಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಅವರ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಚಿಂತಾಜನಕವಾಗಿದೆ. ಅದನ್ನು ನೋಡಿದರೆ ನಮಗೆ ಬಹಳ ಪಶ್ಚಾತ್ತಾಪವಾಗುತ್ತದೆ. ಅವರಿಗೆ ಇರಲು ಮನೆಗಳಿಲ್ಲ, ಹೊದೆಯಲು ಬಟ್ಟೆಯಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಕರಾವಳಿ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಚಪ್ಪರ ಹಾಕಿಕೊಂಡು ಕಾಲಕಳೆಯುತ್ತಾರೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಅವರ ವಸತಿ ಸೌಕರ್ಯಕ್ಕಾಗಿ ಏನಾದರೂ ಕ್ರಮ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಮೀನುಗಾರರ ಸ್ಥಿತಿ ಒಳ್ಳೆಯದಾಗಬೇಕು. ಅದರಿಂದ ನಮಗೂ ಪ್ರಯೋಜನವಾಗುತ್ತದೆ. ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಅದರಿಂದ ಪ್ರಯೋಜನವಾಗುತ್ತದೆ.

Sri V. S. PATIL (Belgaum-I).—On a point of order, Sir. We are discussing the two demands viz. Agriculture and Animal Husbandry. The Hon'ble Member is referring to Fisheries. How is it relevant?

Sri B. RACHAIAH.—Fisheries are included in Agriculture.

Sri C. J. MUCKANNAPPA.—What is the amount set apart for Fisheries for the year 1962-63?

Mr. DEPUTY SPEAKER.—The point of order is not about the amount provided for Fisheries for 1962-63.

ಶ್ರೀ ಎಸ್. ಡಿ. ಸಾಮ್ರಾಜ್.—ನಮ್ಮ ದಿಂದ ಮೀನು ಹಿಡಿದು ತಂದಂತರ ಅವು ಕಟ್ಟುಹೇರಿಗದ ಹಾಗೆ ಹೆಚ್ಚು ಕಾಲ ಇಡುವ ಉದ್ದೇಶದಿಂದ ಕೋಲ್ಡ್ ಸ್ಟೋರೇಜನ್ನು ಇಡುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಒಂದು ಸಣ್ಣ ಐಸ್ ಪ್ಲಾಂಟ್ ಇದೆ. ಅದರ ಇದು ಸಾಲದು. ಇದಕ್ಕೂ ದೊಡ್ಡದಾದ ಐಸ್ ಪ್ಲಾಂಟ್ ಒಂದನ್ನು ಒದಗಿಸಬೇಕು. ಮತ್ತು 50 ಮೈಲಿಗೆ ಒಂದು ವ್ಯಾಪಾರ ಕೇಂದ್ರ ಮಾಡಿ ಕೋಲ್ಡ್ ಸ್ಟೋರೇಜ್ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಮಾಡುವುದು ಒಳ್ಳೆಯದು. ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಈ ರೀತಿ ಒಂದು ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಮಾಡಿದರೆ ಮೀನುಗಾರಿಕೆಯು ಅಭಿವೃದ್ಧಿಯಾಗುತ್ತದೆಂದು ಹೇಳಲು ಬಯಸುತ್ತೇನೆ.

ಕೊನೆಯದಾಗಿ ಇನ್ನೊಂದು ವಿಚಾರವನ್ನು ಹೇಳಬಯಸುತ್ತೇನೆ. ನಮ್ಮ ದ್ರ ಕರಾವಳಿಯಿಂದ ಮೀನುಗಳ ಸಾಗಾಣಿಕೆಗೆ ಸಾರಿಗೆ ಸೌಕರ್ಯ ಸರಿಯಾಗಿಲ್ಲ. ಸರಿಯಾದ ರಸ್ತೆಗಳಿಲ್ಲದಿರುವುದರಿಂದ ಹೊರಗಡೆ ಕಳಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಬಹಳ ತೊಂದರೆಯಾಗುತ್ತದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಬೇರೆ ಕಡೆ ಮೀನುಗಳನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗಲಕ್ಕೆ ಅನುಕೂಲವಾಗುವ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಮಾರ್ಗಗಳ ರಚನೆಯ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಮಾಡಿಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಸರಕಾರಕ್ಕೆ ಕೇಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ. ನನಗೆ ಮಾತನಾಡಲು ಅವಕಾಶ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಕ್ಕಾಗಿ ಅಧ್ಯಕ್ಷರನ್ನು ವಂದಿಸಿ ನನ್ನ ಭಾಷಣವನ್ನು ಮುಗಿಸುತ್ತೇನೆ.

ಶ್ರೀ ಜಿ. ರಾಮೇಗೌಡ (ದೊಡ್ಡ ಬಳ್ಳಾಪುರ).—ಸ್ವಾಮಿ, ವ್ಯವಸಾಯ ಮೈಸೂರು ಸಂಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ಸುಮಾರು ಶೇಕಡ 85 ಜನಗಳ ಜೀವನದ ಉದ್ಯೋಗವಾಗಿದೆ. ಇದಕ್ಕೆ ಒದಗಿಸಿರತಕ್ಕ ಹಣ ಬಹಳ ಕಡಮೆಯೆಂದು ನನ್ನ ಅಭಿಪ್ರಾಯವಾಗಿದೆ. ಪ್ರಧಾನಿ ನೆಪರೂರವರು ಕೂಡ "Agriculture is the best industry in the country" ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಇದನ್ನು ಸರ್ಕಾರ ಮುಖವಾಗಿ ಗಮನಿಸಬೇಕು. ಈ ಉದ್ಯೋಗ ಸರಿಯಾಗಿ ನಮ್ಮ

ದೇಶದಲ್ಲಿ ಮುಂದುವರಿಯದೆ ಹೋದರೆ ನಮ್ಮ ದೇಶ ಹಿಂದುಳಿಯುತ್ತದೆನ್ನುವುದನ್ನು ನಾವು ಗಮನದಲ್ಲಿರಬೇಕು. ನೂರಾರು ವರ್ಷಗಳಿಂದ ಬಂದಿರುವ ಪದ್ಧತಿಯೇ ವ್ಯವಸಾಯದಲ್ಲಿ ಮುಂದುವರಿಯುತ್ತಿದೆ. ಹೊಸ ಪದ್ಧತಿಗಳನ್ನು ನಮ್ಮ ರಾಷ್ಟ್ರಕ್ಕೆ ಅನ್ವಯಿಸುವಂತೆ ಮಾಡತಕ್ಕ ಕಾರ್ಯದಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ಸರಕಾರ ಏನನ್ನೂ ಮಾಡಿಲ್ಲ. ಯೋಜನೆಯ ರೈಲ್ವೆ ನೋ ಅನೇಕ ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಹಾಕಿದಾರೆ. ಆದರೆ ಇವುಗಳಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟು ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಕಾರ್ಯರೂಪಕ್ಕೆ ತಂದಿದ್ದಾರೆಂದು ನಾನು ಪ್ರಶ್ನೆ ಕೇಳುತ್ತೇನೆ. ಶೇಕಡ 25 ಭಾಗ ಕೂಡ ಕಾರ್ಯರೂಪಕ್ಕೆ ಬಂದಿಲ್ಲವೆಂದು ನನಗುಸುತದೆ. Demonstration plots ಮಾಡಿಸಿಲ್ಲ. Research Stations ಎಷ್ಟು ಮಾಡಬೇಕಾಗಿತ್ತೋ ಅಷ್ಟನ್ನು ಮಾಡಿಲ್ಲ. ಸರಿಯಾದ ಟ್ರಾಕ್ಟರುಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ಅನುಕೂಲಗಳನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಟ್ಟಿಲ್ಲ. ಬುರ್ರೆಡೋಜರ್‌ಗಳನ್ನು ಕೇಳಿದಾಗ ಕೊಡಲಿಲ್ಲ. ಈ ರೀತಿಯಾಗಿ ನಾನಾ ವಿಷಯಗಳಲ್ಲಿ ಸರ್ಕಾರ ಮುನ್ನೂಚನೆ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಅನುಕೂಲಗಳನ್ನು ಕಲ್ಪಿಸಿಲ್ಲ. ಆದುದರಿಂದಲೇ ನಮ್ಮ ವ್ಯವಸಾಯ ಎನ್ನತಕ್ಕ ಉದ್ಯಮ ಇಷ್ಟು ಹಿಂದುಳಿದಿದೆ.

ನಮ್ಮ ಸರ್ಕಾರ ಒಂದು ನೀತಿಯನ್ನು ಅನುಸರಿಸುತ್ತಿದೆ. ಜನಂದರೆ "ಬೆರಳಿಗೆ ರೋಗ ಬಂದರೆ ಕೈ ಕತ್ತರಿಸಿಹಾಕಿ" ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಈ ರೀತಿ ಮಾಡಬಾರದು. ಟ್ರಾಕ್ಟರುಗಳ ಮತ್ತು ಬುರ್ರೆಡೋಜರುಗಳ ಸಪ್ಲೈ ಸರಿಯಾಗಿಲ್ಲವೆಂದು ಒತ್ತಾಯ ಬಂದರೆ ಆ ಶಾಖೆಯನ್ನೇ ತೆಗೆದುಹಾಕಿ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಖಂಡಿತ ಹಾಗೆ ಮಾಡಬಾರದು. ಏನು ಮಾಡಿದರೆ ರೈತರಿಗೆ ಸುಲಭವಾಗಿ ಇವು ಸಿಕ್ಕುತ್ತದೆ, ಸುಲಭದರದಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲ ರೈತರಿಗೂ ಅನುಕೂಲಗಳನ್ನು ಕಲ್ಪಿಸಬಹುದು ಎನ್ನುವುದನ್ನು ಸರ್ಕಾರ ಆಲೋಚನೆ ಮಾಡಬೇಕು. ಟ್ರಾಕ್ಟರ್ ಮತ್ತು ಬುರ್ರೆಡೋಜರ್‌ಗಳ ಶಾಖೆಯನ್ನು, ಅದು ಸರಿಯಾಗಿ ಆದಾಯವನ್ನು ಸಂಪಾದಿಸಲಿಲ್ಲವೆನ್ನುವ ಕಾರಣ, ತೆಗೆದುಹಾಕಬೇಕೆಂದಿದ್ದಾರೆ ಎಂದು ನನ್ನ ಗಮನಕ್ಕೆ ಬಂದಿದೆ. ಹೀಗೆ ಮಾಡುವುದರಿಂದ ರೈತರಿಗೆ ದೊರೆಯುತ್ತಿದ್ದ ಅಲ ಸಹಾಯವನ್ನೂ ತೆಗೆದುಹಾಕಿದಹಾಗೆ ಆಗುತ್ತದೆ. ಇದನ್ನು ಸರ್ಕಾರ ಗಮನಿಸಬೇಕು.

ದೇಶದಲ್ಲಿ ನೂರಾರು ವರ್ಷಗಳಿಂದ ವ್ಯವಸಾಯ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದ ಪದ್ಧತಿಯೇ ಇಂದಿಗೂ ಮುಂದುವರಿಯುತ್ತಿದೆ. ಎಷ್ಟು ಎಕರೆಗೆ ಎಷ್ಟು ಗೊಬ್ಬರಬೇಕು, ಯಾವ ಬಿತ್ತನೆ ಹಾಕಬೇಕು, ಉತ್ತಮವಾದ ಬಿತ್ತನೆಯಾವುದು, ಯಾವ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಒದಗಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು ಎನ್ನುವುದೇ ರೈತರಿಗೆ ಸರಿಯಾಗಿ ತಿಳಿದಿಲ್ಲವೆನ್ನುವುದು ನನ್ನ ಅನುಭವದ ಮಾತು. ಸರ್ಕಾರದವರು ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಯೋಜನೆಗಳನ್ನು ಕಾರ್ಯರೂಪಕ್ಕೆ ತರುವುದಕ್ಕೆ ಮೊದಲು ಪ್ರತಿಯೊಂದು ತಾಲ್ಲೂಕಿನಲ್ಲಿಯೂ ಒಬ್ಬ ಅಗ್ರಿಕಲ್ಚರ್ ಇನ್‌ಸ್ಟ್ರಕ್ಟರ್ ಮತ್ತು ಅವನಿಗೆ ಸಹಾಯಕ್ಕೆ ಒಂದು ಸೈನ್ಯ ಇದ್ದಹಾಗೆ ಅವನ ಕೆಳಗೆ ಆಧಿಕಾರಿಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದರು. ಇದನ್ನು ಬದರಾಯನಿ ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ವಿಸ್ತರಣಾ ಯೋಜನೆಯಲ್ಲಿ Extension Officer ಎಂದು ಮಾಡಿದರು. ಈಗ ಅವರ ಕೈಕೆಳಗೆ ಇರುವ ಜನರನ್ನೂ ಒಬ್ಬೊಬ್ಬರನ್ನಾಗಿ ತೆಗೆಯುವುದಕ್ಕೆ ಪ್ರಾರಂಭ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಹೀಗೆ ಈ ನಿಟ್ಟಿನಿಂದ ನನ್ನ retrench ಮಾಡುತ್ತ ಹೋದರೆ ಯಾವ ಆಧುನಿಕ ಪದ್ಧತಿ ವ್ಯವಸಾಯದಲ್ಲಿರಬೇಕು ಎಂದು ಬಾಯಿಲ್ಲಿ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದಾರೆ ಯೋ ಅದನ್ನು ಕಾರ್ಯರೂಪಕ್ಕೆ ತರಲು ಯಾವ ರೀತಿ ಸಾಧ್ಯ

(ಶ್ರೀ ಜಿ. ರಾಮೇಗೌಡ)

ವೆನ್ನುವುದು ಒಂದು ಪ್ರಶ್ನೆಯಾಗಿದೆ. ಸರ್ಕಾರ ಇದನ್ನು ತೀವ್ರವಾಗಿ ಆರೋಪಿಸಿ ಮಾಡಬೇಕು. ಸರ್ಕಾರದಿಂದ ದಾದರೂ ಒಂದು ಶಾಖೆಯನ್ನು ಪ್ರಾರಂಭ ಮಾಡಿದರೆ ಅದರಲ್ಲಿ ಸರಿಯಾದ ಕೆಲಸ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡಬೇಕೇ ಹೊರತು ಅದನ್ನು retrench ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡಬಾರದೆಂದು ನಾನು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. Resources and Economy Committee Reportನ್ನು ಸರ್ಕಾರ ಪರಿಶೀಲಿಸುತ್ತಿರಬಹುದು. ಅದರ ಪ್ರಕಾರ ವ್ಯವಸಾಯದ ಇರಾಖೆಯಲ್ಲಿಯೂ ಕೆಲವು ಭಾಗಗಳನ್ನು ತೆಗೆಯಬೇಕು ಎಂದು ಸಲಹೆ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಇದರಿಂದ ಖಂಡಿತವಾಗಿಯೂ ರೈತರ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಗೆ ಧಕ್ಕೆ ಬರುತ್ತದೆ. ಇದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶ ಕೊಡಬಾರದು.

ಜಪಾನ್ ಮಾದರಿಯಲ್ಲಿ ಬತ್ತವನ್ನು ಬೆಳೆಯುವುದನ್ನು ರೈತರಿಗೆ ಬೋಧಿಸಲಾಗಿದೆ ಎಂದು ಮುಂತಾಗಿ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ರಸ್ತೆ ಮಗ್ಗುಲಲ್ಲಿ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಮತ್ತು ಒಡಾಡುವವರಿಗೆ ಸಾಲಾಗಿ ಕಾಣುವಂತೆ ಹೈರುಗಳನ್ನು ನೆಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ಬತ್ತವೇ ಯಾವಾಗ ಹಣಕಾಸು, ಯಾವ ತರಹ ಬತ್ತವೇ ಇರಬೇಕು, ಬೀಜದ ಗುಣಗಳನ್ನು, ಇತ್ಯಾದಿ ವಿಷಯಗಳಲ್ಲಿ ನೂರಕ್ಕೆ ಐದು ಜನಗಳಿಗೂ ತಿಳಿವಳಿಕೆಯನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿಲ್ಲವೆಂದು ಧೈರ್ಯವಾಗಿ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಈ ಬಗ್ಗೆ ಪ್ರಚಾರ ಸರಿಯಾಗಿಲ್ಲ. ನೂರಕ್ಕೆ 80 ಜನ ಅವಿದ್ಯಾವಂತರಿರುವುದರಿಂದ, ಸರ್ಕಾರ ಸಾಕಷ್ಟು ಪ್ರಚಾರ ಕಾರ್ಯದಿಂದ ಅವರಿಗೆ ತಿಳಿವಳಿಕೆ ಕೊಡಬೇಕಾಗಿತ್ತು. ಹೀಗೆ ಮಾಡದೇ ಇರುವುದರಿಂದಲೇ ರೈತರು ಹಿಂದುಳಿಯುವುದಕ್ಕೆ ಕಾರಣವಾಗಿದೆ. ಇದು ಬಹಳ ವಿಷಾದಕರವಾದ ವಿಚಾರ. ರೈತರು ಅವಿದ್ಯಾವಂತರಿರಬಹುದು. ಆದರೆ ಸರಿಯಾದ ವ್ಯವಸಾಯ ಪದ್ಧತಿಯನ್ನು ಅನುಷ್ಠಾನಕ್ಕೆ ತರುವುದಕ್ಕೆ ಸರಿಯಾದ ಸಹಾಯ ದೊರೆಯದೆ ಇದ್ದರೆ ಖಂಡಿತವಾಗಿಯೂ ಕ್ರಾಂತಿಯಾಗಬಹುದು. ಇದನ್ನು ಸರ್ಕಾರ ಗಮನದಲ್ಲಿಟ್ಟುಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಯಾವ ಕೈಗಾರಿಕೆ ಕೆಲಸ ಮಾಡುವುದು ನಿಂತರೂ, ಯಾವ ಕಾರ್ಖಾನೆ ಕೆಲಸ ಮಾಡುವುದು ನಿಂತರೂ ಜನ ಜೀವಿಸಬಹುದು. ವ್ಯವಸಾಯದ ಕಸಬನ್ನು ರೈತರು ನಿಲ್ಲಿಸಿದರೆ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಬಹಳ ಅನಾಹುತವಾಗುತ್ತದೆನ್ನುವುದನ್ನು ಸರ್ಕಾರ ಗಮನದಲ್ಲಿಟ್ಟುಕೊಳ್ಳಬೇಕು.

ಬತ್ತವೆಗಳು ಸಮಯಕ್ಕೆ ದೊರಕುತ್ತಿಲ್ಲ. ಸರಿಯಾದ ಬತ್ತವೇ, ಉತ್ತಮವಾದ ಬತ್ತವೇ ರೈತರಿಗೆ ಒದಗಿಸಬೇಕಾದ್ದು ಮುಖ್ಯವಾದ ವಿಚಾರ. 1961-62ನೆಯ ಸಾಲಿನಲ್ಲಿ ಯಾವ ಸಹಾಯವನ್ನು ರೈತನಿಗೆ, ಉತ್ತಮವಾದ ಬೀಜವನ್ನು ಬೆಳೆಯಬೇಕೆಂದು ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದರೋ ಅದನ್ನು ಇದ್ದಕ್ಕಿದ್ದಂತೆಯೇ ನಿಲ್ಲಿಸಿದ್ದಾರೆ. ರೈತನಿಗೆ ಬೇಕಾದ ಯಂತ್ರೋಪಕರಣಗಳನ್ನು ಒದಗಿಸುತ್ತಿಲ್ಲ. ಪ್ರಧಾನಿ ನೆಹರೂರವರಿಗೆ ಕಾರಖಾನೆಗಳಿಂದ ಬಂದಿರುವ ಯಂತ್ರೋಪಕರಣಗಳನ್ನು ತೋರಿಸಿ ಇವನ್ನೆಲ್ಲ ಉಪಯೋಗಿಸುತ್ತಿರುವುದರಿಂದ ನಮ್ಮ ದೇಶ ಎಷ್ಟು ಮುಂದುವರಿದಿದೆ ಎಂಬ ಅಭಿಪ್ರಾಯ ಬರುವಂತೆ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ಯಾವ ರೈತನಿಗೆ ಇಂಥಾ ಸಹಾಯಗಳನ್ನು ಸರ್ಕಾರ ಒದಗಿಸುತ್ತಿದೆ? ನೀವು ನೇಗಿಲು ಬೇಕು ಎಂದು ಆರ್ಜಿ ಕೊಟ್ಟರೆ ಅದನ್ನು ಒದಗಿಸಿಲ್ಲ. ಮಾರ್ಕೆಟಿಂಗ್ ಸೊಸೈಟಿಯಲ್ಲಿ ಇಂಥ ಎಷ್ಟು ಆರ್ಜಿಗಳು ಬಾಕಿ ನಿಂತಿವೆ ಎಂಬುದರ ಕಡೆಗೆ ಸರ್ಕಾರ ಗಮನ ಕೊಡಬೇಕು.

ಅಪಾದಭೂತಿ ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಯಾಗುತ್ತಿದೆ...

ಶ್ರೀ ಕೆ. ಪಿ. ರೇವಣ್ಣ ಸಿದ್ದಪ್ಪ (ತಿಪಟೂರು).— ನೆಹರೂರವರಿಗೆ ಮೋಸ ಮಾಡಿದವರು ಜನರನ್ನು ಬಿಟ್ಟಾರೆಯೇ, ಸ್ವಾಮಿ?

ಶ್ರೀ ಜಿ. ರಾಮೇಗೌಡ.— ಈ ರೀತಿ ಜನಗಳ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಗೆ ಆಗಬೇಕಾದ ಸಾಮಾನ್ಯ ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಸರಕಾರ ಗಮನಿಸದೆ ಹೋದರೆ ರೈತರಿಗೆ ಖಂಡಿತವಾಗಿಯೂ ಉಳಿಗಾಲವಿಲ್ಲ. ಇದಕ್ಕೆ ಸರ್ಕಾರ ಗಮನ ಕೊಡಬೇಕು.

ಸಂಶೋಧನಾ ಕೇಂದ್ರಗಳ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಕೆಲವು ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಯಾವ ಭೂಮಿಯಲ್ಲಿ ಯಾವತರಹ ಗುಣಗಳು ಇದ್ದರೆ ಯಾವ ಬೆಳೆ ಇಡಬೇಕು, ಯಾವ ಗೊಬ್ಬರ ಕೊಡಬೇಕು, ಎನ್ನುವುದನ್ನು ಕಂಡುಹಿಡಿದು ರೈತರಿಗೆ ತಿಳಿವಳಿಕೆ ನೀಡಬೇಕು. ಇದುವರೆಗೆ ನೂರಕ್ಕೆ ಐದು ಜನ ರೈತರ ಭೂಮಿಯನ್ನಾದರೂ ಪರೀಕ್ಷೆ ಮಾಡಿಸಿದ್ದಾರೆ ಎಂಬುದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಇದು ಬಹಳ ಸುಲಭವಾದ ಕಾರ್ಯ. ಸರ್ಕಾರದವರು ಈ ವಿಚಾರದ ಕಡೆಗೆ ಲಕ್ಷ ಕೊಡಬೇಕು. ಇದಕ್ಕೆ ಹೆಚ್ಚು ಖರ್ಚು ಬೀಳುವುದಿಲ್ಲ.

ಬೆಳೆಗಳಿಗೆ ಏನಾದರೂ ಕಾಯಿಲೆ ಬಂದರೆ, ತಕ್ಷಣ ಅದನ್ನು ಕಂಡುಹಿಡಿದು ಅವರ ನಿವಾರಣೆಗೆ ಬೇಕಾದ ಅನುಕೂಲಗಳನ್ನು ಕಲ್ಪಿಸಿಕೊಡಬೇಕು. ಆಲೂಗೆಡ್ಡೆಗೆ ಕಾಯಿಲೆ ಬಂದಿದ್ದಾಗ ಒಬ್ಬ ಅಧಿಕಾರಿ ಬಂದು ಬೇರು ಸಹಿತ ಒಂದು ಗಿಡವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಹೋದವರು, ಆಲೂಗೆಡ್ಡೆ ಬೆಳೆ ಬಂದು, ಅದನ್ನೆ ಸಾಕಿದ ಮೇಲೆ ಇಂಥಾ ಕಾಯಿಲೆ ಇದೆ ಎಂದು ವರ್ತಮಾನ ಬರುತ್ತದೆ. ಹೀಗಾಗಬಾರದು. ಏನಾದರೂ ರೋಗ ಬಂದಿದೆ ಎಂದರೆ ಎಂಟು ಗಂಟೆಗಳೊಳಗಾಗಿ ಇಂಥ ರೋಗ ಬಂದಿತೆ, ಅದಕ್ಕೆ ಇಂಥ ನಿವಾರಣೋಪಾಯ ಮಾಡಬೇಕು ಎನ್ನುವ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯನ್ನು ಮಾಡಬೇಕು ಯಾರಿಗಾದರೂ ಹೊಟ್ಟೆನೋವು ಬಂದರೆ ವೈದ್ಯರನ್ನು ಕೂಡಲೇ 'ಎನಿಮಾ' ಕೊಡಬೇಕು ಎಂದು ಚಿಕಿತ್ಸೆ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಅದೇ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಬೆಳೆಗಳಿಗೆ ರೋಗ ಬಂದಾಗ ಅದನ್ನು ಕಂಡುಹಿಡಿದು ಅದಕ್ಕೆ ನಿವಾರಣೋಪಾಯವನ್ನು ತಿಳಿಸದಹೋದರೆ ರೈತನು ಯಾರ ಮುಂದೆ ಅರಿಕೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು? ಈ ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಜಿಲ್ಲಾ ಮಟ್ಟದಲ್ಲಿಯೂ ಒಂದೊಂದು ಸಂಶೋಧನಾ ಕೇಂದ್ರವಿರಲೇಕೆ. Soil testing ಕೆಲಸ ನಡೆಯಬೇಕು. ಮೊನ್ನೆ ನಡೆದ ಒಂದು ಸೆಮಿನಾರಿನಲ್ಲಿ ನೂರಾರು ನಿರ್ಣಯಗಳನ್ನು ಮಾಡಿದವು. ಅವುಗಳನ್ನೆಲ್ಲ ಫೈರ್ ಮಾಡಿ ಇಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ ಯೋ ಏನೋ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ. ಆ ನಿರ್ಣಯಗಳನ್ನೆಲ್ಲ ಪರಿಶೀಲಿಸಿ ಕಾರ್ಯಗತಮಾಡಬೇಕು. ಸಹಸ್ರಾರು ರೂಪಾಯಿಗಳು ಈ ಸೆಮಿನಾರಿಗೆ ವೆಚ್ಚವಾದುವು. ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬ ರೂ ಹದಿನೈದು ರೂಪಾಯಿ ಡೆಂಗೆಲ್ಸ್ ಫೀ ಕೊಟ್ಟು, ಊಟ, ಉಪಚಾರ ವಗೈರೆ ಅವರೇ ನೋಡಿಕೊಂಡು ಕೆಲಸ ಮಾಡಿದರು. ಇಷ್ಟು ಕಷ್ಟಕಟ್ಟು, ಕಳಿಸಿರುವ ನಿರ್ಣಯಗಳಿಗೆ ಗಮನ ಕೊಡದೆ ಇರುವುದು ಮನಸ್ಸಿಗೆ ಬಹಳ ನೋವುಂಟುಮಾಡುವ ವಿಚಾರ. ಖಂಡಿತವಾಗಿಯೂ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ, ರೈತರ ಕಷ್ಟಗಳೇ ನಿವೇಯಿವೆ ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಮನಸ್ಸಿದ್ದರೆ, ರೈತರು ಮಾಡಿರತಕ್ಕಂಥ ನಿರ್ಣಯಗಳಲ್ಲಿ ನೂರಕ್ಕೆ 50 ನ್ನಾದರೂ ಕಾರ್ಯರೂಪಕ್ಕೆ ತರಬೇಕು; ಹಾಗೆ ಮಾಡಿದರೆ ಮಾತ್ರ ರೈತರ ಉದ್ಧಾರವಾಗುವುದಿಲ್ಲ.

ವ್ಯವಸಾಯಕ್ಕೆ ಅಡಚಣೆಗಳು ಆನೇಕವಿವೆ. ನಾವೇ ನಾದರೂ ಅವುಗಳಲ್ಲಿ ಶೇಕಡ 25ಕ್ಕೆ ಮಾತ್ರ ಗಮನ ಕೊಟ್ಟರೆ, ಇನ್ನೂ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಅಹಾರ ಬೆಲೆಯು ಬಹು ದೊಡ್ಡ ಭರವಸೆ ಕೊಡಬಲ್ಲೆ. ಅಹಾರೋತ್ಪತ್ತಿ ಹತ್ತು ಪರ್ಸೆಂಟ್ ಜಾಸ್ತಿಯಾಗಿದೆಯೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಾ ಇದ್ದೀರಿ. ಅಂಕಿಅಂಶಗಳನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡರೆ ಈ ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಅಹಾರೋತ್ಪತ್ತಿ ಎಕರೆಡ್ ಜಾಸ್ತಿಯಾಗಿ ಆಗಿದೆ. ಒಂದು ಎಕರೆಯಲ್ಲಿ ಹಿಂದೆ ಎಷ್ಟು ಉತ್ಪತ್ತಿ ಯಾಗುತ್ತಿತ್ತು, ಈಗ ಎಷ್ಟು ಉತ್ಪತ್ತಿಯಾಗುತ್ತಿದೆ ಯೆಂದು ನೋಡಿದರೆ, ಈಗ ಒಂದು ಎಕರೆಯಲ್ಲಿ ಜಾಸ್ತಿ ಅಹಾರ ಉತ್ಪತ್ತಿಯಾಗುತ್ತಿಲ್ಲ. ಸಾಯಿರ್ ಕನ್ ಸರ್ವೇಷನ್ ಮೆಷರ್ಸ್ ಎಂದು ಬಂದಿದೆ. ಅವರನ್ನು ನೋಡು ಮೈಲಿಗೆ ಒಂದು ಸೆಂಟರ್ ಮಾಡುವ ಬದಲು, ಹತ್ತು ಮೈಲಿಗೆ ಒಂದು ಸೆಂಟರನ್ನು ಎಕ್ಸ್ ಪರಿ ಮೆಂಟಾಗಿಯಾದರೂ ಮಾಡಲು ಸರ್ಕಾರ ಮನಸ್ಸಿಗೆ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕು.

ಸ್ಕಾಮಿ, ಇನ್ನು ಅನಿವಾರ್ಯ ಹಸ್ತೆಂಡರಿಯ ವಿಷಯ ವಾಗಿ ಎರಡು ವಿಚಾರಗಳನ್ನು ಹೇಳಬೇಕೆಂದಿದ್ದೇನೆ. ಮಾನ್ಯ ಮಂತ್ರಿ ಶ್ರೀ ಕೃಷ್ಣಪ್ಪನವರ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ದೇಶವನ್ನು ಅಮೃತಮಯವಾಗಿ ಮಾಡ ಬೇಕೆಂಬ ಅಭಿರಾಶಿ ಇದೆ. ಅವರು ಸೆಂಟರಿನಲ್ಲಿದ್ದಾಗ ಈ ಬಗ್ಗೆ ಬಹುವಾಗಿ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದರು. ಅವರು ಮೈಸೂರು ಸಂಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ಅಧಿಕಾರದಲ್ಲಿದ್ದಾಗ ಆ ಆಕಾಂಕ್ಷೆಯನ್ನು ಎಷ್ಟರಮಟ್ಟಿಗೆ ಕಾರ್ಯಗತ ಮಾಡುತ್ತಾರೆನ್ನುವುದನ್ನು ನಾವು ಕಾ ತು ರ ತೆ ಯಿಂದ ನೋಡುತ್ತಿದ್ದೇವೆ. ಹಾಲಿನ ಕೇಂದ್ರ ಗಳನ್ನು ಅವರು ಏರ್ಪಾಡುಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಈ ಹಾಲಿನ ಕೇಂದ್ರಗಳು ನೀರಿನ ಕೇಂದ್ರಗಳಾಗಬಾರದೆಂದು ನನ್ನ ಹಾರೈಕೆ. ಇವರ ಸ್ನೇಹಿನ ಪ್ರಕಾರ ಒಂದು ಲಕ್ಷ ಪೌಂಡು ಹಾಲು ಸಿಕ್ಕಬೇಕು, ಅದರ ಪ್ರತಿ ಸೆಂಟರಿಗೂ 150 ಪೌಂಡು ಬರುವುದು ಬಹಳ ಕಷ್ಟವಾಗುತ್ತಿದೆ. ಒಂದು ಸಹಸ್ರ ಪೌಂಡ್ ಸದ್ಯಕ್ಕೆ ಸಿಕ್ಕುತ್ತಾ ಇಲ್ಲ. ಮನಸ್ಸುಮಾಡಿ ಉತ್ತಮವಾಗಿ ಹಸುಗಳನ್ನು, ಎಮ್ಮೆ ಗಳನ್ನು ತರಿಸಬೇಕು. ಮುಂದಿನ ವರ್ಷದಲ್ಲಾದರೂ ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ರೈತರು ಹಾಲನ್ನು ರಾರಿಗಳಿಗೆ ತುಂಬಿದಾಗ, ಅವರಿಗೆ ಅಲ್ಪಯೇ ಹಾಲಿನ ದುಡ್ಡು ಸಿಕ್ಕುವ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಮಾಡಬೇಕು. ಇಂಥ ಅನುಕೂಲ ರೈತರಿಗೆ ಒದಗಿಸಿಕೊಟ್ಟರೆ ಅವರಿಗೆ ಆನಂದವಾಗು ತ್ತದೆ.

ಈಗ ದನಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಒಳ್ಳೆಯದು ಹೇಳಿರಬಹುದಾದ್ದು ನನಗೆ ಏನೂ ಕಾಣಿಸಲಿಲ್ಲ. ಜನಗಳು ಹದಿನೈದು ವರ್ಷಗಳ ಕೆಳಗೆ ಹೇಗಿದ್ದರೋ ದನಗಳೂ ಹಾಗೆಯೇ ಇವೆ. ಜನಗಳ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಏನೂ ಬದಲಾಯಿಸಿಲ್ಲ. ದನಗಳ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯೂ ಏನೂ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಯಾಗಲಿಲ್ಲ. ಬೀಜದ ಹೋರಿ ಚೆನ್ನಾಗಿರುತ್ತದೆ, ಈದ ಹನು ಚೆನ್ನಾಗಿ ರುತದೆ; ಇಷ್ಟು ಬಿಟ್ಟರೆ ಇನ್ನು ಎಲ್ಲಾ ದನಗಳು ಬಡ ಕರಾಗಿರುತ್ತವೆ. ಇವುಗಳನ್ನು ಕಾಪಾಡುವುದೂ ರೈತ ರಿಗೆ ಎಷ್ಟೊಂದು ದೊಡ್ಡ ಕಷ್ಟವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ರೋಗ ರುಜಿನಗಳು ಬಂದು ನಿವಾರಣೆಯಾಗದೆ, ನರಳು ತ್ತಿರುವ ದನಗಳಿಗೋಸ್ಕರ ರೈತರು ಬಹಳ ದುಡ್ಡು ಖರ್ಚು ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಈ ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಬಾರದ ದನಗಳ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ನನ್ನ ಆರೋಪ. ಶ್ರೀ ಕೃಷ್ಣಪ್ಪನವರು ಗೋಪಾಲಕೃಷ್ಣನಾಗಿ ಅವು ಗಳನ್ನು ಎಲ್ಲಿಯಾದರೂ ಸಾಕಬೇಕು.

ಶ್ರೀ ಸಿ. ಜಿ. ಮುಕ್ಕಣ್ಣಪ್ಪ — ಅವರು ಗೋಪಾಲ ಕೃಷ್ಣನಾದರೆ ಬಹಳ ಅಪಾಯ, ಸಮಾಜಕ್ಕೆ ಬಹಳ ಅಪಾಯ, ಅವರು ಆಗಬಾರದು.

ಶ್ರೀ ಜಿ. ರಾಮೇಗೌಡ. — ಅವುಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಒಂದು ಸ್ಪಷ್ಟೀಕರಣ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ರೈತನ ಕೈಯಲ್ಲಿ ಅವುಗಳನ್ನು ಕಾಪಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಮಾನ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಬಾರದ, ಪ್ರಯೋಜನವಿಲ್ಲದೆ ಇರುವ ದನಗಳಿಗೆ ಒಂದು ಗೋಶಾಲೆಯನ್ನು ಏರ್ಪಡಿಸಿ ಕಾಪಾಡಬೇಕು ಇದಕ್ಕೆ ಒಂದು ಶುಲ್ಕವನ್ನು ಕೊಡಿರಿ; ಎಂದರೂ ಕೊಡುವುದಕ್ಕೆ ರೈತರು ನಿರ್ದಿ, ಕಾಪಾಡುವ ಹೊಣೆ ಸರ್ಕಾರದ್ದಾಗಿರಬೇಕು.

ಅರ್ಚಿಪಿಸಿಯರ್ ಇನ್ ಸೆಮಿನೇಷನ್ ಸೆಂಟರು ಗಳು ಬಂಡಿತವಾಗಿಯೂ ಸಾಲದು. ಬರೀ ಹಳ್ಳಿಕಾರ ದನಗಳ ಮೇಲೆ ವನ್ನು ಕೇಂದ್ರೀಕರಣಮಾಡುವ ಒಂದು ವ್ಯವಸ್ಥೆಯನ್ನು ಇಟ್ಟುಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ಎಲ್ಲ ಜಾತಿ ದನ ಗಳ ಮೇಲೆ ವನ್ನು ಇಟ್ಟುಕೊಂಡು ಎಂಥೆಂಥ ಇಂಜಿಕ್ಟ್ ಕೊಡಬೇಕೆನ್ನುವುದನ್ನು ಆರೋಪಣೆ ಮಾಡಬೇಕು. ಎಲ್ಲಾ ಹಳ್ಳಿಕಾರ ದನಗಳ ಹಾಗೆಯೇ ಇರುತ್ತವೆ, ಅಮೃತಮಹರ್ ದನಗಳನ್ನು ನೋಡಬೇಕು ಎಂದರೆ ಇಲ್ಲ. ಈ ಮಿಲ್ಕಿ ಕ್ಯಾಟಲಿಗಳನ್ನು ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಮಾಡಲು ಯಾವ ರೀತಿ ಅನುಕೂಲಗಳನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಡಬೇಕೆಂಬ ದನ್ನು ಆರೋಪಣೆ ಮಾಡಬೇಕು. ಹೋಲಿಗಳಿಗೆ ಒಂದೊಂದು ಸೆಂಟರ್ ಮಾಡಿದರೆ ಜಾಗೃತವಾಗಿ ದನಗಳು ಅಭಿವೃದ್ಧಿಗೆ ಬರುತ್ತವೆ. ಹೋಲಿಗಳಿಗೆ ದುಡ್ಡು ಕೊಡುತ್ತೇವೆಂದೆ ಹೇಳಿದರೂ ಸರ್ಕಾರ ಕೊಡುವ ಸ್ಥಿತಿಯಿಲ್ಲ, ಮುಂದಿನ ವರ್ಷ ಬನ್ನಿ ಅನ್ನುತ್ತಾರೆ, ನನಗೆ ಹದಿನೈದು ಬೀಜದ ಕೋಣಗಳ ಬೇಕು. ಸರ್ಕಾರದವರು ಅವುಗಳನ್ನು ಪುಕ್ಕಟೆಯಾಗಿ ಕೊಡ ಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ. ನಾವು ಕೂಡ ಕೊಡುತ್ತೇವೆಂದು ಹೇಳಿ ಕೇಳಿದಾಗಲೂ ಸರಿಯಾದ ಸಹಾಯವನ್ನು ಮಾಡದೆ ಹೋದರೆ ವ್ಯವಸಾಯ ಮತ್ತು ಜಾನುವಾರು ತಳ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಗೆ ಬಹಳ ಕಷ್ಟವಾಗುತ್ತದೆ.

ಇನ್ನು ಫಿಷರೀಸ್ ವಿಚಾರವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳೋಣ. ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಮೀನು ಅಂದರೆ ಹೆಸರು ಫಿಷರೀಸ್ ಕರೆ ತೋರಿ ಸುವ ಮಾತು ಬೇಡ. ನಮ್ಮ ಮನೆಗಳಲ್ಲಿ ಮೀನು ಗಳನ್ನು ತೋರಿಸಬೇಕು. ಅದು ಬಿಟ್ಟು ತಿಪ್ಪಗೊಂಡನ ಹಳ್ಳಿಯಲ್ಲಾಗಲಿ, ಹೆಸರು ಫಿಷರೀಸ್ ಗಲ್ಲ, ಇನ್ನಾ ಷಡೇ ಕೆರೆಯಲ್ಲಾಗಲಿ ಎಷ್ಟಿವೆ ಎಂದು ಸರ್ಕಾರ ದವರು ಹೇಳಬಾರದು. ನಮ್ಮ ಮಾನ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳಾದ ಶ್ರೀ ಕೃಷ್ಣಪ್ಪನವರು ಜಪಾನಿಗೆ ಹೋಗಿ ಬಂದಮೇಲೆ ಅಲ್ಲಿ ಮೂರು ಎಕರೆ ಜಮೀನಿದ್ದರೂ ಆ ಜಮೀನಿನ ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ ಕೊಳದಲ್ಲಿ ಹೇರಳವಾಗಿ ಮೀನುಗಳನ್ನು ನೋಡಬಹುದು, ಅಲ್ಲಿ ಮೀನು ಸಾಕಾಣಿಕೆಗೆ ಅಷ್ಟು ಮಹತ್ವವನ್ನು ಅಲ್ಲಿಯ ವ್ಯವಸಾಯಗಾರರು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದರು. ಇಲ್ಲಿಯೂ ಸಹ ಅದೇ ತರಹ ನಮ್ಮ ಮನೆಗಳಲ್ಲಿ, ಭಾವಿಗಳಲ್ಲಿ, ಕೆರೆ ಗಳಲ್ಲಿ, ಕೊಳಗಳಲ್ಲಿ ಮೀನುಗಳನ್ನು ಸಾಕಲು ಸರ್ಕಾರ ಸಹಾಯ ಮಾಡಬೇಕು. ದೊಡ್ಡ ಮನುಷ್ಯರು ಯಾರಾ ದರೂ ನಮ್ಮ ನೃಳಕ್ಕೆ ಬಂದರೆ ಅವರಿಗೆ ಎರಡು ಮೀನು ಸಿಕ್ಕುವ ಹಾಗೆ ಮಾಡಿಕೊಡಬೇಕು. ಅವುಗಳಲ್ಲಿ 'Vitamins' ಬಹಳ ಇವೆ. ಮೀನುಗಳನ್ನು ಸಾಕ ಬೇಕು ಎನ್ನುವವರಿಗೆ ಅವು ಸಿಗದಿದ್ದರೆ, ಮೀನು ಕೈಗಾ ರಿಕೆ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಯಾಗುವುದಿಲ್ಲ, ಮರಿಗಳು ಬೇಕು ಎಂದರೆ, ಸರ್ಕಾರ ಹೇಸರು ಫಿಷರೀಸ್ ತೋರಿಸಿದರೆ, ಆ ಉದ್ಯೋಗ ಹೇಗೆ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಯಾಗುವುದು! ತಾಲ್ಲೂಕು ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಮಂಡಲಗಳು ಮರಿಗಳನ್ನು ಒದಗಿಸುವ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಮಾಡಬೇಕು. ಹೀಗೆ ಮಾಡದೆ ಹೋದರೆ ಮೀನಿನ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಆಗುವುದಿಲ್ಲ. ಸರ್ಕಾರ ಈಗಿರುವ ಕೆರೆಗಳ ಹರಾಜು ಪದ್ಧತಿ ತಪ್ಪಿಸಬೇಕು. ಭಗವಂತ ಮಾಡಿದ ಕೆರೆಗಳಿಗೆ ಅವು

(ಶ್ರೀ ಬಿ. ರಾಮೇಗೌಡ)

ಬಂದರೆ, ಭಗವಂತ ಅವುಗಳನ್ನು ಬೆಳೆಸಿದ್ದರೆ, ಅಂಥ ಮೀನುಗಳನ್ನು ಹರಾಜು ಹಾಕುತ್ತೀರಿ. ಕೆರೆಯಲ್ಲಿ ಇನ್ನು ಒಂದು ತಿಂಗಳ ನೀರು ಇದ್ದ ಹಾಗೆಯೇ ಅದನ್ನು 100-150 ರೂಪಾಯಿಗೆ ಹರಾಜು ಹಾಕುತ್ತೀರಿ. ಹರಾಜುದಾರರು ತೂಬಿಂದ ನೀರು ಬಿಟ್ಟುಬಿಡುತ್ತಾರೆ. ಇದರಿಂದ ರೈತರಿಗೆ ಬಹಳ ನಷ್ಟ ಉಂಟು ಮಾಡುತ್ತೀರಿ. ಒಂದು ಕೆರೆಯಿಂದ ಒಂದು ನೂರು ಇನ್ನೂರು ರೂಪಾಯಿ ಆದಾಯ ಬರುವುದಾದರೆ ಅದನ್ನು ಹರಾಜು ಮಾಡಬಾರದು, 200 ರೂಪಾಯಿಗಳ ಆಸೆಗೆ, ರೈತನ ಬೆಳೆಗೆ ಬೇಕಾದ ನೀರನ್ನು ವ್ಯಯ ಮಾಡುತ್ತೀರಿ. ಅದನ್ನು ಈ ಮೊದಲೇ ಸರ್ಕಾರದ ಗಮನಕ್ಕೆ ತಂದಿದೆವೆ. ಇನ್ನು ಮೇಲಾದರೂ ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ರಾಭ ಬಾರದೆ ಇರತಕ್ಕಂಥ, ಅಂದರೆ 200 ರೂಪಾಯಿಗಳಿಗೆ ಕಡಮೆ ಆದಾಯ ಬರತಕ್ಕಂಥ ಕೆರೆಗಳನ್ನು ತಾವು ಹರಾಜು ಮಾಡಬಾರದು. ಮೀನುಗಳಲ್ಲಿ ಇನ್ನೊಂದು ವ್ಯತ್ಯಾಸವಿದೆ, mirror-corps ಎಂಬ ಒಂದುತರಹ ಮೀನನ್ನು ತರಿಸಿ, ಒಂದು ಡಜನ್ ಮೀನುಗಳನ್ನು ಬಹಳ ಆಸೆಯಿಂದ ಸಾಕಿದೆ. ಒಂದು ರಾತ್ರಿ 12 ಮೀನುಗಳೂ ಸತ್ತು ಹೋದುವು. ಇವುಗಳಿಗೆ ಆಗಿರತಕ್ಕಂಥ ಕಾಹಿರೆ ಏನೆಂದು ಕೇಳಿ ಒಂದು ಕಾಗದವನ್ನು ಇಲಾಖೆ ಅಧಿಕಾರಿಗಳಿಗೆ ಬರೆದೆ. ಬರೆದು ಸುಮಾರು ಆರುತಿಂಗಳಾಗಿಯೂ ಇನ್ನೂ ಅವರಿಂದ ಉತ್ತರ ಬಂದಿಲ್ಲವೆಂದು ಬಹಳ ಸಂಕಟದಿಂದ ಹೇಳಬೇಕಾಗಿದೆ. ಇಷ್ಟು ಉದಾಸೀನವಿದ್ದರೆ ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಮೀನಿನ ಕೈಗಾರಿಕೆ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಯಾಗಬೇಕೆಂದರೆ, ಅದು ಅಭಿವೃದ್ಧಿಯಾಗುವುದು ಹೇಗೆ? ಮೀನು ಕೈಗಾರಿಕೆ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಪಡಿಸಲು ಮಹಾಪ್ರಯತ್ನ ನಡೆಯಬೇಕು. ಕೆಲವು ಮೀನುಗಳಿವೆ, ಅವು ಮರಿ ಮೊಟ್ಟೆ ಇಡುವುದಿಲ್ಲ. ಅವುಗಳು ಏಕೆ ಮರಿಗಳನ್ನು ಹಾಕಲಿಲ್ಲವೆಂದು ಅಧಿಕಾರಿಗಳನ್ನು ಕೇಳಿದರೆ ನಾಳೆ ಬನ್ನಿ ಎಂದು ಅವರು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಅವು ಮರಿ ಮೊಟ್ಟೆ ಏಕೆ ಇಡಲಿಲ್ಲ ಎಂದು ಜನಗಳಿಗೆ ತಿಳಿಸತಕ್ಕಂಥ ತಿಳಿವಳಿಕೆಯನ್ನು ಅಧಿಕಾರಿಗಳು ಇಟ್ಟುಕೊಂಡರೆ ಬೇಕು. ಕೇಳಿದ ತಕ್ಷಣ ಅಭಿಪ್ರಾಯ ಕೊಡಲು ಅವರು ಸಿದ್ಧರಾಗಿರಬೇಕು. ಈ ಮೀನಿನ ಇಲಾಖೆ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಯಾದರೆ, ದೇಶದಲ್ಲಿ ಬರಬಂದರೂ ಕೂಡ ಆರು ತಿಂಗಳು ಆಹಾರ ಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ಅದು ಸುಧಾರಿಸಬಲ್ಲದು, ಅದು ಅಭಿವೃದ್ಧಿಯಾದರೆ ಮೀನಿನ ಅಸ್ತಿಯನ್ನು ಸಂಪಾದಿಸಿಕೊಂಡ ಹಾಗಾಗುತ್ತದೆ. ಮೀನಿನ ಕೇಂದ್ರಗಳನ್ನು ತಾಲ್ಲೂಕು ಮಟ್ಟದಲ್ಲಿ ಮಾಡಿ ಮರಿಗಳನ್ನು ಕೊಡುವ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಮಾಡಬೇಕು.

12-00 NOON

ಇಲ್ಲವೇ ಹೋದರೆ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಯಾಗುವುದಕ್ಕೆ ಮಹಾ ಕಷ್ಟವಾಗುತ್ತದೆ. ಸುಮ್ಮನೆ ನಾನಾತರಹ ಮತ್ತು ನಾನಾಜಾತಿಯ ಮೀನುಗಳನ್ನು ನೋಡಿದ ಮಾತ್ರದಿಂದಲೇ ಮನುಷ್ಯನಿಗೆ ಎಷ್ಟೋ ಅನಂದವಾಗುತ್ತದೆ. ಅಂಥಾದ್ದನ್ನು ರೈತರಿಗೆ ಸುಲಭವಾಗಿ ಒದಗಿಸಿಕೊಡಬೇಕು. ಆ ರೀತಿ ಸರ್ಕಾರದವರು ಮಾಡಿದರೆ ಬಂಡಿತವಾಗಿ ಶೇ. 10 ರಷ್ಟು ಆಹಾರ ಆಭಾವವನ್ನು ತಡೆಯಬಹುದೆಂದು ನನ್ನ ಅನುಭವದ ಮಾತು. ಈ ಮೀನಿನ ಬೆಳವಣಿಗೆಗೆ ಸರ್ಕಾರದವರು ಇನ್ನು ಮುಂದೆ ಹೆಚ್ಚು ಪ್ರೋತ್ಸಾಹ ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ನಾನು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಅದಲ್ಲದೆ ರೈತರಿಗೆ ಹೆಚ್ಚು ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಮೀನುಗಳನ್ನು ಒದಗಿಸಿಕೊಡಬೇಕೆಂದು ನಾನು ಹೇಳ

ಬಯಸುತ್ತೇನೆ. ರೈತರ ಪುತ್ರರೇ ಇವೊತ್ತಿನ ದಿವಸ ವ್ಯವಸಾಯ ಇಲಾಖೆಯ ಮಂತ್ರಿಗಳಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಇದು ನಮ್ಮ ಭಾಗ್ಯ. ಆದರೆ ಈಗ ಅವರು ಮಂತ್ರಿಗಳಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಮೊದಲು ರೈತರ ಕಷ್ಟಗಳನ್ನು ಇಲ್ಲ ಅವರು ವಿವರವಾಗಿ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದರು. ಈಗ ಅವರನ್ನೆಲ್ಲಾ ಡಿಫೆಂಡ್ ಮಾಡುತ್ತಾರೋ ಏನೋ ಎಂದು ನನಗೆ ಭಯವಿದೆ. ರೈತರಿಗೆ ಏನೇನು ಕಷ್ಟಗಳಿವೆ, ಯಾವ ಯಾವ ಸೌಲಭ್ಯಗಳನ್ನು ಇನ್ನು ಮುಂದೆ ಅವರಿಗೆ ಒದಗಿಸಿಕೊಡಬೇಕೆಂಬ ಬಗ್ಗೆ ಅವರು ಬಹಳವಾಗಿ ಮುಂದುವರಿಯುತ್ತಾರೆಂದು ಮತ್ತು ರೈತರ ಅಭಿಲಾಷೆಯನ್ನು ಅವರು ಬಂಡಿತವಾಗಿ ಈಡೇರಿಸುತ್ತಾರೆಂದು ನಾನು ತಿಳಿದಿದ್ದೇನೆ. ಇವರ ಮಂತ್ರಿತ್ವದಲ್ಲಿ ರೈತರಿಗೆ ನಾನಾ ಸೌಕರ್ಯಗಳು ದೊರಕಿ ರೈತಾಪಿ ಜನಗಳೆಲ್ಲರತ್ತ ಕೈ ದಾಂದಿ, ಸ್ವಲ್ಪಮಟ್ಟಿಗಾದರೂ ಕಡಮೆಯಾಗುತ್ತದೆಂದು ಹೇಳಿ ನನ್ನ ಮಾತನ್ನು ಮುಗಿಸುತ್ತೇನೆ.

ಶ್ರೀಮತಿ ಬಿ. ಎಂ. ಪುಟ್ಟಮ್ಮ (ಚಿಕ್ಕಮಗಳೂರು).—ಅಧ್ಯಕ್ಷರೇ, ಈ ವ್ಯವಸಾಯದ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ರೈತರ ಪ್ರತಿನಿಧಿಗಳಾಗಿರತಕ್ಕ ಮತ್ತು ರೈತರ ಕಷ್ಟನಷ್ಟಗಳನ್ನು ಚೆನ್ನಾಗಿ ತಿಳಿದಿರುವ, ಈ ಮಾನ್ಯ ಸಭೆಯ ಅನೇಕ ಸದಸ್ಯರು ಉಪಯುಕ್ತವಾದ ಸಲಹೆಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ರೈತರ ತೊಂದರೆಗಳೇನೆಂಬುದನ್ನು ಸಹ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ರೈತರಿಗೆ ಅತಿ ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಬೇಕಾದ ನೀರಾವರಿ ಸೌಕರ್ಯವನ್ನು ಒದಗಿಸಲು ಸರ್ಕಾರದವರು ಈ ಡಿವೈಯಂಡನ್ನು ಈ ಸಭೆಯ ಮುಂದೆ ತಂದಿದ್ದಾರೆಂದು ನಾನು ಭಾವಿಸುತ್ತೇನೆ. ರೈತರ ಜೀವನ ಬಹಳ ಕಷ್ಟವಾದುದು. ರೈತ ತಾನು ವ್ಯವಸಾಯ ಕಸುಬಿನಲ್ಲಿ ಇದ್ದುಕೊಂಡು ತಾನು ನಿರೀಕ್ಷಿಸಿದಷ್ಟು ಉತ್ತಮವಾದಂಥ ಫಲವನ್ನು ಪಡೆದು ಒಬ್ಬ ಗಣ್ಯವಕ್ತಿಯಾಗಿ ಬದುಕಬೇಕಾಗಿದ್ದರೆ ಅವನು ಎಷ್ಟರಮಟ್ಟಿಗೆ ತ್ಯಾಗ ಮಾಡುತ್ತಾನೆಂಬುದು ಎಲ್ಲರಿಗೂ ತಿಳಿದಿರುತ್ತದೆ. ಆದ್ದರಿಂದಲೇ ಅನೇಕ ಸದಸ್ಯರು ಬಹಳವಾಗಿ ಉಪಯುಕ್ತವಾದ ಸಲಹೆಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಸರ್ಕಾರ ಇವೊತ್ತಿನ ದಿವಸ ರೈತನಿಗೆ ಯಾವ ವಿಧವಾದ ಸಹಾಯ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಬಂದರೂ ರೈತನ ಸ್ಥಿತಿ ಉತ್ತಮವಾಗಿಲ್ಲ. ರೈತನಿಗೆ ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಸರ್ಕಾರದವರು ನೀರಾವರಿ ಸೌಕರ್ಯವನ್ನು ಬಹಳ ಜಾಗ್ರತೆಯಾಗಿ ಒದಗಿಸಿಕೊಡಬೇಕೆಂದು ನಾನು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಅದರ ಶತಮಾನಗಳ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಕಟ್ಟಿದಂತಹ ಕೆರೆಗಳೆಲ್ಲಾ ಇತ್ತೀಚೆಗೆ ಹೂಳಿಹೋಗಿರುವ ಕಾರಣ ಹೊಸ ಕೆರೆಗಳನ್ನು ನಿರ್ಮಾಣ ಮಾಡಲಕ್ಕೆ ಸರ್ಕಾರದವರು ಯೋಚಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಎಷ್ಟೋ ಕೆರೆಗಳಲ್ಲಿ ಹೂಳು ತೆಗೆದಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಅದರಿಂದಾಗಿ ಎಷ್ಟೋ ಕೆರೆಗಳು ಹಾಳಾಗಿಹೋಗಿವೆ. ನಮ್ಮ ಭಾಗದಲ್ಲಿರತಕ್ಕ ಅಯ್ಯನಕರೆಯ ಮೇಲ್ದಾಂಗದಲ್ಲಿ ವ್ಯವಸಾಯಕ್ಕೋಸ್ಕರ ಜಮೀನನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದರಿಂದ ಮಣ್ಣು ಏತೇಶವಾಗಿ ಬಂದು ಕೆರೆಗೆ ನುಗ್ಗಿ ಇತಿಹಾಸ ಪ್ರಸಿದ್ಧವಾದ ಕೆರೆ ಹೂಳಿಹೋಗಲು ಕಾರಣವಾಗಿವೆ. ಇಂತಹ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಏನೊಂದು ಕಾರ್ಯಕ್ರಮವನ್ನು ಸರ್ಕಾರದವರು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಲಿಲ್ಲವೆಂದು ನಾನು ಬಹಳ ವಿಷಾದದಿಂದ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ೧೯೫೭ನೇ ಇಸವಿಯಲ್ಲಿ ಮಂಜೂರಾಗಿರತಕ್ಕ ದಾಸರಹಳ್ಳಿ ಕೆರೆಯ ವಿಷಯವನ್ನೂ ಸಹ ಸರ್ಕಾರ ಗಮನಕ್ಕೆ ತೆಗೆದುಕೊಂಡಿರುವುದು ಬಹಳ ಶೋಚನೀಯವಾಗಿದೆ. ಅದರಿಂದ ನಮ್ಮ ಭಾಗದಲ್ಲಿ ನೀರಾವರಿ ಕಾಮಗಾರಿಗಳಿಗೆ ಹೆಚ್ಚಿನ ಸಹಾಯವನ್ನು ಸರ್ಕಾರದವರು ಮಾಡಬೇಕು. ನಾನು ಮರೆನಾಡು ಪ್ರದೇಶ

ವನ್ನು ಪ್ರತಿನಿಧಿಸುತ್ತವೆ. ಅಲ್ಲದೆ ಜನಗಳು ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಶೇ. ರಜಾಪಟ್ಟಿ ವ್ಯವಸಾಯ ಕಸುಬನ್ನು ಅವಲಂಬಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ರೈತರ ಈ ಕಸುಬು ಬಹಳ ಕಷ್ಟವಾದುದು. ಅವರಿಗೆ ಸಾಕಷ್ಟು ಉತ್ತೇಜನ, ಸರ್ಕಾರದಿಂದ ಪ್ರೋತ್ಸಾಹ ದೊರಕುತ್ತಾ ಇಲ್ಲ. ಇದರಿಂದ ಇತ್ತೀಚೆಗೆ ಈ ವ್ಯವಸಾಯ ಕಸುಬು ಮಾಡ ತಕ್ಕವನು ಕೇವಲ ತಿಂಗಳಿಗೆ 50 ರೂಪಾಯಿಗಳ ಸಂಬಳ ಬಂದರೆ ಸಾಕು. ಗುಮಾಸ್ತರ ಕೆಲಸ ಒಂದು ಸಿಕ್ಕಿದರೆ ಸಾಕು ಎಂದು ಹೇಳತಕ್ಕ ಮನೋಭಾವ ವ್ಯವನಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಸರ್ಕಾರದವರು ಹಳ್ಳಿಯಲ್ಲಿ ವಾಸಮಾಡತಕ್ಕ ರೈತರು ಸರ್ಕಾರಿ ಉದ್ಯಮಗಳಿಗೆ ವಿಶೇಷವಾಗಿ ಬಾರದಂತೆ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಮಾಡಿ, ಅವರಿಗೆ ವ್ಯವಸಾಯ ಕಸುಬಿನಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚಿನ ಪರಿಶ್ರಮ ಕೊಡುವುದಕ್ಕೆ ತಕ್ಕ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯನ್ನು ಕೂಡಲೇ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ನಾನು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಆಗ ರೈತರೂ ಸಹ ವ್ಯವಸಾಯ ಕಸುಬಿನಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚು ಬುದ್ಧಿ ವಂತರಾಗುವುದಕ್ಕೆ ಅನುಕೂಲವಾಗುತ್ತದೆ. ಅವರ ಜೀವನ ಸ್ಥಿತಿಯೂ ನುಗ್ಗುಮವಾಗುತ್ತದೆಂದು ನಾನು ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಹೇಳಬೇಕಾಗಿದೆ.

ಇನ್ನು ಚಿಕ್ಕಮಗಳೂರು ಜಿಲ್ಲೆಯಲ್ಲಿ ಒಂದು ಅಗ್ರಿಕಲ್‌ಚರರ್ ಕಾಲೇಜನ್ನು ಸ್ಥಾಪಿಸಿ ಅಲ್ಲಿ ಉತ್ತಮ ಮಟ್ಟದಲ್ಲಿ ವ್ಯವಸಾಯ ಶಿಕ್ಷಣವನ್ನು ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ನಾನು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸುತ್ತೇನೆ.

ಇನ್ನು ವ್ಯವಸಾಯ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಮಾತನಾಡುವಾಗ ನಮ್ಮ ಭಾಗದಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಬೆಳೆಯಾಗತಕ್ಕ ಕಾಫಿ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ನಾನು ಒಂದೆರಡು ಮಾತುಗಳನ್ನು ಹೇಳಬೇಕೆಂದಿದ್ದೇನೆ. ನಮ್ಮಲ್ಲಿರತಕ್ಕ ಕಾಫಿ ತೋಟಗಳು 100-150 ವರ್ಷಗಳ ಹಳೆಯ ತೋಟಗಳಾಗಿವೆ. ನುಮಾರು 80 ವರ್ಷಗಳಾದ ಕೂಡಲೆ ಹಳೆಯ ಗಿಡಗಳನ್ನು ಕಿತ್ತುಹಾಕಿ ಹೊಸ ಗಿಡಗಳನ್ನು ಹಾಕುವುದು ವ್ಯವಸಾಯಗಾರರ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದಲೂ ಮತ್ತು ದೇಶದ ಹಿತದೃಷ್ಟಿಯಿಂದಲೂ ನ್ಯಾಯವಾಗಿದೆಯೆಂದು ನಾನು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಆ ರೀತಿ ಮಾಡದಿದ್ದರೆ ರೈತರಿಗೆ ತುಂಬಾ ಕಷ್ಟವಾಗುತ್ತದೆ. ಇತ್ತೀಚೆಗೆ ಇಂಡೊನೀಸ್ ಫೆಸ್ಟಿನಾನ್ಸ್ ಕಾರ್ಪೊರೇಷನ್‌ನಿಂದ ಜೂಟ್ ಕಾರ್ಟ್, ಮೈನಿಂಗ್ ಕಬ್ಬಿಣದ ಅದುರು ಮುಂತಾದ ಇತರ ಮೆಷನರಿಗಳನ್ನು ತರಿಸುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಬೇಕಾದಷ್ಟು ಸಾಲಗಳನ್ನು ಸರ್ಕಾರದವರು ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ಕಾಫಿ ಬೆಳೆಗಾರರಿಗೆ ಯಾವ ವಿಧವಾದ ಸಾಲವನ್ನು ಸಹ ಕೊಡುತ್ತಿಲ್ಲ. ಸರ್ಕಾರದಿಂದ ಯಾವ ರೀತಿಯ ಸಾಲಭ್ಯವೂ ಅವರಿಗೆ ದೊರಕುತ್ತಾ ಇಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದ ಇಂಡೊನೀಸ್ ಫೆಸ್ಟಿನಾನ್ಸ್ ಕಾರ್ಪೊರೇಷನ್‌ನಿಂದ ಕಾಫಿಬೆಳೆಗೆ ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಸಹಾಯ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ನಾನು ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಸರ್ಕಾರದವರನ್ನು ಕೇಳುತ್ತೇನೆ. ಮದ್ರಾಸ್ ಸರ್ಕಾರದಲ್ಲಿ ಇದೇ ತರಹ ಹಣ ಸಹಾಯ ರೈತರಿಗೆ ಸಾಲದ ರೂಪವಾಗಿ ಈಗ ದೊರೆಯುತ್ತಿದೆ. ಈಗ ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲೂ ಈ ಕಾಫಿ ಬೆಳೆಯಿಂದ ನುಮಾರು 12 ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಗಳ ವಿದೇಶಿ ವಿನಿಮಯ ಬರುತ್ತಿದೆ. ಅಂತಹ ಸಂಪಾದನೆ ಇರತಕ್ಕ ಒಂದು ಕೈಗಾರಿಕೆಗೆ ಹೆಚ್ಚು ಪ್ರೋತ್ಸಾಹ ಕೊಟ್ಟು ಆ ಬೆಳೆ ಬೆಳೆಯತಕ್ಕ ವ್ಯವಸಾಯಗಾರರಿಗೆ ಹೆಚ್ಚಿನಮಟ್ಟಿಗೆ ಹಣ ಸಹಾಯ ಮಾಡಿದರೆ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಹೆಚ್ಚು ಉತ್ಪತ್ತಿ ಆಗುವುದರಲ್ಲಿ ಯಾವ ಸಂದೇಹವೂ ಇಲ್ಲವೆಂದು ನಾನು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಇದು ಬಹಳ ಪ್ರಾಮುಖ್ಯವಾದಂಥ ವಿಷಯ. ಕಾಫಿಬೆಳೆಗೆ ಇತ್ತೀಚೆಗೆ ಅನೇಕ ಬ್ಯಾಂಕು

ಗಳಿಂದಲೂ ಸಹ ಸಾಲ ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಇದು ಕೇವಲ ಹನ್ನೊಂದು ತಿಂಗಳುಗಳಿಗೆ (crops hypothecation) ಕ್ರಾಪ್ ಹೈಪಾತಿಕೇಷನ್ ರೋನ್ ಮಾತ್ರ ಕೊಡತಕ್ಕ ಸಾಲವಾಗಿರುವುದರಿಂದ ರೈತರಿಗೆ ಇದರಿಂದ ಯಾವ ಉಪಯೋಗವೂ ಇಲ್ಲ ಮತ್ತು ಯಾವ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಕಾಡುವದೂ ಸಹ ಕಷ್ಟಗೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಇದು ಎಕ್ಸ್‌ಪ್ಲೋರ್‌ಟೈ ಪ್ರೊಮೋಷನ್ ಕಮಿಟಿಟಿ ಆಗಿರುತ್ತದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ನಮ್ಮ ಸರ್ಕಾರದವರು ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೂ, ಪ್ಯಾನಿಂಗ್ ಕಮಿಷನ್‌ಗೂ ಬರೆದು ಎಕ್ಸ್‌ಪ್ಲೋರ್‌ಟೈ ಕಮಿಟಿಟಿಯಲ್ಲಿ ಸೇರಿಸಿದರೆ, ರಿಜರ್ವ್ ಬ್ಯಾಂಕಿನವರು ಸಾಲ ಕೊಡಲು ಬ್ಯಾಂಕುಗಳಿಗೆ ಪರ್ಮಿಟ್ ಕೊಡುತ್ತಾರೆ. ಬ್ಯಾಂಕಿನಿಂದ ಸಾಲ ಕೊಡಲು ಪ್ರಾಂತ ಸರ್ಕಾರದವರು ಕೇಂದ್ರಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಬರೆದು ಕಾಫಿ ಬೆಳೆಗಾರರಿಗೆ ಹೆಚ್ಚಿನ ಹಣ ಸಹಾಯ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ನಾನು ಸರ್ಕಾರದಲ್ಲಿ ಸಲಹೆ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ. ಇನ್ನೊಂದು ವಿಷಯ. ಈಗ ಇಂಡೊನೀಸ್ ಫೆಸ್ಟಿನಾನ್ಸ್ ಕಾರ್ಪೊರೇಷನ್ ಇರುವ ಹಾಗೆ ಅಗ್ರಿಕಲ್‌ಚರರ್ ಫೆಸ್ಟಿನಾನ್ಸ್ ಕಾರ್ಪೊರೇಷನ್ ಒಂದನ್ನು ರಚನೆ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ನಾನು ಸರ್ಕಾರದವರಲ್ಲಿ ಸಲಹೆ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ. ಕಾಫಿ, ಟೀ, ರಬ್ಬರ್, ಏಲಕ್ಕಿ, ಅಡಿಕೆ ತೋಟಗಳಿಗೆ ರ್ಯಾಂಡ್ ರೋಲಿನನ್ನು ಕೊಡುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಕೂಡಲೆ ಒಂದು ಅಗ್ರಿಕಲ್‌ಚರರ್ ಫೆಸ್ಟಿನಾನ್ಸ್ ಕಾರ್ಪೊರೇಷನ್‌ನ್ನು ಸ್ಥಾಪನೆ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ನಾನು ಸರ್ಕಾರದವರಲ್ಲಿ ಮನವಿ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ದೇಶದಲ್ಲಿ ಕಾಫಿ ಉತ್ಪತ್ತಿಯ ಮೇಲೆ ಒಂದು ಹೆಡ್‌ಡೆವೇಟಿಗೆ ಇಪ್ಪತ್ತೊಂದು ರೂಪಾಯಿಗಳಂತೆ ಇತ್ತೀಚೆಗೆ ಜನ ಎಕ್ಸ್‌ಟ್ರಾ ತೆರಿಗೆಯನ್ನು ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಕಾಫಿ ಬೆಳೆ ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ನೂರು ಏಕರೆ ಅದರ ಅದಕ್ಕೆ 700 ಎಕರೆಗಳಷ್ಟು ಕಾಡು ಬೇಕಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಈಗ ಅಷ್ಟು ಜಮೀನು ಇಲ್ಲದೇ ಕೇವಲ ನೂರು ಎಕರೆಯಷ್ಟೇ ಕಾಡು ಇರುವುದರಿಂದ ಈ ಕಾಫಿ ಬೆಳೆಗಾರರ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಇಂಥಾದ್ದನ್ನು ಸರಿಮಾಡಬೇಕೆಂದು ನಾನು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಮದ್ರಾಸ್ ಸರ್ಕಾರದವರು ಮಾಡಿರುವಂತಹ ನಿಬಂಧನೆಗಳನ್ನು ಇಲ್ಲ ಇವರು ಮಾಡಲಿಲ್ಲ. ಕಾಫಿ ಎಕ್ಸ್‌ಟ್ರಾ ತೆರಿಗೆ ಒಂದರಿಂದಲೇ ಒಂದು ಹೆಡ್‌ಡೆವೇಟಿಗೆ ಇಪ್ಪತ್ತೊಂದು ರೂಪಾಯಿಗಳು ಬರುವಂತೆ ನಾನಾ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಬೇಕಾದಷ್ಟು ಸಲಹೆ ಸೂಚನೆಗಳನ್ನು ಕಾಫಿಯನ್ನು ಅಲ್ಲಿ ಬೆಳೆಯುತ್ತಾರೆ. ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲೂ ಈ ಕಾಫಿ ಬೆಳೆಯನ್ನು ಬೆಳೆಯುವುದಕ್ಕೆ ಬೇಕಾದಷ್ಟು ಅನುಕೂಲಗಳಿವೆ. ಅಗ್ರಿಕಲ್‌ಚರರ್ ಇನ್‌ಫಂಟ್ರಾಕ್ಟ್ ಉತ್ಪತ್ತಿಯಿಂದ ಕಾಫಿ ಬೆಳೆಯುವುದರಿಂದ ನಮ್ಮ ಪ್ರಾಂತ್ಯದ ಬಡ್ಡಿಯಲ್ಲಿ 48 ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳ ಆದಾಯ ಬರುತ್ತದೆಂದು ತೋರಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಅದರಲ್ಲಿ ನುಮಾರು ಇಪ್ಪತ್ತೊಂದು ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳ ಆದಾಯ ಕೇವಲ ಚಿಕ್ಕಮಗಳೂರು ಜಿಲ್ಲೆಯೊಂದರಿಂದಲೇ ಬರುತ್ತದೆಂದು ನಾನು ಬಹಳ ಸಂತೋಷದಿಂದ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಈ ಕಾಫಿ ಬೆಳೆಗೆ ದೇಶದ ಹಿತದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಮತ್ತು ಕಾಫಿ ಬೆಳೆಗಾರರ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಹೆಚ್ಚಿನ ಪ್ರೋತ್ಸಾಹ ಕೊಡುವುದು ಬಹಳ ಒಳ್ಳೆಯದು ಎಂದು ನಾನು ಸರ್ಕಾರದಲ್ಲಿ ಸಲಹೆ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ. ಅಲ್ಲದೆ ರಾಜ್ಯ ಸರ್ಕಾರದವರು ಕಾಫಿಬೆಳೆಗೆ ಮತ್ತಷ್ಟು ಪ್ರೋತ್ಸಾಹ ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಕೇಂದ್ರಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಸಲಹೆ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ನಾನು ಸರ್ಕಾರದವರಲ್ಲಿ ಪ್ರಾರ್ಥನೆ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ.

(ಶ್ರೀಮತಿ ಬಿ. ಎಲ್. ಸುಬ್ಬಮ್ಮ)

ಇನ್ನು ಏಲಕ್ಕಿ ಬೆಳೆಯ ವಿಚಾರವಾಗಿ ನಾನು ಒಂದೆರಡು ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಸರ್ಕಾರದ ಗಮನಕ್ಕೆ ತರಬೇಕೆಂದಿದ್ದೇನೆ. ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲೂ ಏಲಕ್ಕಿ ಬೆಳೆಗಾರರು ಈಗ ಬೇಕಾದಷ್ಟು ಜನರಿದ್ದಾರೆ. ಬೇರೆ ಬೇರೆ ದೇಶಗಳಿಂದಲೂ ಇಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದಿರುತ್ತಾರೆ. 1958ನೇ ಇಸವಿಯಲ್ಲಿ ಚಿಕ್ಕಮಗಳೂರು ಜಿಲ್ಲೆಯಲ್ಲಿ ಏಲಕ್ಕಿ ವ್ಯವಸಾಯ ಸಂಶೋಧನಾ ಕೇಂದ್ರವನ್ನು ಪೂರಂಭಮಾಡಿದರು. ಆ ಬೆಳೆಗೆ ಹುಳುಗಳು ಬಿದ್ದು ಕಾಯಿರೆ, ರೋಗಗಳು ಬಂದರೆ ಏನೇನು ನಿವಾರಣೋಪಾಯಗಳನ್ನು ಮಾಡಬೇಕೆಂಬ ಬಗ್ಗೆ ಯಾವ ರೀತಿಯ ಸಂಶೋಧನಾ ಕಾರ್ಯಗಳನ್ನು ಇದುವರೆಗೂ ನಡೆಸಿಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದ ಕೂಡರೆ ಸರ್ಕಾರದವರು ಒಂದು ವ್ಯವಸಾಯ ಸಂಶೋಧನಾ ಕೇಂದ್ರವನ್ನು ನಮ್ಮ ಜಿಲ್ಲೆಯಲ್ಲಿ ಸ್ಥಾಪಿಸಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಸಿಬ್ಬಂದಿ ವರ್ಗದವರನ್ನು ನೇಮಿಸುವುದರಲ್ಲಿ ದಕ್ಷರಾದವರನ್ನು ಆರಿಸಬೇಕು. ಈ ಏಲಕ್ಕಿ ಬೆಳೆಗೆ ಬರತಕ್ಕ ರೋಗಗಳನ್ನು ನಿವಾರಣೆ ಮಾಡುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಒಂದು ಪ್ರಥಮ ದರ್ಜೆಯ ವ್ಯವಸಾಯ ಸಂಶೋಧನ ಮತ್ತು ನಿವಾರಣಾ ಕೇಂದ್ರವನ್ನು ಸ್ಥಾಪನೆ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ನಾನು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಕಾಫಿ ಬೆಳೆಗೆ ಬೇಕಾದಷ್ಟು ಪ್ರೋತ್ಸಾಹ ಕೊಡುತ್ತೇವೆಂದು ಹಿಂದಿನ ಸರ್ಕಾರದಲ್ಲಿ ಡಾ|| ನಾಗನಗೌಡರು ಮಂತ್ರಿಗಳಾಗಿದ್ದಾಗ ಕೇಂದ್ರದೊಡನೆ ವ್ಯವಹರಿಸಿ ಏಲಕ್ಕಿ ಕೇಂದ್ರವನ್ನು ಮಂಜೂರು ಮಾಡಿಸಿದರು. ಈಗಲೂ ವ್ಯವಸಾಯ ಮಂತ್ರಿಗಳು ದಯಮಾಡಿ ನಮ್ಮ ಜಿಲ್ಲೆಯಲ್ಲಿ ಕಾಫಿ ಮತ್ತು ಏಲಕ್ಕಿ ಬೆಳೆಯುವವರಿಗೆ ಹೆಚ್ಚಿನ ಸಹಾಯ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ನಾನು ಪ್ರಾರ್ಥನೆ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ. ವ್ಯವಸಾಯ ಸಂಶೋಧನಾ ಕೇಂದ್ರ ಸಮಿತಿಗೆ ಪರಿಣಿತರಾದ ಅಧಿಕಾರಿಗಳನ್ನೂ ಮತ್ತು ವ್ಯವಸಾಯದಲ್ಲಿ ಅರಿತು ನುರಿತವರಾದ ಅದರಲ್ಲೂ ನಿಪುಣರಾದವರನ್ನೇ ನೇಮಕ ಮಾಡಬೇಕು. ಹಾಗಾದರೆ ಖಂಡಿತ ಕಾಫಿ ಮತ್ತು ಏಲಕ್ಕಿ ಬೆಳೆಯುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯ. ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಆ ಬೆಳೆಗಾರರಿಗೆ ಏನೂ ಸಹಾಯವಾಗಲಾರದು ಎಂಬುದಾಗಿ ನಾನು ಈ ಸಭೆಯ ಮುಂದೆ ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ತಿಳಿಸುತ್ತೇನೆ.

ಈಗ ಮರನಾದಿನಲ್ಲಿ ಕಿತ್ತಳೆಹಣ್ಣು, ಬಾಳೆಹಣ್ಣು, ಅನಾನಸ್ ಇತ್ಯಾದಿ ಅನೇಕ ವಿಧವಾದ ಹಣ್ಣುಗಳನ್ನು ಬೆಳೆಯುತ್ತಾರೆ. ಅವುಗಳನ್ನು ಸಂರಕ್ಷಣೆ ಮಾಡಲು ರಕ್ಷಣಾ ಸಂಚಾರಗಳನ್ನು ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ನಾನು ಎಷ್ಟೋ ಸಾರಿ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಸಲಹೆ ಮಾಡಿದ್ದೇನೆ. ಆದರೆ ಅದು ಇದುವರೆವಿಗೂ ಸರ್ಕಾರದವರ ಗಮನಕ್ಕೆ ಬಂದಿಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದ ದಯವಿಟ್ಟು ಹಣ್ಣುಗಳನ್ನು ಸಂರಕ್ಷಣೆ ಮಾಡತಕ್ಕಂಥ ಸಂಚಾರಗಳನ್ನು ಮರನಾದಿನಲ್ಲಿ ಸ್ಥಾಪನೆ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ನಾನು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಮರನಾದಿನಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಮಳೆ ಆಗುವುದರಿಂದ ಹಣ್ಣುಗಳೆಲ್ಲವೂ ಕೊಳೆತು ಹಾಳಾಗಿ ಹೋಗುತ್ತವೆ. ಅವುಗಳನ್ನು ರಕ್ಷಿಸಿ ಇಡುವುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶವಿಲ್ಲದಂತಾಗಿದೆ. ದಯವಿಟ್ಟು ಸರ್ಕಾರದವರು ಇದನ್ನು ಜ್ಞಾಪಕವಿಟ್ಟು ಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದು ನಾನು ಪ್ರಾರ್ಥನೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ.

ಇತ್ತೀಚೆಗೆ ಇಂಡಸ್ಟ್ರಿಯಲ್ ಫೈನಾನ್ಸ್ ಕಾರ್ಪೊರೇಷನ್‌ನವರು ಐದು ಎಕರೆ ಜಮೀನುಳ್ಳ ಏಲಕ್ಕಿ ಬೆಳೆಯುವ ರೈತರಿಗೆ ಮಾತ್ರ ಸಾಲ ಕೊಡುತ್ತೇವೆ ಎನ್ನುವ ನಿಬಂಧನೆಯನ್ನು ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಆದ್ದರಿಂದ

ನಾನು ಹೇಳುವುದೇನೆಂದರೆ ಐದರಿಂದ ಐವತ್ತು ಎಕರೆ ಜಮೀನುಳ್ಳ ರೈತರಿಗೂ ಸಾಲ ಕೊಡುವಂತೆ ವ್ಯವಸ್ಥೆಮಾಡಬೇಕು.

ಚಿಕ್ಕಮಗಳೂರು ಜಿಲ್ಲೆಯಲ್ಲಿ ಅತಿವೃಷ್ಟಿ ಆನಾವೃಷ್ಟಿ ಯಿಂದ ಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಬೆಳೆಗಳೆಲ್ಲಾ ಹಾಳಾಗಿ ಹೋಗಿವೆ. ರೈತರ ಸ್ಥಿತಿ ತುಂಬಾ ಚಿಂತಾ ಜನಕವಾಗಿದೆ. ಸರ್ಕಾರದವರು ರೈತರಿಗೆ ಕೊಡತಕ್ಕ ತಕಾವು ಸಾಲ, ಇತ್ಯಾದಿಗಳನ್ನು ಅವರಿಗೆ ಕೊಡದೆ ಅವರ ಡೀವನ ಸ್ಥಿತಿ ತುಂಬಾ ಕಷ್ಟವಾಗಿದೆ. ಈ ವಿಷಯವನ್ನು ಮಾನ್ಯ ರೆವಿನ್ಯೂ ಮಂತ್ರಿಗಳ ಗಮನಕ್ಕೆ ತಂದಿದ್ದೇವೆ. ಅವರು ಯಾವ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮ ತೆಗೆದುಕೊಂಡರೋ ನನಗೆ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ. ವಿಶೇಷವಾಗಿ ರೈತರು ವಾಸಮಾಡತಕ್ಕ ಹಿಂದುಳಿದ ಜಿಲ್ಲೆಯಾದ ಚಿಕ್ಕಮಗಳೂರು ಜಿಲ್ಲೆಗೆ ಹೆಚ್ಚಿನ ಸಹಾಯ ಮಾಡಿ ದೇಶದ ಸಂಪತ್ತನ್ನು ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಸರ್ಕಾರದವರು ಹೆಚ್ಚಿನ ಸಹಾಯ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಿ ಅಧ್ಯಕ್ಷರು ನನಗೆ ಮಾತನಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶವನ್ನು ಕಲ್ಪಿಸಿ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಕ್ಕಾಗಿ ಅವರಿಗೆ ನನ್ನ ವಂದನೆಗಳನ್ನು ಅರ್ಪಿಸಿ ನನ್ನ ಮಾತನ್ನು ಮುಗಿಸುತ್ತೇನೆ.

ಶ್ರೀ ಸಿ. ಜಿ. ಮುಕ್ಕಣಪ್ಪ.—ಸ್ವಾಮಿ, ಮನುಷ್ಯನಿಗೆ ಆತ್ಮಗತ್ಯವಾಗಿ ಬೇಕಾದಂಥ ಆಹಾರವನ್ನು ಬೆಳೆಯುವುದಕ್ಕೆ ಸಹಕಾರಿಯಾಗಿರುವುದು ಈ ವ್ಯವಸಾಯ ಖಾತೆ. ಇದಕ್ಕೆ ಹೊಂದಿಕೊಂಡಂತೆ ವ್ಯವಸಾಯ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಅನುಕೂಲ ಕಲ್ಪಿಸಿ ಕೊಡತಕ್ಕಂತಹ ದನಕರುಗಳ ಸಾಕಾಣಿಕೆಯ ಖಾತೆ ಇದೆ. ದೇಶದಲ್ಲಿ ಆಹಾರದ ಅಭಾವವಿರುವಾಗ ಹೆಚ್ಚು ಆಹಾರವನ್ನು ಬೆಳೆದು ಮನುಷ್ಯನಿಗೆ ಉಪಕಾರ ಮಾಡತಕ್ಕಂಥ ಖಾತೆಯೆಂದರೆ ವ್ಯವಸಾಯ ಖಾತೆಯಾಗಿದೆ. ಈ ಖಾತೆಗೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟಂತಹ ಎರಡು ಬೇಡಿಕೆಗಳಿಗೆ ಸರ್ಕಾರದವರು ಒದಗಿಸಿರುವ ಹಣ ಎಷ್ಟೋ ಸಾಲದು ಎಂದು ನಾನು ಈ ಸಭೆಯ ಮುಂದೆ ಬಹಳ ಅಪಾದದಿಂದ ಹೇಳಬೇಕಾಗಿದೆ. ಮನುಷ್ಯನಿಗೆ ಆರೋಗ್ಯವನ್ನು ಕಾಪಾಡುವುದಕ್ಕೋಸ್ಕರ ಏಳು ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಗಳು, ಮನುಷ್ಯನ ಅಸ್ತಿವಾಸ್ತಿಗಳನ್ನು ಕಾಪಾಡುವುದಕ್ಕೋಸ್ಕರ ನಾಲ್ಕು ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಗಳು ಈ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಸಂಬಳ ಸಾರಿಗೆಗಳನ್ನು ಕೊಡುವುದಕ್ಕೋಸ್ಕರ 27 ಅಥವಾ 28 ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಗಳು ಈ ರೀತಿ ಹಣವನ್ನು ಬಡ್ಡಿಯಲ್ಲಿ ಒದಗಿಸಿದ್ದೀರಿ. ಆದರೆ ಮನುಷ್ಯನಿಗೆ ಆತ್ಮಗತ್ಯವಾಗಿ ಬೇಕಾದಂಥ ಆಹಾರವನ್ನು ಬೆಳೆಯುವುದಕ್ಕೆ ಇರತಕ್ಕಂತಹ ವ್ಯವಸಾಯ ಖಾತೆಗೆ ಮತ್ತು ದನಕರುಗಳ ಸಾಕಾಣಿಕೆಯನ್ನು ಮಾಡುವಂತಹ ಖಾತೆಗೆ ಸರ್ಕಾರ ಬಡ್ಡಿಯಲ್ಲಿ ಒದಗಿಸಿರತಕ್ಕ ಹಣ ಎಷ್ಟು ಎಂಬುದನ್ನು ಯೋಚನೆಮಾಡಿ ನೋಡಿದರೆ ಸರ್ಕಾರದವರು ಆಹಾರ ಬೆಳವಣಿಗೆಗಾಗಿ ಎಷ್ಟು ವೇಗವಾಗಿ ಕೆಲಸಮಾಡಿ ಕೊಂಡು ಹೋಗಿ ಬೇಕಾಗಿ ತೋರಿ ಅಷ್ಟು ವೇಗವಾಗಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಹೋಗಲು ಬೇಕಾದಷ್ಟು ಹಣವನ್ನು ಈ ವ್ಯವಸಾಯ ಖಾತೆಗೆ ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಒದಗಿಸದೆ ನುಮ್ಮನೆ ಅಣಕಿಸುವುದಕ್ಕೋಸ್ಕರ ಈ ರೀತಿ ಅಲ್ಪ ಹಣವನ್ನು ಒದಗಿಸಿರುವುದು ಸಾಧುವಾದುದಲ್ಲವೆಂದು ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ನಾನು ಎಚ್ಚರಿಕೆಯನ್ನು ಕೊಡುತ್ತೇನೆ. ವ್ಯವಸಾಯ ಖಾತೆಗೆ ಕೊನೆಯ ಪಕ್ಷ ಐದು ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನಾದರೂ ಒದಗಿಸಬೇಕು. ಭೂಸಾಗುವಳಿಗೆ ಮೂರು ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಜಾಸ್ತಿ ಒದಗಿಸುವುದರಿಂದ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಆಹಾರದ ಅಭಾವವನ್ನು ದೂರಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಾಗ

ತ್ತದೆ ಎಂದು ನಾನು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಮೊದಲನೆಯ ಪಂಚವಾರ್ಷಿಕ ಯೋಜನೆ, ಎರಡನೆಯ ಪಂಚವಾರ್ಷಿಕ ಯೋಜನೆ ಮುಗಿದು, ಮೂರನೇ ಪಂಚವಾರ್ಷಿಕ ಯೋಜನೆಯ ಒಂದು ವರ್ಷ ಮುಗಿದ ಮೇಲೂ ಇನ್ನು ಉಳಿದಿರತಕ್ಕ ನಾಲ್ಕು ವರ್ಷಗಳಲ್ಲಿ ಈ ಸರ್ಕಾರ ದವರು ಎಷ್ಟು ಭೂಮಿಯನ್ನು ರೈತರಿಗೆ ಸಾಗಿಗೆ ಕೊಟ್ಟು ಇನ್ನು ಎಷ್ಟು ಟನ್ ಆಹಾರವನ್ನು ಬೆಳೆಯುವುದಕ್ಕೆ ಅನುಕೂಲಮಾಡುತ್ತಾರೋ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ. ನಾನು ಪದೇ ಪದೇ ಈ ಪಲ್ಲವಿಯನ್ನೇ ಈ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಹಾಡುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ದನಕುಗಳು ಮತ್ತು ಜನ ಜಾನುವಾರುಗಳು ಒಡಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶವಿಲ್ಲದಂತೆ ಮಾಡಿ ಎಷ್ಟು ಭೂಮಿಯನ್ನು ಉಳುಮೆ ಮಾಡಿದರೂ ಸಹ ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಸಾಕಷ್ಟು ಆಹಾರವನ್ನು ಬೆಳೆಯಲಾಗಲಿಲ್ಲ. ರೈತನು ಭೂಮಿಯನ್ನು ಉಳುಮೆ ಮಾಡತಕ್ಕ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಅನುಭವಿಸುವ ಕಷ್ಟಗಳನ್ನು ಸರ್ಕಾರದವರು ಸ್ವಲ್ಪ ದೃಷ್ಟಿಯಿಟ್ಟು ನೋಡಿದರೆ ಅವರಿಗೆ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಗೊತ್ತಾಗುತ್ತದೆ. ಇದನ್ನೆಲ್ಲಾ ನೋಡಿದರೆ ನನಗು ಸುತ್ತದೆ ಇವರು ಮಾಡುವುದೆಲ್ಲಾ ಬರೀ ಭಾಷಣ ಅಯಿತೇ ಹೊತ್ತು ಅದರಿಂದ ದೇಶಕ್ಕೆ ಒಂದು ಅನುಕೂಲವಾಗಿಲ್ಲ ಎಂದು ನಾನು ಇದನ್ನು ನಾನು ಬಹಳ ವಿಷಾದದಿಂದ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ನನ್ನ ಅನೇಕ ಜನ ಸ್ನೇಹಿತರು ಹೇಳಿದರು ಹಳ್ಳಿಗಳಲ್ಲಿ ರೈತರಿಗೆ ಗುಳಕೊಟ್ಟರೆ ಗೊಬ್ಬರ ಕೊಡುವುದಿಲ್ಲ, ಗೊಬ್ಬರ ಕೊಟ್ಟರೆ ಬಿತ್ತನೆ ಬೀಜವನ್ನು ಕೊಡುವುದಿಲ್ಲ ಎಂದು. ರೈತನಿಗೆ ಅವಶ್ಯಕವಾಗಿ ಬೇಕಾಗಿರತಕ್ಕ ಈ ಮೂರು ವಸ್ತುಗಳನ್ನು ಕೊಡದೇ ಹೋದರೆ ಏತಕ್ಕೋಸ್ಕರವಾಗಿ ಇದಕ್ಕೆ ಒಂದು ಇಲಾಖೆ, ಒಬ್ಬ ಮಂತ್ರಿ? ಸರ್ಕಾರದಲ್ಲಿ ಇದು ಒಂದು ಖಾತೆ ಎಂದು ಏತಕ್ಕೆ ಇಟ್ಟು ಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ ನನಗೆ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ, ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಹದಿನೈದು ವರ್ಷಗಳಿಂದಲೂ ಈ ಒಂದೇ ಪಲ್ಲವಿ ಒಂದೇ ರಾಗವನ್ನು ಹಾಡುತ್ತಾ ಇರತಕ್ಕದ್ದಾಗಿದೆ. ಹಳ್ಳಿಗಳಲ್ಲಿ ಯಾರು ಹೆಚ್ಚಿನ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ವ್ಯವಸಾಯ ವನ್ನೇ ಜೀವನ ವೃತ್ತಿಯನ್ನಾಗಿ ಅವಲಂಬಿಸಿದ್ದಾರೋ ಅವರಿಗೆ ಈ ವ್ಯವಸಾಯ ಖಾತೆಯವರು ತಕ್ಕ ಅನುಕೂಲತೆಯನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಿಲ್ಲ. ನಿಜಗಳಲ್ಲಿ ಇರತಕ್ಕ ಜನಗಳಿಗೆ ಮನೆ ಬಾಡಿಗೆ ಆರೋಗ್ಯವನ್ನು ನೀರಿನ ಸೌಕರ್ಯ ಅವರ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ವಿದ್ಯಾಸೌಕರ್ಯವನ್ನು ಒದಗಿಸುತ್ತೀರಿ. ಉದ್ಯಾನವನಗಳನ್ನು ಬೇರೆ ಮಾಡಿಕೊಡುತ್ತೀರಿ. ಅಂದ ಮೇರೆ ನೀವು ನಿಜವಾಗಿ ರೈತರಿಗೋಸ್ಕರ ರಾಜ್ಯಭಾರ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೀರಾ! ರೈತರಿಗೆ ಅದೇ ರೀತಿ ಅನುಕೂಲವನ್ನು ಒದಗಿಸಿದ್ದೀರಾ, ಎಂದು ನಾನು ಪ್ರಶ್ನೆ ಹಾಕುತ್ತೇನೆ. ಅದರಿಂದ ನಿಮ್ಮ ದೃಷ್ಟಿ ಆ ರೈತರ ಕಡೆ ಸ್ವಲ್ಪ ಹರಿಯಿಲ್ಲ. ನಿಮ್ಮ ಕೈಯಲ್ಲಿ ಆಗದೆ ಇದ್ದರೆ ನಿಮ್ಮ ಸ್ಥಾನವನ್ನು ಬೇರೆ ಯಾರಿಗಾದರೂ ಬಿಟ್ಟು ಕೊಡಿ.

ಶ್ರೀ ಎಂ. ಎ. ಕೃಷ್ಣಪ್ಪ (ಕಂದಾಯ ಶಾಖೆಯ ಮಂತ್ರಿಗಳು).—ನೀವು ಬರುವ ಹಾಗಿದ್ದರೆ ಬಿಟ್ಟು ಕೊಡುತ್ತೇವೆ.

ಶ್ರೀ ಸಿ. ಜಿ. ಮುಕ್ಕಣ್ಣಪ್ಪ.—ನೀವು ಹುಟ್ಟಿದಾಗಲೇ ಮಂತ್ರಿಗಳಾಗಲಿಲ್ಲ. ಯಾವದೋ ಒಂದು ಮೂರೆಯಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿದ ರೈತರ ಮಕ್ಕಳು ನೀವು. ಈಗ ಅದಿ ಕಾರದವಿದ್ದೀರಿ, ನಾಳೆ ಆ ಜಾಗವನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಬಿಡಬೇಕಾಗಿ ಬರುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ಈಗಲೇ ಆ ಜಾಗವನ್ನು ಬಿಡಿ ಎಂದು ನಾನು ಕೇಳಲಿಲ್ಲ. ನೀವು ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಫರ್ಮ್ ರೈಜರ್ಸ್ ತರಿಸಿದ್ದರೂ ಸಹ ಅದನ್ನು ಹೆಚ್ಚು ಬೆಳೆಯುವುದಕ್ಕೆ ಉಪಯೋಗಿಸದೆ ಯಾರಿಗೆ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದೀರೋ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ. ಅವನ್ನು ಕೇವಲ ಬ್ಯಾಕ್‌ಮಾರ್ಕೆಟ್

ಮಾಡುವವರಿಗೆ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದೀರಿ. ಹಾಸನ ಜಿಲ್ಲೆಯಲ್ಲಿ ಯಾರಿಗೆ ಎಷ್ಟು ಗೊಬ್ಬರ ಕೊಟ್ಟೀರಿ, ಅದರಿಂದ ಎಷ್ಟು ಹಣ ಸಂಪಾದನೆ ಮಾಡಿದೀರಿ ಎನ್ನುವುದನ್ನು ಸ್ವಲ್ಪ ಕಣ್ಣು ತೆರೆದು ನೋಡಿದರೆ ನೀವು ಹೇಳಿರತಕ್ಕದ್ದು ಬರೀ ಭಾಷಣವಾಯಿತೇ ಹೊರತು ಇನ್ನೇನೂ ಇಲ್ಲ. ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಒಂದು ಕೈಯಲ್ಲಿ ಒಂದು. ಇವೊತ್ತಿನ ದಿವಸ ರೈತರಿಗೆ ಎಷ್ಟು ಗೊಬ್ಬರಬೇಕು, ಎಷ್ಟು ಫರ್ಮ್ ರೈಜರ್ಸ್ ಸಪ್ಲೈ ಮಾಡಬೇಕು ಎಂಬ ಪ್ರಶ್ನೆ ಬಂದರೆ ಹೊರಗಡೆಯಿಂದ ತರಿಸುತ್ತೀರಿ. ಅದನ್ನು ತಮಗೆ ಬೇಕಾದವರಿಗೆ ಕೊಟ್ಟು ಹಣವನ್ನು ಸಂಪಾದನೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೀರಿ. ಇದು ಸರಿಯೇ! ಇದರಿಂದ ಹೆಚ್ಚು ಆಹಾರವನ್ನು ಬೆಳೆಯುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಾಗುತ್ತದೆಯೇ, ಇದರಿಂದ ರೈತನಿಗೆ ಬೇಕಾದ ಸೌಲಭ್ಯಗಳು ಸಿಕ್ಕುತ್ತವೆಯೇ ಎಂಬುವನ್ನು ಸರ್ಕಾರದವರು ಸ್ವಲ್ಪ ಯೋಚನೆ ಮಾಡಬೇಕು. ಆ ಸೌಕರ್ಯಗಳನ್ನು ಅವರಿಗೆ ಕೊಡದೆ ಹಳ್ಳಿಯವರನ್ನು ನೀವು ಸಾಗು ಮಾಡಿ ಎಂದು ಹೇಳಿದರೆ, ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಆಹಾರವನ್ನು ಬೆಳೆಯಿರಿ ಎಂದು ಹೇಳಿದರೆ ಅವರು ಹೇಗೆ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ? ಅದರಿಂದ ಇನ್ನು ಮುಂದಾದರೂ ನಮ್ಮ ವರಗಾಲೇ ನಿಮ್ಮ ವರಗಾಲೇ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಆಹಾರವನ್ನು ಉತ್ಪನ್ನ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಯಾರೇ ಆಗಲಿ ಯಾವ ಬೇಧ ಭಾವವನ್ನು ಮಾಡದೆ ಸೌಕರ್ಯವನ್ನು ಒದಗಿಸಬೇಕು. ಅಗ್ರಿಕಲ್ಟರಲ್ ಖಾತೆಯಲ್ಲಿ ವ್ಯವಸಾಯ ಮಾಡತಕ್ಕ ಜನಗಳಿಗೆ ಒದಗಿಸತಕ್ಕ ಸೌಲಭ್ಯಗಳು ಸೌಲಭ್ಯವನ್ನು ಕಾಲ ಕಾಲಕ್ಕೆ ಒದಗಿಸಿದರೆ ಮಾತ್ರ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಆಹಾರವನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಬೆಳೆಯುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಾಗುತ್ತದೆ ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಇಲ್ಲ. ಆಹಾರದ ಕೊರತೆಯನ್ನು ನೀಗಬೇಕಾದರೆ ಯುದ್ಧ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಯಾವ ರೀತಿ ಎಲ್ಲಾ ಕಾನೂನುಗಳನ್ನೂ ಬಿಡಗೊತ್ತಿ ದೇಶದ ಜನಗಳನ್ನು ರಕ್ಷಣೆ ಮಾಡುತ್ತಾರೋ ಆ ರೀತಿ ವ್ಯವಸಾಯವನ್ನೇ ಅವಲಂಬಿಸಿರತಕ್ಕವರಿಗೆ ಈ ಕರ್ತವ್ಯದಲ್ಲಿ ಪಾರ್ ಎಫರ್ಸ್ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡಬೇಕು ಎಂದು ನಾನು ಸರ್ಕಾರದಲ್ಲಿ ಬಹಳ ವಿನಯದಿಂದ ಪ್ರಾರ್ಥನೆ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ಸಹಕಾರ ತತ್ವವನ್ನು ಈ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಇಂಪ್ಲಿಮೆಂಟ್ ಮಾಡಿದ್ದೇವೆ, ಸಹಕಾರ ತತ್ವವನ್ನು ಅವಲಂಬಿಸಿ ನಮ್ಮ ಸಮಾಜವನ್ನು ಕಟ್ಟುತ್ತಿದ್ದೇವೆ, ರೈತನು ಹೆಚ್ಚು ಆಹಾರವನ್ನು ಬೆಳೆಯುವುದಕ್ಕೋಸ್ಕರ ಬೇಕಾದ ವ್ಯವಸಾಯ ಸಲಕರಣೆಗಳನ್ನು ಸಹಕಾರ ಸಂಘಗಳ ಮೂಲಕ ರೈತನಿಗೆ ಒದಗಿಸುತ್ತಿದ್ದೇವೆ, ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಇವೊತ್ತಿನ ದಿವಸ ಈ ಸಹಕಾರ ಸಂಘಗಳು ಯಾವ ರೀತಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಿವೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಸ್ವಲ್ಪ ಕಣ್ಣು ತೆರೆದು ನೋಡಿದರೆ ಗೊತ್ತಾಗುತ್ತದೆ. ಈ ಸಹಕಾರ ಸಂಘಗಳಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲೆಲ್ಲಿ ಏನೇನು ನಡೆಯುತ್ತಿದೆ, ರೈತರಿಗೆ ಬೇಕಾದ ಗುಳೆ, ಗೋರ ಮತ್ತು ಬೀಜ ಮೊದಲಾದವುಗಳು ಅವನಿಗೆ ಸರಿ ಯಾಗಿ ತಲುಪುತ್ತಿವೆಯೇ ಅಥವಾ ಇಲ್ಲವೇ ಎಂಬುದನ್ನು ಯೋಚನೆ ಮಾಡಬೇಕು. ತುಮಕೂರು ಡೆವಲಪ್‌ಮೆಂಟ್ ಕೌನ್ಸಿಲ್‌ನಲ್ಲಿ ವ್ಯವಸಾಯದ ಇಲಾಖೆಯಿಂದ ಬಂದ ಸ್ಪೈಯರ್‌ಗಳನ್ನು ಯಾರಿಗೆ ಕೊಟ್ಟೀರಿ ಎಂದು ಕೇಳಿದರೆ, ಅವರು ಅಗ್ರಿಕಲ್ಟರಲ್ ಅನಿ ಸ್ಟೆಂಟ್ ಡೈರೆಕ್ಟರನ್ನು ತೋರಿಸುತ್ತಾರೆ. ಅವರನ್ನು ಕೇಳಿದರೆ ಎಕ್ಸಿಟೆನ್‌ಷನ್ ಆಫೀಸರಿಂದ ನಮಗೆ ರಿಪೋರ್ಟ್ ಬಂದಿಲ್ಲ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಎಕ್ಸಿಟೆನ್‌ಷನ್ ಆಫೀಸರನ್ನು ಕೇಳಿದರೆ ಅವರು ಎರೇಜರ್‌ವೆಲ್ ವರ್ಕರ್ಸ್‌ನಿಂದ ನಮಗೆ ರಿಪೋರ್ಟ್ ಬಂದಿಲ್ಲ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಹೀಗೆ ಒಬ್ಬರ ಮೇರೆ ಒಬ್ಬರು

(ಶ್ರೀ ಸಿ. ಜೆ. ಮುಕ್ಕಣ್ಣಪ್ಪ)

ತೋರಿಸುತ್ತಾರೆ. ಇಷ್ಟು ಅಧ್ಯಾಸನ ಆಗಬಾರದು. ಇದನ್ನು ಯೋಚನೆ ಮಾಡಿದರೆ ಈ ವ್ಯವಸಾಯದ ಇಲಾಖೆಯನ್ನು ಏತಕ್ಕೋಸ್ಕರ ಇಟ್ಟುಕೊಂಡಿದ್ದೀರಿ ಎಂದು ನನಗಾದರೂ ಅನಿಸುತ್ತದೆ. ಈ ವ್ಯವಸಾಯ ಖಾತೆಯಿಂದ ಜನಗಳಿಗೆ ರಾಭೆ ಇದೆಯೇ ಎಂಬುದನ್ನು ಸ್ವಲ್ಪ ಯೋಚನೆ ಮಾಡಬೇಕು. ಆದ್ದರಿಂದ ಇದರಲ್ಲಿ ತಕ್ಕ ರೋಪದೋಷಗಳನ್ನು ಸರಿಪಡಿಸಿ ಇದರಿಂದ ತಲೆತಕ್ಕ ಕಲ್ಯಾಣವಾಗುವ ಹಾಗೆ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಮಾಡ ಬೇಕು.

ಈ ಅಗ್ರಿಕಲ್ಚರರ್ ರಿಸರ್ಚ್ ಸ್ಟೇಷನ್‌ನಲ್ಲಿ ಒಳ್ಳೆಯ ಸುಧಾರಿತ ಬೀಜಗಳನ್ನು ತಯಾರುಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಅಧಿಕಾರಿಗಳನ್ನು ಇಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಸಿವಿಲ್ ಲನ್ಸನ್ನು ತೆಗೆದುನೋಡಿದರೆ ಅದರಲ್ಲಿ ಈ ಇಲಾಖೆಗೆ 436 ಜನ ಅಧಿಕಾರಿಗಳನ್ನು ತೋರಿಸಿದೆ. ಈ ಪೈಕಿ 56 ವೇತನಿಗಳನ್ನು ಭರ್ತಿಮಾಡದೆ ಹೋಗಿ ಇಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಈ 56 ವೇತನಿಗಳನ್ನು ಭರ್ತಿಮಾಡಿದ್ದರೆ ಯಾವ ಯಾವ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ಯಾರುಯಾರು ಕೆಲಸ ಮಾಡಬಹುದಾಗಿತ್ತೋ ಅವರಿಗೂಕೆಲಸ ಸಿಕ್ಕುತ್ತಿತ್ತು. ಆಯಾಯಾ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡುವವರು ತಪ್ಪು ಮಾಡಿದ್ದರೆ ಅವರನ್ನು ಹತ್ತೊಟುಯಲ್ಲಿ ಇಡಬಹುದಾಗಿತ್ತು. ವೇತನ ಸಿಕ್ಕಿರುವ ಬಗ್ಗೆ ಪ್ರತ್ಯ ಕೆಳದಾಗ ಏನೋ ಒಂದು ಉತ್ತರ ಹೇಳುತ್ತೀರಿ. ಅದನ್ನು ಕೇಳಿಕೊಂಡು ಹೋಗುತ್ತೇವೆ. ಈ 56 ವೇತನಿಗಳನ್ನು ಮೂರು ನಾಲ್ಕು ವರ್ಷಗಳಿಂದ ತುಂಬದೇ ಇರುವುದಕ್ಕೆ ಕಾರಣವೇನು? ತುಂಬಿದ್ದರೆ efficiencyಗೆ momentum gain ಮಾಡಲು ಸಾಧ್ಯ ಎರಲಲ್ಲವೇ? ರಾಜಕೀಯ ಕೈವಾಡ, ಏನೋ ಒಂದು ಹಿನ್ನೆಲೆ ಇದರಲ್ಲಿ ಇದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಈ ಅಧಿಕಾರಿಗಳಿಗೆ ಪ್ರವೇಷ ಕೊಡುವಾಗ ಖಾಲಿ ಬಿದ್ದ ಜಾಗ ಭರ್ತಿ ಮಾಡುವಾಗ ಯಾವ ರಾಜಕೀಯಕ್ಕೂ ತುತ್ತಾಗಬೇಡಿ, ಅವರವರ ಹಕ್ಕು ಯಾವ ಯಾವ ಅಧಿಕಾರಿಗಳಿಗೆ ಯಾವ ಯಾವ ರೀತಿ ಇದೆಯೋ ಅದರಂತೆ ಮಾಡಿ.

ಶ್ರೀ ಬಿ. ರಾಜಯ್ಯ.—1957ರಲ್ಲಿ ಇಂಟರ್ ಸ್ಟೇಟ್ ಸೀನಿಯಾರಿಟಿ ಲಸ್ಟ್ ಪೂರ್ವಜನಲ್ ಅಗಿ ಆಗಿತ್ತು. ಅಮೇರಿಕ ೧೯೬೦ರಲ್ಲಿ ಒಂದು ಲಸ್ಟ್ ಮಾಡಿದರು. ಅದರ ಮೇಲೆ ಕೆಲವು ಅಧಿಕಾರಿಗಳು ಹೈಕೋರ್ಟಿಗೆ ರಿಟ್ ಹೋದಮೇಲೆ ಮೈಸೂರು ಸರ್ಕಾರದವರಿಗೆ ಫೈನಲ್ ಲಸ್ಟ್ ಪಬ್ಲಿಷ್ ಮಾಡಲು ಅಧಿಕಾರವಿಲ್ಲ ಎಂದು ಹೇಳಿ ಆರ್ಡರ್ ಪಾಸ್ ಮಾಡಿದ್ದರಿಂದ ಈ ವಿಷಯವನ್ನು ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರದವರಲ್ಲಿ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗಿ ಫೈನಲ್‌ನೇ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ನಿಧಾನವಾಗಿದೆಯೇ ಹೊರತು ಯಾವ ರಾಜಕೀಯವೂ ಅದರಲ್ಲಿ ಇಲ್ಲ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ.

ಶ್ರೀ ಸಿ. ಜೆ. ಮುಕ್ಕಣ್ಣಪ್ಪ.—ಸ್ವಾಮಿ, ತಾಲ್ಲೂಕು ೨ ಬೊಡ್ಡೆಗಳಿಗೆ ಅಗ್ರಿಕಲ್ಚರರ್ ಎಕ್ಸ್ಟೆಂಷನ್ ಆಫೀಸನ್ನು ಎಂದು ಇರತ್ತಾರೆ. ಯಾರಾದರೂ ಮೇಲಿನ ಅಧಿಕಾರಿಗಳು ಬಂದರೆ ಸ್ಥಳದಲ್ಲಿ ರೈತರು ಬೆಳೆದಿರುವ ಮಣಿಸಿನಗಿಡ ಬದಲೇ ಗಿಡ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಡೆಮಾಸ್ಟ್ರೇಷನ್ ಮಾಡಿ ತೋರಿಸುತ್ತಾರೆ. ಬೆಳೆಗೆ ನೋಡಿದರೆ ನೀವು ಹೇಳುವ ಡೆಮಾಸ್ಟ್ರೇಷನ್ ಫಾರಂ ನಲ್ಲಿ ಯಾವುದೂ ಇರುವುದಿಲ್ಲ. ಇದಕ್ಕಿಂತಲೂ ದುರ್ದೈವ ಇನ್ನೊಂದು ಉಂಟೇ ಅವರೂ ನಮ್ಮ ದೇಶದವರೇ, ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯದವರೇ, ನಮ್ಮ ಬೆಳೆ

ದವರೇ. ನಮ್ಮ ರೈತನ ಹಟ್ಟಿಯಲ್ಲೇ ಹುಟ್ಟಿದವರು. ಏನಾದರೂ ಅವರಲ್ಲಿ ಅಂಕ ಅಂಶಗಳಿವೆಯೇ? ೩, ೭, ೬ ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತೀರಿ ಎಲ್ಲವೂ ವರೆಗೂ ಈ ರೋಗ ಹೋಗುವುದಿಲ್ಲ—ಈ ಸುಳ್ಳು ಅಂಕಗಳನ್ನು ನಂಬಿವು—ಅಲ್ಲಿಯವರೆಗೂ ನಿಮ್ಮನ್ನು ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಮೋಸ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಮೋಸ ಮಾಡಿದ್ದೇ ಆದರೆ ಈ ಅಂಕ ಅಂಶಗಳ ಆಧಾರದ ಮೇಲೆ ದೇಶದ ಪ್ರಗತಿ ಸಾಧಿಸುವುದಕ್ಕಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಎಷ್ಟು ದೂರ ನಂಬಬಹುದೋ ಅಷ್ಟು ದೂರ ನಂಬಬಹುದೇ ಹೊರತು ಇದು ಬಹಳ ಸತ್ಯ ಎಂದು ನಂಬುವುದಕ್ಕಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಪಶು ಸಂಗೋಪನೆ ಆಗಬೇಕು, ಈ ದನ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಆಗಬೇಕು, ಇದು ಬೆಳೆಯಬೇಕು. ನಿಜ, ಇವುಗಳು ಮೇಯುವುದಕ್ಕೆ ಏನಾದರೂ ಜಾಗ ಬಿಟ್ಟಿದ್ದೀರಾ?

ಶ್ರೀ ಎಂ. ವಿ. ಕೃಷ್ಣಪ್ಪ.—ಜನಗಳಿಗೆ ಇಲ್ಲದಿರುವಾಗ ದನಗಳಿಗೆ ಎಲ್ಲಿ?

ಶ್ರೀ ಸಿ. ಜೆ. ಮುಕ್ಕಣ್ಣಪ್ಪ.—ಹಾಗಾದರೆ ಯಾಂತ್ರಿಕ ರಣವಾಡಿ. ಪಂತ್ರ ತಂದು ಹಾಕಿ. ಯಾರೂ ಕೂಡ ದನ, ಕರು, ಕತ್ತೆ, ಸಾಕವೇಡಿ ಎಂದು ಹೇಳಿಲ್ಲ. ಒಂದು ಕಡೆ ಕೋಳಿ, ಒಂದು ಕಡೆ ಕುರಿ, ಒಂದು ಕಡೆ ಎತ್ತು, ಒಂದು ಕಡೆ ಹನು ಸಾಕಿ ಅನ್ನುವುದು ಇನ್ನೊಂದು ಕಡೆ ಭೂಮಿಯನ್ನು ಉಳುಮೆಗೆ ಕೊಡುವುದು ಇದು ಯಾವ ನ್ಯಾಯ? ಅಮೆರಿಕಾ ದೇಶದಲ್ಲಿರುವಂತೆ ಯಂತ್ರಗಳನ್ನು ಕೊಡಿ. ಕೋ-ಆಪರೇಟಿವ್ ಫಾರ್ಮ್‌ಗೆ ಜಾರಿಗೆ ತಂದು ಬೇಕಾದಹಾಗೆ ವ್ಯವಸಾಯಮಾಡಿ. ಅದು ಬಹಳ long range policy. ದೇಶದಲ್ಲಿ ಇತರರು ಯಾರೂ ಅಧಿಕಾರಕ್ಕೆ ಬರಬಾರದು, ಅವರನ್ನು ಬುಡಸಹಿತ ಕಿತ್ತುಹಾಕಬೇಕೆಂದು ಒಳನಂಟು ನಡೆದಿದೆ. ಹೀಗೆ ಹೇಳಿದರೆ ತಾವೇನು ಹೇಳುತ್ತೀರಿ? ನೀವೇ ಬಂದು ಬಿಡಿ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತೀರಿ, ಬಂಡಿತ ಬಹಳ ಒಳ್ಳೆಯ ಉತ್ತರ. ಬರದೇ ಏನು! ಪಶು ಸಂಗೋಪನ ತಮ್ಮ ಕೈಯಲ್ಲಿ ಇದೆ! (ಶ್ರೀಮಾನ್ ಎಂ. ವಿ. ಕೃಷ್ಣಪ್ಪನವರನ್ನು ಉದ್ದೇಶಿಸಿ) ಶ್ರೀಮಾನ್ ರಾಮೇಗೌಡರು ಹೇಳಿದ ಹಾಗೆ ತಾವು ಗೋಪಾಲ ಕೃಷ್ಣ, ಶೇಷಶಯನ, ಕ್ಷೀರಸಾಗರ ಎಂದು ಯಾವುದಾದರೂ ಆಗಲಿ.....

ಶ್ರೀ ಎಂ. ವಿ. ಕೃಷ್ಣಪ್ಪ.—ನೀವು ಮುಕ್ಕಣ್ಣನೂ ಅಲ್ಲ, ನಾನು ಗೋಪಾಲಕೃಷ್ಣನೂ ಅಲ್ಲ. ... (ನಗು!)

ಶ್ರೀ ಸಿ. ಜೆ. ಮುಕ್ಕಣ್ಣಪ್ಪ.—ನಾನು ಮುಕ್ಕಣ್ಣನಲ್ಲ ನಿಜ! ಮುಕ್ಕಣ್ಣ ಮೂರನೇ ಕಣ್ಣನ್ನು ಬಿಟ್ಟರೆ ಎಲ್ಲವೂ ಸುಟ್ಟು ಭಸ್ಮವಾದೀತು! ನಾನು ಉರಿಗಣ್ಣ. ಅದಕ್ಕೇ ನನ್ನ ಮಾತು ಕೇಳಿ. ನನ್ನಂತೆಯೇ ನೀವೂ ಗೋಪಾಲ ಕೃಷ್ಣರಾಗಬಹುದಲ್ಲ! ತಮ್ಮ ಕೈಯಲ್ಲಿರತಕ್ಕ ಪಶು ಸಂಗೋಪನ ಶಾಖೆಯಲ್ಲಿ ರೈತರಿಗೆ ಏನು ಅನ್ಯಾಯವಾಗುತ್ತಾ ಇದೆ ನೋಡಿ. ಅದು ಸ್ವಲ್ಪ ಸರಿಯಾಗಿ ಇರಲಿ. ಅಮೃತ ಮಹರ್ ಕಾವಲನ್ನು ಯಾರುಯಾರಿಗೋ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗಿ ತಮ್ಮವರಿಗಲ್ಲಾ ಬಳುವಳಿಯಾಗಿ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದೀರಲ್ಲಾ ಇದು ಸರಿಯೇ? ಈ ದುರ್ವ್ಯವಹಾರ ನೋಡಿ. ೫೦೦-೬೦೦ ಎಕರೆ ಕೊಟ್ಟು ಅಲ್ಲಲ್ಲಾ ಜೋಳ, ನವಜೆ ಬೆಳೆದುಕೊಂಡು ರಾಭೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾ ಇದ್ದಾರೆ. ಅಮೃತ ಮಹರ್ ಕಾವಲು ಇರುವುದು ಏಕೆ? ಹುಲ್ಲು ಬೆಳೆಸಿದರೆ ತಾನೆ ಅದರಿಂದ ಉಪಯೋಗವಾಗುವುದು! ಇದನ್ನು ತಾವು ನೋಡಿದ್ದೀರಾ! ಕಾಂಗ್ರೆಸ್‌ನವರೇ, ಪಿ.ಎಸ್.ಪಿ. ಅವರೇ, ಸ್ವತಂತ್ರರೇ ಮುಕ್ಕಣ್ಣಪ್ಪನೇ ಎಂದು ನೋಡಿ ಕಾಂಗ್ರೆಸ್‌ನವರಾದರೆ, "Let him be granted a few acres" ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತೀರಿ.

ಅದೇ ಮುಕ್ಯಾಂಗವು ಅಂದರೆ "ಅಮೇರಿಕೆಗೆ ದುಕ್ಕೊಂದು ಬನ್ನಿ ನೋಡೋಣ" ಅನ್ನುತ್ತೀರಿ. ನಿಮ್ಮದು ಒಂದೇ ಒಂದು ದೃಷ್ಟಿ. ದೇಶದಲ್ಲಿ ಒಳ್ಳೆಯದಾಗಬೇಕು, ದೇಶದ ಕಲ್ಯಾಣವಾಗಬೇಕು, ಬಡತನ-ಹೋಗಬೇಕು, ದೇಶದಲ್ಲಿ ನಾವೂ ನೀವೂ ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಅನ್ನ, ಬಟ್ಟೆ, ವಾಸಕ್ಕೆ ಮನೆ ದೊರೆಯಬೇಕು ಎಂದು ಹೇಳಿಯೋಜನೆಗಳನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೀರಿ. ಹಾಗಿರುವಾಗ ನಮ್ಮವರು, ತಮ್ಮವರು ಎಂದು ಅಮೃತಮಹರ್ ಕಾವಲಿನಲ್ಲಿ ಬಳುವಳಿ ಏಕೆ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದೀರಿ? ಇಷ್ಟಾದರೂ ನಿಮ್ಮವರು ನಿಮ್ಮನ್ನು ಅನ್ನುವುದು ಬಿಡುತ್ತಾರೇನು? ಒಂದು ಕಥೆ ಜಾಕೆಕ್ಕೆ ಬರುತ್ತದೆ. ಒಬ್ಬ ನೈಜಾಮ್ ಏನು ಮಾಡಿದ ಅಂದರೆ ಅರ್ಧ ರಾಜ್ಯ ಮಗಳಿಗೆ ಕೊಟ್ಟು ವದುವೆ ಮಾಡಿದ. ಮಗಳು ಆಳಯ ಹನಿಮೂನಿಗೆ ಹೋದರು. ಗ.ದಾರ ಹೊಡೆಯಬೇಕಾಗಿತ್ತು. ಆಳಯ ನ ತ್ರಿಗಗೆ ಹುಡುಕಾದಿದ ನು ತ್ರಿಗಗೆ ಸಿಕ್ಕಲಿಲ್ಲ. ಸುತ್ರಿಗೆ ಕೊಟ್ಟಿರುತ್ತಾ. ಅದಕ್ಕೆ ಅವನು ಹೆಂಡತಿ ಕಡೆಗೆ ನೋಡಿ 'ಕ್ಯಾ ತುಮ್ಮಾರಾ ಬಾವಾದಿಯಾ' ಎಂದನಂತೆ. (ನಗು!) ಹೀಗೆ ನೀವು ಏನು ಮಾಡಿದರೆ ತಾನೆ ಏನು? ದೇಶಕ್ಕೆ ಏಕೆ ಈ ರೀತಿ ಅನ್ಯಾಯ ಮಾಡುತ್ತೀರಿ? ನಿಮ್ಮ ವರಿಗೆ ಸಹಾಯ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ ದನಗಳನ್ನು ಕಷ್ಟಕ್ಕೆ ಸಿಕ್ಕಿಸುತ್ತೀರಿ. ಅಮೃತಮಹರ್ ಕಾವಲು ಏನಿತ್ತು ಅದನ್ನು ಬಹಳ ಬಂದೋಬಸ್ತಾಗಿ ಮೊದಲ ಸಿಂದಲೂ ಕಾಪಾಡಿಕೊಂಡು ಬಂದಿದ್ದರು. ಈಗಲೂ ಕೂಡ ಅದರ ಕಡೆಗೆ ಹೆಚ್ಚು ಲಕ್ಷ್ಯ ಕೊಡಿ.

ಮೂರು ವರ್ಷಗಳ ಕೆಳಗೆ ಸ್ವಡ್ ಫಾರಂನಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿದ ಕುದುರೆಯನ್ನು ವೈನೋರು ಸಂಸ್ಥಾನದ ಇನ್ಸ್ಪೆಕ್ಟರ್ ಜನರಲ್ ಆಫ್ ಪೊಲೀಸ್ ಅವರು ತಮ್ಮ ಹೆಂಡತಿಯ ಹೆಸರಿನಲ್ಲಿ ಖರೀದಿ ಮಾಡಿದರು. ಒಂದು ಮಂತ್ರಿಮಂಡಲ ಹೋಗಿ ಮತ್ತೊಂದು ಮಂತ್ರಿ ಮಂಡಲ ಬಂದು ತಾವು ಮಂತ್ರಿಗಳಾದಿರಿ, ಇದು ವರೆಗೂ ಇದಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ಪಶ್ಚೆ ಒಂದಕ್ಕೆ ಉತ್ತರ ಬರಲಿಲ್ಲವಲ್ಲ! ಕುದುರೆ ಮರೆಯನ್ನು ಅವರಿಗೆ ಮಾಂಟು ಮಾಡಿರುವುದು ನ್ಯಾಯವೇ! ತಮ್ಮ ಅಧ್ಯಕ್ಷತೆಯಲ್ಲಿ ಕುಣಿಗರ್ ಸ್ವಡ್ ಫಾರಂಗೆ ಒಂದು ಕಮಿಟಿ ರಚನೆ ಮಾಡಿದ್ದೀರಿ. ಅದರಲ್ಲಿರುವವರೆಲ್ಲಾ ಬೆಂಗಳೂರಿನವರೇ! ಆ ಸ್ಥಳದವರು ಯಾರೂ ಇರಲಿಲ್ಲವೇ? ಕಂಡವರು, ಕೇಳಿದವರು; ಕುದುರೆಗೆ ಹುಲ್ಲು ಹಾಕಿದವರು, ಮಾಲೀಕರು ಮಾಡಿದವರು, ಕುದುರೆಯ ವ್ಯವಹಾರ ತಿಳಿದವರು ಯಾರೂ ಇರಲಿಲ್ಲವೇ? ಯಾರು ಯಾರನ್ನೋ ಹಾಕಿದ್ದೀರಿ. ನಿಮಗೆ ಬೇಕಾದಂಥ ಸ್ವವರ್ಧನೆ, ಎಂ.ಎಲ್.ಎ., ಎಂ.ಎಲ್.ಸಿ. ಆ ಸ್ಥಳದವರು ಯಾರೂ ಇರಲಿಲ್ಲವೇ?

ಶ್ರೀ ಎಂ. ವಿ. ಕೃಷ್ಣಪ್ಪ.—ಯಾವಾಗ ಮಾಡಿದ್ದು?

ಶ್ರೀ ಸಿ. ಜೆ. ಮುಕ್ತಾಂಗಪ್ಪ.—ಮೊನ್ನೆ ಮಾಡಿದ್ದು. ಶ್ರೀಯುತರಾದ ಆರ್. ಸುಬ್ಬಣ್ಣ, ಎಲ್. ಎಸ್. ವೆಂಕಾಚರಾವ್ ಇವರನ್ನೆಲ್ಲಾ ಹಾಕಿದ್ದೀರಿ. ಇದೊಂದು ದೊಡ್ಡ farce. ಹದಿನೈದೇ ದಿನದ ಕಳಗಿನ ಪತ್ರಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಏನು ನಡೆದಿದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ನೋಡಿದರೆ ಯಾರು ಹೆಚ್ಚಿನ ಮಾಹಿತಿ ಇಚ್ಛಿಸಿಕೊಂಡಿರುತ್ತಾರೋ, ಡೈರೆಕ್ಟ್ watch dog ಆಗಿರುತ್ತಾರೋ ಅಂಥವರನ್ನೇ ಕಮಿಟಿಯಲ್ಲಿ ಹಾಕಿ.....

ಶ್ರೀ ಎಂ. ವಿ. ಕೃಷ್ಣಪ್ಪ.—Race clubಗೆ ಸಂಬಂಧ ಪಟ್ಟಂತೆ ಯಾವ ಒಂದು ಕಮಿಟಿ ಆಗಿತ್ತೋ ಅದನ್ನು ಕುಣಿಗರ್ ಸ್ವಡ್ ಫಾರಂಗೆ ಅದಕ್ಕೂ ಎಂದು ತಿಳಿದು ಕೊಂಡಿದ್ದೀರಿ.

ಶ್ರೀ ಸಿ. ಜೆ. ಮುಕ್ತಾಂಗಪ್ಪ.—ಕುಣಿಗರ್ ಸ್ವಡ್ ಫಾರಂಗೆ ಅಡ್ವೈಸರಿ ಕಮಿಟಿ ಸರ್ಕಾರ ನೇಮಕ

ಮಾಡಿದ್ದರಲ್ಲಿ ಕುಣಿಗರ್ ಸವರು ಯಾರೂ ಇಲ್ಲ. ಕಣ್ಣಿನಲ್ಲಿ ಕಣ್ಣಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ನೋಡಿದ್ದೇನೆ. ಶ್ರೀಮಾನ್ ಕೃಷ್ಣಪ್ಪನವರಿಗೆ ಬಹಳ ಏನೆಯದಿಂದ ಪ್ರಾರ್ಥನೆ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ. ಇನ್ನು ಬ್ರಿಡಿಂಗ್ ಬುಲ್ಸ್ ಕೊಡುತ್ತೀರಿ. ಈ ಹೋರಿಗಳನ್ನು ಹಂಚುವಾಗಲೂ ಕೂಡ ಕಾಂಗ್ರೆಸ್‌ನವರಿಗೆ ಕೊಡಬೇಕೇ, ಮುಕ್ತಾಂಗಪ್ಪನಿಗೆ ಕೊಡಬೇಕೇ ಎಂಬುದು ಬಂದಾಗ ಕಾಂಗ್ರೆಸ್‌ನವರಿಗೆ ಕೊಡಿ ಎನ್ನುತ್ತೀರಿ. ಇದು ಬೇಡ ಯಾವನು ಹೋರಿ ಸಾಕುತ್ತಾನೋ, ಯಾವನು ತಳಿ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಪಡಿಸುತ್ತಾನೋ ಅಂತಹವನಿಗೆ ಕೊಡಿ. ನಮ್ಮ ಜಿಲ್ಲೆಯಲ್ಲಿ ಕೊಟ್ಟಿರುವುದನ್ನು ನೋಡಿದರೆ ನೂರಕ್ಕೆ ೭೫ ರಷ್ಟು ನಿಮಗೆ ಬೇಕಾದವರಿಗೆ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದೀರಿ. ಏಕೆ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ ಎಂದರೆ ಯಾರಿಗಾದರೂ ಕೊಡುವಾಗ ಅದರಲ್ಲಿ ಯಾರಿಗೆ ಅಭಿರಾಜ್ ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಜಾಸ್ತಿ ಇದೆ, ದುರುಪಯೋಗ ಮಾಡುವುದಿಲ್ಲ ಅಂತಹವರಿಗೆ ಕೊಡಿ. ಇದನ್ನು ಸ್ವಲ್ಪ ಯೋಚನೆ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಕೇಳುತ್ತೇನೆ.

12-30 P.M.

Fisheries, ಎಂದರೆ, ಮೀನುಗಾರಿಕೆಯ ವಿಚಾರವನ್ನು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. Agriculture, Animal Husbandry and Fisheries should go together. ಅದರ ಈ ಇಲಾಖೆಗಳು, ಸರ್ವಶ್ರೀ ರಾಜಯ್ಯನವರು, ಕೃಷ್ಣಪ್ಪನವರು ಮತ್ತು ನಾರಾಯಣ ಗೌಡರು, ಈ ಮೂರು ಜನರಿಗೆ ಹಂಚಿ ಹೋಗಿವೆ. ವ್ಯವಸಾಯ, ಪಶುಸಂಗೋಪನ, ಮೀನುಗಾರಿಕೆ ಈ ಮೂರೂ ಜೊತೆಯಲ್ಲಿರಬೇಕು. ಈಗ ಇವನ್ನು ಹರಿದು ಹಂಚಿರುವುದರಿಂದ, ಉತ್ತರ, ದಕ್ಷಿಣ, ಪಶ್ಚಿಮ ಹೀಗೆ ಬೇರೆಬೇರೆಯಾಗಿ, ಎತ್ತು ಏರಿಗಳೆದರೆ ಕೋಣ ನಿರೀಕ್ಷೆಯಿರುತ್ತದೆ ಎನ್ನುವಂತಾಗಿದೆ.

ಶ್ರೀ ಎಂ. ವಿ. ಕೃಷ್ಣಪ್ಪ.—ಮೀನುಗಾರಿಕೆ ಮತ್ತು ವ್ಯವಸಾಯಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧವಿಲ್ಲ.

ಶ್ರೀ ಸಿ. ಜೆ. ಮುಕ್ತಾಂಗಪ್ಪ.—ಇದನ್ನೇ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದೇನೆಂದರೆ, fisheriesಗೆ ಎಷ್ಟು ಹಣವೆಂಬುದನ್ನು ಈ ಡಿಪ್ಯಾಂಡ್‌ನಲ್ಲಿ ಕೊಟ್ಟಿಲ್ಲ. ಅವರು Coast fisheriesಗೆ ಸಹಾಯ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಕೇಳಿದರೆ ಹಣಕಾಸಿನ ಇಲಾಖೆಯವರು ಏನೋ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ.

ಶ್ರೀ ಎಚ್. ಆರ್. ಕೇಶವಮೂರ್ತಿ.—Fisheries ಇಲಾಖೆಯ State officer ಯಾರು?

ಶ್ರೀ ಬಿ. ರಾಜಯ್ಯ.—ಶ್ರೀ ಕರ್ಯಾಣಿ ಎನ್ನುವವರು ಡೈರೆಕ್ಟರು.

ಶ್ರೀ ಸಿ. ಜೆ. ಮುಕ್ತಾಂಗಪ್ಪ.—ಈ ಮೂರು ಇಲಾಖೆಗಳನ್ನೂ ಒಬ್ಬರ ಕೈಯಲ್ಲಿ ಕೊಡಬೇಕಾದುದು ಅಗತ್ಯ. ಇವು ಮುಖ್ಯ ಖಾತೆಗಳು.

ಶ್ರೀ ಎಂ. ವಿ. ಕೃಷ್ಣಪ್ಪ.—ಮುಖ್ಯ ಖಾತೆಗಳೆಂದೇ ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಮಂತ್ರಿಗಳಿಗೆ ಕೊಟ್ಟಿರುವುದು.

ಶ್ರೀ ಸಿ. ಜೆ. ಮುಕ್ತಾಂಗಪ್ಪ.—ಶ್ರೀಮಾನ್ ಕೃಷ್ಣಪ್ಪನವರು ಹತ್ತುವರ್ಷ ಕಾಲ ಕೇಂದ್ರಸರ್ಕಾರದಲ್ಲಿರುತ್ತಾ, ಬಹಳ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಮಾಡುತ್ತಾರೆಂದು ನಾವು ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿದ್ದರೆ, ಇವರು ಇನ್ನೂ ಅಧ್ಯಾತ್ಮ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ! (ನಗು) ಈ ಮೂರನ್ನೂ ಒಬ್ಬ ಮಂತ್ರಿ ಕೈಗೆ ಕೊಡಿ ಎಂದು ನಾನು ಹೇಳುತ್ತಿರುವುದು, ಇದು ಬಿಟ್ಟು ಅವರ ಮನಸ್ಸಿಗೆ ಬಂದ ಹಾಗೆ ಮಾಡಿದರೆನು ಪ್ರಯೋಜನ?

ಶ್ರೀ ಎಚ್. ಆರ್. ಕೇಶವಮೂರ್ತಿ.—ಜಪಾನಿನಲ್ಲಿ ಬತ್ತದ ಗಡ್ಡೆಯಲ್ಲಿ ಮೀನು ಸಾಕುತ್ತಾರೆ; ಇಲ್ಲಿಯೂ ಹಾಗೆಯೇ ಮಾಡಿ ಈ ಖಾತೆಯನ್ನು ವ್ಯವಸಾಯದ ಇಲಾಖೆಗೆ ಕೊಡಬಹುದು.

ಶ್ರೀ ಸಿ. ಜೆ. ಮುಕ್ಕಣ್ಣಪ್ಪ.—ಹಣಕಾಸಿನ ಇಲಾಖೆಗೆ ಇದ್ದಲ್ಲಿ ಏನು ಗೊತ್ತಾಗುತ್ತದೆ? ಒಡ್ಡು ತಯಾರುಮಾಡುವ ಡೆಪ್ಯುಟಿ ಸೆಕ್ರೆಟರಿ ಯಾವ ಯಾವ ಇಲಾಖೆಗೆ ಎಷ್ಟೆಷ್ಟು ಬೇಕಾಗುತ್ತದೆಂದು ದೇನು ತಿಳಿಯುತ್ತದೆ? ಮಂತ್ರಿಗಳು ಇಲ್ಲಿ ಬಂದು "On the recommendation of the Governor I move..." ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಶ್ರೀಮಾನ್ ಕೃಷ್ಣಪ್ಪನವರನ್ನು ಬಳಸಿದ ಒಬ್ಬರೂ ವಂತ್ರಿಮಂಡಲದಲ್ಲಿದ್ದಾರೆ, ಇವರೂ ಇದ್ದಾರೆ. ಇವರಿಂದ ದೇಶಕ್ಕೆ ಒಳ್ಳೆಯದಾಗುತ್ತದೆಂದು ನಿರೀಕ್ಷೆ ಸಿದ್ಧಾರೆ. ಹೀಗಿರುವಾಗ ವ್ಯವಸಾಯ, ಪಶುನಂಗೋಪನೆ, ಮೀನುಗಾರಿಕೆ ಇವೆಲ್ಲವೂ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಗೆ ಬರಬೇಕಾದರೆ ಇವಕ್ಕೆ ಐನ್ಮೂರು ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿ ಒದಗಿಸಿ ಇವುಗಳ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಯನ್ನು ಸಾಧಿಸಿ ಒಳ್ಳೆಯ ಹೆಸರನ್ನು ಪಡೆಯಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಿ ನನ್ನ ಮಾತನ್ನು ಮುಗಿಸುತ್ತೇನೆ.

MR. DEPUTY SPEAKER.—There are so many Members still wishing to take part in the debate. Shall we sit up to 1 o'clock?

HON'BLE MEMBERS.—Yes.

Sri H. R. KESHAVAMURTHY.—We may sit up to 1-30 P.M.

Sri M. V. KRISHNAPPA.—We may sit up to One o'clock.

MR. DEPUTY SPEAKER.—Then I will have to curtail the time limit still more. I will fix it at ten minutes, but it will be better if each member takes only five minutes.

Sri D. PARAMESWARAPPA.—Sir, you may remember that the Father of the Nation Gandhiji once said that to the millions of people who go without two meals a day the only acceptable form in which God appears to them is food. So the problem of food is very important especially in a country where the population is growing at a great speed. So in order to increase food production it is very necessary that agriculture is developed to a great extent in this country. If we examine our achievements during the last two plan periods, they are very depressing. It is a happy augury that in the Third Plan, a comparatively larger amount is going to be spent on agricultural improvement, but still I submit that the amount allotted for agriculture is very very meagre and is not at all sufficient. I suggest that a greater amount should be allotted for

agricultural improvement. Indian economy is faced with so many drawbacks. One of them is fragmentation of land. So long as our society is having this partition system, fragmentation cannot be avoided. So we have to formulate certain plans to prevent fragmentation and for that the Act needs to be amended. The land reform laws that have been made are very detrimental to our joint family system. This fragmentation is due to changes in society which is undergoing partition for so many years. To improve our food situation we need about ten lakh tons of foodgrains and we are depending mainly upon foreign countries for that. In order to achieve self-sufficiency in foodgrains we have formulated so many schemes and allotted huge amounts. My appeal to those concerned with agriculture is to see that the amounts allotted are spent very cautiously and not misused for any other purpose. One member said that Indian agriculture was a gamble with monsoon because it depended upon the vagaries of monsoon. Therefore, Government have taken up major and minor irrigation projects. So far as minor irrigation is concerned, it is accepted that irrigation by wells and pumps is better. My submission is that in the working of these plans much of the amount goes to the pockets of the unscrupulous contractors and officials and there is no check on this by the technical authorities. So, so far as minor irrigation is concerned, I suggest that there should be a check by the technical authorities on the amount spent on minor irrigation projects.

The other suggestion I wish to make is that in order to prevent fragmentation, soil conservation measures should be taken. This has been suggested by the Planning Commission also and Government is contemplating to bring about some sort of legislation. The soil has lost its fertility on account of various reasons, one of them being that, on account of heavy floods, erosion takes place and the upper layer of the soil which forms the most fertile part of the soil is washed away by floods. So, the land has lost its fertility and

in order to improve the fertility of the soil, we have to put fertilizers like nitrogenous fertilisers to the soil.

Now, the fertilisers are being distributed to the agriculturists through co-operative societies. They are not properly distributed. They do not reach the agriculturists directly. They are distributed through some agents who take advantage of the ignorance of the agriculturists and sell the same in the black market. If the Hon'ble Minister for Agriculture requires any information in this behalf, I am prepared to furnish it to him. This system of distributing fertilisers through the co-operative societies should be put an end to for the reasons I have already stated and it must be distributed in such a manner that the fertiliser reaches the agriculturists who are in need of it directly.

In the Third Plan there is a proposal to start fifty more Seed Farms. There are already fifty-six of them and the object is to provide agriculturists with improved seed. I do not know whether the agriculturists have got any information about the achievements or the working of those seed farms. I hope the Hon'ble Minister will give a satisfactory answer while replying. I am told that these seed farms are not working properly and there is no information available to any of us as to their achievements and the quantity of seeds being distributed every year. The Hon'ble Minister should see that improved seeds and improved implements are supplied to the agriculturists direct and that the intermediaries are done away with.

Sri Y. MANJAYA SHETTY (Baindur).—Mr. Speaker, Sir, while supporting the demands under discussion, I wish to make a few observations for the kind consideration of the Government.

Mysore State has vast fisheries resources and there is tremendous scope for development if proper steps are taken by the Government. If properly and efficiently developed, it would bring triple benefits to the people of this State. In the first place, we will be able to have additional quantity of valuable food. Secondly, a large

number of people can get employment. Thirdly, our Government will be able to earn foreign exchange by the export of fish and fish products. There has been, no doubt, earnestness and sincerity on the part of the Government since the Reorganisation of States for the development of Fisheries. Much has been done and yet much more has to be done during the Third Five-Year Plan. During this plan period either some of the schemes taken up during the Second Plan period have been carried over or new schemes have been sponsored. During this plan period, fishery scheme like training of fishermen in mechanised fishing boats and supply of mechanised fishing boats to them will have to be intensified in order to enable them to catch more quantity of fish and thereby improve their economic condition. Apart from this more fishery roads will have to be constructed so as to enable them to transport fish from the fishing hamlets to the marketing centres. Apart from this, more ice and cold storages have to be provided for. Quick transport facilities to transport fish to marketing centres have to be provided for. Besides, more fisheries schools and training centres have to be opened. Not only that, existing schools and training centres have to be upgraded. The Development of fisheries in C.D. Blocks have to be intensified. All the children attending fishery schools have to be provided with free mid-day meals. Apart from this, the schemes which have been carried over from the Second Plan and the schemes which have not been thought of while framing the Third Plan, have also to be taken up. For example, schemes like the setting up of fish processing training centre at Mangalore with Japanese assistance and the extension of the Indo-Norwegian Project to the Mysore State have to be taken up and implemented. All these schemes require finance. But what is the finance provided for during the Third Plan for the development of Fisheries? It is only Rs. 130 lakhs; it is meagre. During the first year of the Third Plan about Rs. 1½ lakhs was provided and during the current year I find that only Rs. 17½ lakhs are

(SRI Y. MANJAYA SHETTY)

provided in the Budget. As some of the members have suggested, it is inadequate. If the Government is really interested, in the development of Fisheries, I submit respectfully that for carrying on the fisheries development programme for the current year another twenty lakhs of rupees are needed. I wish the Government takes an early decision in the matter and provides more funds for the development of a very important industry. More than one lakh of fishermen are engaged in fishing industry in the coastal area of South Kanara and North Kanara Districts. Most of the members may be surprised to hear of it because they are not aware of it. Due to the poor catch of fish last year, the fishermen were in great distress, and our Government came to their rescue and granted them short-term loans. Each fisherman family was given a sum of Rs. 200 as loan, but they have been asked to pay it by instalments commencing from the month of September of this year. It would be impossible for them to pay the instalments from September onwards because the fishing season commences from October. So, I earnestly request the Government to postpone the payment of instalments by those fishermen at least by three months. Apart from this, it is necessary that the fishermen in the coastal areas should be granted long-term loans to purchase fishing boats and fishing equipment like nets, etc.—As lakhs of persons are interested in this industry and as they are poor, they deserve long term loans and assistance from the Government. Provision should be made in the Budget for that also. There is a great demand by fishermen for training in mechanised fishing boat. As I have already said it would enable them to undertake fishing in deep sea and catch more fish and thereby improve their economic condition. At present there is facility to offer training only for eighty fishermen per year. What a miserable state of affairs it is? When there are lakhs of persons interested in fishing,

if the Government provides training for eighty fishermen, I do not know how many centuries the Government would require to train all these fishermen and improve their condition. Especially, this year, I am told more than a thousand fishermen have come forward with their applications seeking admission to these training institutions and hardly forty persons were, selected for this training. At this rate, as I have already said, the problem of training could not be solved in the near future. Apart from this, I find in the book published by Government that during the Third Five-Year Plan, they are thinking of constructing only 150 mechanised boats for the purpose of supplying the same to fishermen. If during the course of five years 150 boats are to be supplied, it would be beneficial only to 300 to 400 fishermen who are trained. That should not be the case. This problem should be looked at a practical point of view. I wish the Government start more training centres and give training to more fishermen and also supply a large number of mechanised boats to them. For the transport of fish from the coastal area to market centres so as to fetch good price for the catches, it is necessary to provide insulated vans. Besides, cold storages in important centres of the State should be established to preserve fish. There is a scheme like this. But the scheme should be implemented vigorously.

Now coming to the Animal Husbandry Department, I am sorry to say that many of the Veterinary dispensaries are without doctors. This is not the fault of the Department. I do not say that. Considering this, the Government was pleased to start a Veterinary College at a cost of fifty lakhs of rupees in the City of Bangalore with the expectation that it would turn out more doctors. But what has happened? This year, I am sorry to hear that only 11 students have passed the final examination. At the time of admissions, I think one hundred students were taken and there might be some filtration before the students reach the final year. But it is astonishing that only eleven students have now